

'விம்பம்' 8ஆவது சர்வதேச தமிழ் குறுந்திரைப்பட விழா

'VIMBAM' 8TH INTERNATIONAL

TAMIL

SHORT FILM FESTIVAL 2015

Trinity Centre, London 12, UK

18 JULY 2015

GOLD
WESTERN
Jewellers

මාලාල පාලනකාරීන් සමඟ සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රදානය කරන ලද ප්‍රවේශන සහන (වෙනත්) වෙනමවත් පැවරුම් ලබාගන්නා ප්‍රායෝගිකත්වයක් සැපයීමක් සැලසුම් කර ඇත.

First Sri Lankan Jewellery shop in UK

Specialise in 22^{ct} Gold, White Gold, Platinum

& Diamond Jewellery.

Trading From:

Wholesale From:

230 Upper Tooting Road
London SW17 7LW
Tel: 020 8767 3445

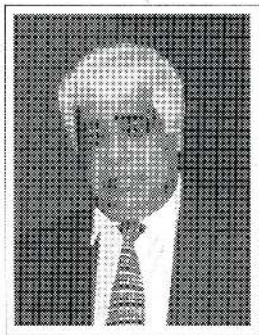
5, Plaza Purana, 29-33 Ealing Road,
Wembley, Middlesex HA0 4TA
Tel: 020 8903 0909

SILK
EMPORIUM

122 Upper Ealing Road
London SW17 7LW
Tel: 02086721900

OPENING HOURS: MONDAY - SATURDAY (10.30 am - 6.30pm), SUNDAY (11.30am - 6.30pm)

அமரர் S. பேரீன்பநாதன் அவர்களின்
நனைவுகளோடு...

8th International Tamil Short Film Festival
விம்பம் - 8ஆவது சர்வதேச தமிழ் குறுந்திரைப்பட விழா - 2015
Trinity Centre, London E12 - 18 July 2015

Welcome & Introduction by Thugitha Premathasan
 Mark of Respect - A Minute Silence
 Compere: Navaratnarani Chivalingam

1	வெள்ளம்	Vimalraj	(Sri Lanka)	(07.00 min)
2	பகடை	Nicolas Ranga	(France)	(14.00 min)
3	ஏதிலிகள்	Prem Kathir	(London)	(23.00 min)
4	திணிப்பு	J. Sathees	(France)	(06.10 min)
5	இருளின் நிழல்	Prasanna	(France)	(15.15 min)
6	செத்தபின்	S.M.Baskar	(France)	(15.00 min)
7	ஏன் இஞ்ச வந்தனி	N.S.Jana	(France)	(11.30 min)
8	Silent Tears	Ilango Ram	(Sri Lanka)	(12.00 min)
9	மாசிலன்	SujeethG	(London)	(12.00 min)
10	அடங்கா மதவி	S.M.Baskar	(France)	(18.15 min)

Audience Voting

INTERVAL

11	பங்களா நாய்	Manimaran	(India)	(10.45 min)
12	ஆயா	Mahavithuran	(India)	(17.30 min)
13	18 Sticks	Manimaran	(India)	(10.00 min)

SPECIAL SCREENING

14	God is Dead	Satha Pranavan	(France)	(01.00 min)
15	Careless	Viththahan K	(Norway)	(01.00 min)

Award Ceremony

Guest Speaker's Talk: Professor Swarnavel Easwaran
 Vote of Thanks by Chandra Raaveendran

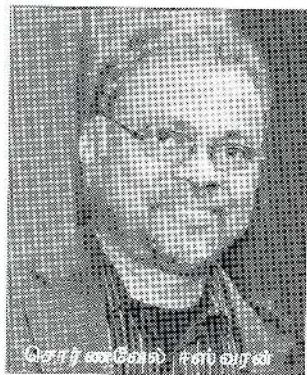
விம்பம் குறுந்திரைப்பட விழா: மீள் நோக்கு

தமிழ் கூறு நல்லுலகெங்கிலும் நடந்து வரும் குறுந்திரைப்பட முயற்சிகள் நமது தூழலில் பரவலாக வெகு மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்கிறது. கடந்த கால் நூற்றாண்டில் புதிய படைப்பாளிகளும் கலைஞர்களும் இயக்குனர்களும் தொழில்நுட்பவியலாளர்களும் தமிழ் குறுந்திரைப்பட வெளிக்குள் வந்திருக்கிறார்கள். பிரித்தானியாவில் வாழும் சில நண்பர்கள் சினிமாத்துறையில் கொண்ட ஆர்வத்தினதும் ஈடுபாட்டினதும் காரணமாக இந்தத் திரைப்பட விழா முயற்சியில் கடந்த பனிரெண்டு வருடங்களாக ஈடுபட்டு வருகிறோம்.

கடந்த பனிரெண்டு வருட இடைவெளியில் நான்கு ஆண்டுகளில் மட்டுமே இந்த நிகழ்வினை எம்மால் நடத்த இயலாது போய்விட்டது. 2015 ஆம் ஆண்டில் நிகழும் விம்பத்தின் இந்த 8 ஆவது சர்வதேச குறுந்திரைப்பட விழாவுக்கு உலகெல்லாம் பரந்து வாழும் 125 குறுந்திரைப்பட இயக்குனர்கள், இலங்கை, இந்தியா, ஐரோப்பா, மற்றும் கனடா போன்ற நாடுகளிலிருந்து தமது குறுந்திரைப்படங்களை அனுப்பி வைத்துள்ளார்கள்.

எமக்கு வந்த குறுந்திரைப்படங்களில் 54 படங்கள் புலம்பெயர் நாடுகளில் இருந்தும், தலா 25 படங்கள் ஈழத் திலிருந்தும், தமிழகத்திலிருந்தும் வந்திருந்தன. முன்னைய திரைப்பட விழா அனுபவங்களை ஒப்பிடுகிறபோது பொருளியல் காரணங்களாலும் உபகரணப்பற்றாக்குறையினாலும் ஒப்பீட்டளவில் தொழில்நுட்ப ரீதியில் பின்தங்கி நின்ற ஈழ, தமிழகக் குறுந்திரைப்படங்கள் அந்த வெளியில் பாரிய பாய்ச்சலை நிகழ்த்தியிருக்கின்றன. தொழில்நுட்ப ரீதியில் கடந்த காலங்களிலும் இன்றும் மிகுந்த நேர்த்தியைச் சாதித்த புகலிடக் குறும்படங்கள், இன்று புதிய திரைக் கருக்களைக் கண்டடைவதில் பின்னடைந்திருக்கின்றன என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனால் மறுதலையில் ஈழ, தமிழகக் குறும்படக் கலைஞர்கள் திரைக்கரு சார்ந்து புதிய பரிமாணங்களை நோக்கி நகர்ந்திருப்பதை எம்மால் அவதானிக்க முடிந்தது. குறுந்திரைப்படத் துறையில் இறங்கி வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் நமது கலைஞர்கள், படைப்பாளிகள் நல்ல சினிமாவுக்கான அடித்தளத்தினை தமது தேடல்களின் ஊடே வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

இந்த முயற்சியை நாம் தொடங்கியதன் நோக்கமே தமிழ் பேசும் உலகப்பரப்பு சார்ந்து சினிமாவில் ஆர்வமுள்ள திறமைமிகு ஆற்றல்களை அடையாளம் கண்டு கௌரவிப்பதன் மூலம், அவர்களையும் தமிழ் சினிமாவையும் படைப்பாழமும் திறனும் மிகு உலக சினிமா வெளிக்குள் நம்பிக்கையுடன் பயணிக்க வைப்பதேயாகும். எமது இந்த முயற்சி ஒரு சிறு கைகொடுப்பும் தட்டிக் கொடுப்பும் தான்.

புலம்பெயர் நாடுகளிலும் ஈழத்திலும் குறுந்திரைப்பட முயற்சியில் எமது கலைஞர்கள் கடந்த பல வருடங்களாக பெரிதும் ஆர்வம் காட்டித் தொடங்கியுள்ளனர். புதிய தலைமுறையினர் விரிந்த பார்வையுடனும் நவீன சினிமாவுக்கான தேடலுடனும் பங்காற்றத் தொடங்கியுள்ளனர். இதுவெல்லாம் ஈழத்தமிழர்களான நமக்கு மிக மிக உற்சாகமுட்டக் கூடிய நல் சமீக்கைகளாகும்.

ஒவ்வொரு வருடமும் எமக்கு தேர்வுக்கு வருகின்ற குறுந்திரைப்படங்களில் மிகச் சிறந்த உள்ளடக்கம் கொண்ட கலைத்திறன்மிகு படைப்புகள் அதிகரித்து வருவது எமக்குப் பெரும் நம்பிக்கையை தருகிறது. எமது இந்த முயற்சிக்கு இந்தியா, இலங்கை, ஐரோப்பிய நாடுகள், மற்றும் கனடாவிலிருந்து கிடைக்கும் ஆதரவும் பங்களிப்பும் இந்தப் பணியில் நாம் தொடர்ந்தும் ஈடுபடுவதற்கான உந்துதலையும் மேலும் ஈடுபாட்டையும் எமக்கு தருகிறது.

இதுவரையிலுமான விம்பம் திரைப்பட விழாக்களில் தமிழகத் திரைப்படத்துறையில் கலைப்பிரக்ஞையுடன் தமது படைப்புகளை அளித்து வரும் தங்கரபச்சான், பாலாஜி சக்திவேல், லீனா மணிமேகலை, அம்ஷன்குமார் போன்ற இயக்குனர்கள் சிறப்பு விருந்தினர்களாகவும் நடுவர் குழுத் தலைவர்களாகவும் பொறுப்பேற்றுச் சிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

விம்பம் அமைப்பின் இன்றைய 8ஆவது குறுந்திரைப்பட விழாவில் அமெரிக்க மிச்சிகன் பல்கலைக் கழகத் திரைத்துறைப் பேராசிரியரும் ஆவணப்பட இயக்குனருமான சொர்ணவேல் ஈஸ்வரன் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டிருக்கிறார். 8 ஆவது திரைப்பட விழாவையொட்டி திரைப்படப் பயிற்சிப் பட்டறை ஒன்றினையும்

தலைமை யேற்று அவர் நடத்தியதோடு, விழாவில் விருது பெறும் படங்களைத் தேர்தெடுத்த 9 பேர் கொண்ட நடுவர்கள் குழுவுக்கும் தலைமையேற்றுச் சிறப்பித்திருக்கிறார்.

இதுவரை நடைபெற்ற விழப்பத்தின் ஏழு குறுத் திரைப்பட விருது வழங்கல் நிகழ்வினைப் பார்த்தோமாயின் பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, டென்மார்க், கனடா, இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து வெளியான குறுத்திரைப் படங்களுக்கும் மேற்படி நாடுகளில் உள்ள கலைஞர்களுக்கும் விருதுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1. சிறந்த புகலிட குறுத்திரைப்படம்	6. சிறந்த நடிகர்
2. சிறந்த ஈழத்து குறுத்திரைப்படம்	7. சிறந்த திரைப் பிரதி
3. சிறந்த இந்திய குறுத்திரைப்படம்	8. சிறந்த ஒளிப்பதிவாளர்
4. சிறந்த குழந்தை நட்சத்திரம்	9. சிறந்த படத்தொகுப்பாளர்
5. சிறந்த நடிகை	10. சிறந்த நெறியாளர்

என பத்து விருதுகள் விழ்பம் குறுத்திரைப்பட அமைப்பினரால் வழங்கப்படுகிறது. இத்துடன் விருது வழங்கும் நிகழ்வில் கலந்து கொள்ளும் பார்வையாளர்களில் இருந்து தெரிவு செய்யப்படும், சிறந்த குறுத் திரைப் படத்திற்கும் நிகழ்வில் விருது வழங்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

படைப்பு வெளியில் மகிழ்ச்சி மலர்ந்திருக்கும் இந்நாளில், குறுத்திரைப்பட விழாவுக்கு வருகை தந்திருக்கும் சிறப்பு விருந்தினர், திரைப்பட விழா விருதுக் குழுவில் பணியாற்றிய நடுவர்கள், குறும்படங்களை அனுப்பிய உலகெலாம் பரந்து வாழும் தமிழ்த்திரைக் கலைஞர்கள், விருது பெறும் கலைஞர்கள், இந்த விழாச் சிறப்பித முக்குக் கட்டுரைகள் தந்த புகலிட, தமிழக திரைப்பட இயக்கங்களின் முன்னோடிகள், விழாவுக்கு வந்திருக்கும் பார்வையாளர்கள், விழா சிறக்க ஒத்துழைப்பு வழங்கிய நண்பர்கள், அனுசரணை வழங்கியவர்கள், தொழில் நுட்பவியலாளர்கள் அனைவருக்கும் விழ்பம் அமைப்பின் தோழமையைத் தெரிவிப்பதோடு, விழாவுக்கு வருகை தந்திருக்கும் அனைவரையும் நாம் இரு கரம் கூப்பி வரவேற்கிறோம். இந்த நாளின் மாலை நேரம் இனிதே துவங்கட்டும்.

விழ்பம் திரைப்படக் குழு

லண்டன்

18 ஜூலை 2015

34 Eastcote Lane
South Harrow
HA2 8DS

OPENING TIME
MON - FRI

9.30 am - 5.30pm

SAT

10.00 am - 1.00 pm

Tel:

020 8423 0203

Fax:

020 8423 8465

Mob:

07919 388 355

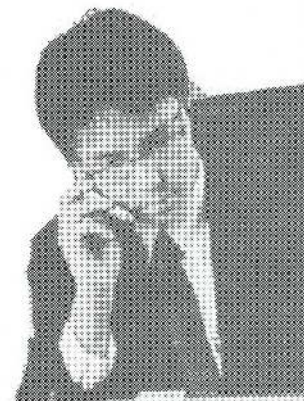
DX: 37608

South Harrow

SOMA & Co Solicitors

WE SPECIALISE IN:

- Conveyancing
- Commercial & Residential
  - உங்களுக்கு வியாபார எந்திரப்பணங்களை
விற்பதற்கும் அல்லது வாங்குவதற்கும்.
  - உங்களுக்கு வீடுகளை விற்பதற்கும்
அல்லது வாங்குவதற்கும் எங்களுடன்
தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.
- Licensing Applications
- Landlord & Tenant Matters
- Immigration
& Nationality
- Family / Divorce
Matters
- Wills

admin@somasolicitors.co.uk

Lexcel

Practice Management Standard
Law Society Accredited

Conveyancing
Quality

An Incident at Owl Creek Bridge

சொர்ணவேல்

சினிமாவின் முதல்கு குறும்படம்தான் என்ற ஒரு கருத்திலிருந்து சிந்திக்க முயன்றோமானால் குறும்படமே கதையாடலைப் பொறுத்தவரை அதன் வித்தாக அமைந்து இன்றுவரை அதை ஆட்டிப் படைக்கிறது என்று சொல்லலாம். உதாரணத்திற்கு, இன்றுளவும் நமது படங்களில் காணக்கிடைக்கிற காமெடிக் காட்சிகள், பாடல்கள் போன்றவை தனித் துண்டுப் படங்களாக நிற்கின்றன. பல சமயங்களில் முழுவதும் கதையாடலுடன் ஒட்டாமல், அதைப் போலவே ஹாலிவுட் மைய நீரோட்ட சினிமாவை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தக் காலம் தொடர்பு பல படங்கள் 90 நிமிடங்களைப்பொட்டி எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் பெரும்பாலானவை ஒரு குறும்படத்திற்கான கதையம்சத்தைக் கொண்டு விரிந்து நீண்டிருப்பவை.

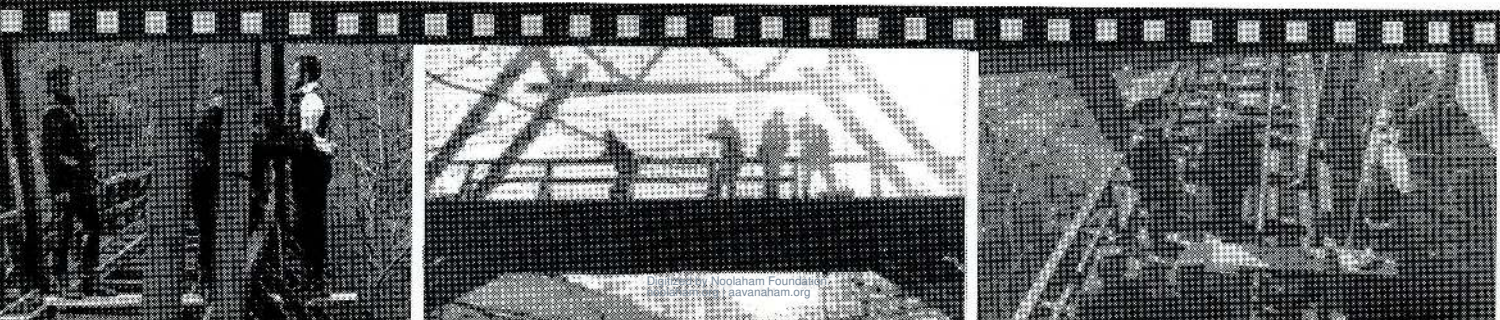
‘ஆர்ட்’ என்று வரையறுத்து கலை சினிமா என்று பாடுபடுத்தி ஒரு வசதிக்காக மைய நீரோட்ட சினிமாவிற்குள் வகைமைபடுத்த முடியாத சினிமாவைப் பற்றி சிந்தித்தாலும் குறும்பட அழகியல் அங்கும் பரவிக்கிடக்கிறது. உதாரணம், ழான் முக் கோதாரின் விக்கெண்ட். அதை முழுவதுமாக அவரது பரிச்சார்த்தப் படம் என்று ஒதுக்கித்தள்ளினாலும் அவரது பல படங்கள் பல குறும்படங்களின் கோர்வையாக இருப்பதை அனுமானிக்க முடிகிறது. இதற்கு மாறாக சத்யஜித் ரேயின் படங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவை மிகவும் கதையாடலை சார்ந்து பின்னப்பட்டிருப்பதால் குறும்படங்களின் நீட்சியாக அல்லாமல் முழு நீளப் படங்களாக அவைகளைப் பற்றி வாதாட முடியும். ஆயினும் சினிமாவில் இரண்டு விதமான பார்வையாளர்கள் உண்டென்று எண்ணுகிறேன். ஒன்று என்னைப் போன்றவர்கள். மற்றொன்று எனது பூனே பிலிம் இன்ஸ்டிடியூட் நண்பர் பாலகிருஷ்ணனைப் போன்றவர்கள். பாலகிருஷ்ணனுக்கு எந்த ஒரு படத்தைப் பார்த்தாலும் அது எத்தனை வருடம் கழிந்த பின்னரும்

முழுவதுமாக ஞாபகமிருக்கும். எனக்கு சில மாதங்கள் முன்பு பார்த்த படம் என்றால் பொதுவாக அதிவூள்ள முக்கிய காட்சிகள் மட்டுமே மனதில் நிற்கும். அந்த வகையில் பல நல்ல குறும்படங்களில் கோர்வையாக பெரிய பெரிய ஆளுமைகளின் படங்கள் மனதில் தங்கி விடுகிறது. சில சமயம் அந்த ஒரு சில காட்சிகளிலிருந்து தான் முழுப்படமே மீண்டும் விரித்தெழுகிறது.

பெரிய எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களும் அவ்வாறு விரிவதைப் பார்க்கலாம் சார்ல்ஸ் டிக்கன்சின் லண்டனும், பூமணியின் கரிசல் நிலமும், தி. ஜானகிராமனின் தஞ்சாவூரும். சிறுகதைகள் அத்தகைய ஒரு சாரம் அல்லது வாசனைக்காக ஏங்கும் நமது நாட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமைகின்றன. அருமையாக கட்டமைக்கப்பட்ட குறும்படத்தைப் போல, உதாரணத்திற்கு ஆம்ப்ரோஸ் பெர்ஸின் அன் அக்கரன்ஸ் அட் ஒளல் க்ரீக் ப்ரிட்ஜ் 1891ல் எழுதப்பட்ட ஒரு சிறுகதை. பெர்ஸ் அதில் பேடன் பர்குஹர் என்கிற கானெபெடெரேட் அனுதாபி தூக்கிலடப்படும் ஒரு தருணத்தை நேர்ப்பாங்கற்ற நினைவோடை உத்தியின் மூலம் கட்டமைக்கிறார். அவரது கவனம் பல அதிகாரிகளும் காவலர்களும் ரயில்வே தண்டவாளத்தின் அருகாமையில் பிடிக்கப்பட்டு தூக்கிலடப்படும் கைதியான பேடனின் உள்மனதில் ஓடும் உணர்வுப் போராட்டத்தில் உள்ளது. தண்டவாளத்தின் முனையில் தூக்குதண்டனைக்காக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும் கட்சிதமான பலகையிலான மேடை மேலிருக்கும் சுருக்கு கயிறு கழுத்தை இறுக்கி நெருக்கியபின் குற்றவாளியான பேடனின் உடல் அக்கயிறு மூலமாக தொங்கும் விதமாக பலகை விரிந்து கீழுள்ள வெளியை திறந்து வழிவிடுகிறது. கீழ் நிலத்தில் எதையும் ஜீரணித்து சாட்சியாக மட்டும் ஒடிக்கொண்டிருக்கும் கலங்கா நதியில் விழுந்து மறையக் கூடிய கயிறினால் இறுக கட்டப்பட்ட பேடனின் சாசுவதமற்ற உடலின் கீழ் நோக்கிய பாய்ச்சல் நமது

கண்களுக்கு விருந்தாக அமையக்கூடிய பகட்டான காட்சிக்கு வித்தாக அமைகிறது.

ஆயினும் பேடன் கீழே ஓடும் அந்த நதியில் மறுகணம் அமிழும் பொழுது அவன் தனது நினைவுகளில் அமிழ்வதாக காட்சி விரிகிறது. ஆக்ஷனும் பகட்டும் நிறைந்த ஒரு காட்சியிலிருந்து அவனது உள்ளுணர்வுக்கான பாய்ச்சல் நம்முள் ஒரு அதிர்வையும் இனம் புரியாத ஏக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. நீருக்குள் முங்கியிருக்கும் அவன் தன்னை அழுத்திக் கொண்டிருக்கும் தனது கழுத்தை இறுக்கமாக சூழ்ந்திருக்கும் தூக்குக்கயிறை விடுவிக்க கட்டப்பட்ட கைகளையும் கால்களையும் உடனடியாக விடுவிக்க பயணிப்பதிலிருந்து நீருக்கடியிலான அவனது போராட்டம் நமது போராட்டமாக மாறுகிறது.

கிட்டத்தட்ட எழுபது வருடங்கள் கழிந்து பிரஞ்சு இயக்குனர் ரொபெர் என்ரிகோ 1961ல் பெர்ஸின் சிறுகதையை குறும்படமாக எடுத்தார். பெர்ஸின் சிறுகதையளவே என்ரிகோவின் குறும்படமும் இன்றளவும் நீங்காப் புகழ் பெற்று விளங்குகிறது. பெர்ஸின் சிறுகதையில் உள்ள கச்சிதத்தன்மை என்ரிகோவின் அழகியலாகவும் பரிணமிக்கிறது. ஆயினும் நீருக்கடியில் உயிருக்குப் போராடி மற்றுமொரு நொடி வாழத்தூடிக்கும் பேடனின் முயற்சிகள் நதியின் மேற்பரப்பில் ஏற்படுத்தும் சலனம் மேலே காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கும் பல காவலர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளின் கவனத்தை ஈர்க்கிறது. அவர்கள் மேல் மட்டத்தில் ரயில் தண்டவாளத்தின் அருகிலிருந்தும் அடர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த அவ்வனப்பகுதியிலிருந்தும் கீழே தண்ணிரில் சரமாரியாக பேடனின் உடற்சலனத்தினால் உருவாகிவரும் நீர்க்குமிழ்களை நோக்கி சுடுகிறார்கள்.

நீருக்கடியில் பேடன் போராடி தன்னைத்தானே விடுவித்துக் கொண்டு அதிதூரிதமாக நீந்தி அவ்வப்போது மூச்சுவிட தண்ணீருக்கு மேல் தனது தலையை நொடிப்பொழுது தூக்கி மீண்டும் நீருக்கடியில் மூழ்கி வாழவேண்டும் என்கிற உந்துதலால் நீந்திப் பாய்ந்துக் கொண்டிருக்கிறான். வெளியிலுள்ள சட்டங்களால் நெய்யப்பட்ட திட்டவட்ட உலகிற்கும் நீருக்கடியிலுள்ள ஆசை மற்றும் ஏக்கங்கள் நிறைந்த திரவ வடிவிலிருக்கும்

உள்மனதிற்கும் என்ரிகோவின் கேமரா மாறி மாறி பாய்ந்து காட்சிகள் தொகுக்கப்படும் பொழுது பெர்ஸின் இலக்கியப் படிமங்கள் அதற்கு நிகரான ஒரு காண் பியல் மொழியை கண்டடைகிறது. நம்மை இவ்வளவு தூரம் உள்ளிழுத்துக் கட்டிப் போட்ட கதையாடல் பேடன் வெகு நேர துப்பாக்கிகளின் துறத்தலுக்குப்பின் நீண்ட தூரம் தண்ணிரிலிருந்து வெளிவந்து கரையின் மணலில் மூச்சிறைக்க விழுந்து ஆகாயத்திலுள்ள பகலவனைக் காணும்பொழுது நாமும் அவனுடன் கதிரவனைக் கண்டு ஆசுவாசமடைகிறோம். தண்ணீருக்கு வெளியிலிருந்து பேடனுடன் உட்புகும் கேமரா அத்தகைய உத்தி பல படங்களில் நாம் கண்டு களித்திருந்த போதிலும் ரொபெர் என்ரிகோவின் படத்தைப் போல தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

குறும்படத்திற்கு ஏற்ற ஒரு சுருக்க அழகியலை அவர் பயன்படுத்துவதே அதற்கு காரணம். பொதுவாக பட்ஜெட்டிற்கு ஏற்ற சிறிய களங்களை கொண்டு சுருக்கமான கதையாடல்களினால் குறும்படங்கள் பின்னப்பட்டிருக்கும். ஆனால் ரொபெர் என்றிகோ ஒரு ஹாலிவுட் படத்திற்கு நிகரான சூழலை அதற்கிணையான ஆனால் அதிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு சினி மொழியின் மூலம் கட்டமைத்து அதற்கு எதிர்மறையாக ஐரோப்பிய கலை சினிமாவின் பாங்கில் பேடனின் வாழ வேண்டும் என்ற தூடிப் பிறைந்த உள்ளூலகத்தைக் கட்டமைக்கிறார்.

சினிமொழியின் உன்னத பிரயோகத்தை நாம் படம் முழுதும் காணலாம். சற்றே எண்ணிப்பாருங்கள். முதலில் பேடனை தூக்கிலடப்படுவதற்கு காவலர்கள் ஆயத் தமாகும் பொழுது. கேமரா மெதுவாக பல ட்ராக் டாலி ஷாட் நுகளில் கவி நயத்துடன் நகர்ந்து அந்த மஞ்ச மிகுந்த பொழுதையும் அவ்வனப்பகுதியையும் தண்டவாளத் தையும் தூக்கு மேடையையும் சோகத்திலும் பயத்திலும் உறைந்திருக்கும் பேடனையும் அதிகாரிகளையும் அவர்கள் ஆணைக்காக காத்திருக்கும் காவலர்களையும் நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது. கிளேஸிஸ் என்கிற அசைவு எனும் சொல்லிலிருந்து உருப்பெற்ற சினிமா, சினிமொழியின் சாத்தியங்களை நமக்கு இங்கு எடுத்துரைக்கிறது. திரைமொழி என்று சொல்வதில் அந்த அசைவு உயிர் பெறுவதில்லை. ருஷ்ய மொழியில் சினிமா என்ற சொல்லை கிளோ என்ற இணைப்பதமாக கொண்டு ஷிகா வெர்தோவ் முதல் சினிமா கோட்பாட்டாளர்களும் கலைஞர்களும் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். ஆனால் தமிழ் மொழியில் சினிமொழி என்ற சொல் கச்சிதமாக அமைந்திருப்பது என்னைப் பொறுத்தவரை மகிழ்ச்சியான விஷயம்.

பேடன் கரையில் விழுந்து மல்லாக்காக சூரியனைப் பார்க்கும் தருணத்தில் தான் நாமும் இனி அவனது இலக்கு என்ன என்று சிந்திக்க ஆரம்பிக்கிறோம். இலக்கியத்துக்கு இல்லாத அல்லது இலக்கியத்தை விட நம்மை ஒலி-ஒளியின் ரசவாதத்தின் மூலம் கட்டிப்போடக்கூடிய சினிமா சடாரென்று அதன் துரித மொழியின்

லயத்தின் மூலம் பேடனைப் போலவே நம்மை இதுவரை கட்டுக்குள் வைத்திருந்ததை நாம் சிந்திக்க ஆரம்பிக்கிறோம். பெர்ஸுஜும் என்றி கோவும் நம்மை விடுவதாக இல்லை. குண்டுகளின் ஒலி காதைத் துளைக்கிறது. நாம் பேடனுடன் ஓட ஆரம்பிக்கிறோம். சினிமாவில் சப்ஜக்ஷிவ்ஷாட் என்ற அகக் காட்சிகள் நுண்ணிய அதிர்வுகளைக் கொடுக்கக் கூடியது. அகக் காட்சி தனது அமைப்பில் பலவிதமான சாத்தியங்களைக் கொண்டதும் கூட. பூனையைப் போன்ற ஒரு கண்ணில் மட்டும் பார்வையைக் கொண்ட ஒரு கதாபாத்திரத்தின் அகக் காட்சியை வடிவமைத்த அமெரிக்க பரிட்சார்த்த சினிமாவின் உருவத்திருமேனி ஸ்டான் ப்ரிக் கேஜ் மற்றும் கொரிபாவைச் சேர்ந்த இயக்குனரின் சாமர்த்தியத்தை எண்ணிப் பாருங்கள்.

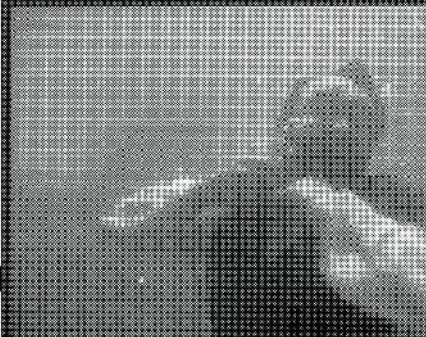
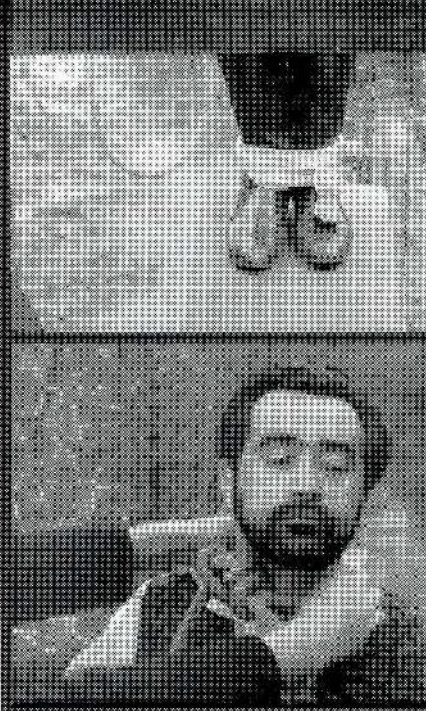
ஓவர் த ஷோல்டர் ஷாட் என்கிற அகக் காட்சியை (பாயிண்ட் ஆப் வியுவ்) கட்டமைக்கும் ஷாட்டை கதாபாத்திரத்தின் தோளின் பின்னாலிருந்தும் எடுக்கலாம் எனும் நிஜ வாழ்விலில்லாத சாத்தியத்தை சினிமா அளிக்கிறது. பிரஞ்சு ஆய்வாளர் பவுட்ரி போன்ற சினிமாவின் உருவவியலில் ஆர்வம் கொண்ட அறிஞர்கள் அதை செமி-சப்ஜக்ஷிவ்ஷாட் என்று குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக ஹிட்ச்காக்கின் படங்களின் அணுக்கவாசிப்பின் போது. இங்கும் அந்த அரை-அகக் காட்சி மாயஜாலத்தை செய்கிறது. குண்டடி கேட்டு உயிரை கையில் பிடித்து ஓடும் பேடன் விரைந்து பின்னகரும் (காரிலுள்ள) கேமராவை நோக்கி ஓடுகையில் பேடனுக்கு முன்னர் அவன் அருகாமையில் பதட்டத்துடன் இருக்கும் நம்மைப் போலவே மரக்கிளைகளுக்கு ஊடாக கரிசனத்துடன் பேடனை எட்டிப் பார்க்கும் ஆதவனின் கீற்று களை நாம் அறிவோம். கேமராவின் அசைவு அல்லது நகர்வென்பது நுண்ணிய உணர்வுகளை எழுப்பும் அதே வேளையில் காட்சியின் பல்லடுக்குகளிலுள்ள அர்த்தங்களையும் ஆழப்படுத்தக்கூடியது. சினிமொழியின் உச்சபட்ச சாத்தியங்கள் நாம் ஒரு சட்டகத்தை அமைத்துக் கொடுத்த பின் கேமராவின் அசைவிலும் அசைவின்மையிலும் உள்ள பல்வேறு ரகசியங்களை நமது காதில் அது கிசு கக்கும்பொழுது அதை நாம் உள்வாங்குவதிலுள்ளது. அத்தகைய கர்மையான தியானிப்பு நிறைந்த உள்நோக்கிய தருணங்கள் சினிமேதை குரோசுவாவின் சாமுராய் படங்களை ஆக்ஷனிலிருந்து ஆரம்பித்து புத்தனின் அழகும் அன்பும் இட்டுச் செல்லும் அதே சமன் நிறைந்த வெளியில் ததும்பும் மானுடத்தின் கீற்றை நாம் காண வறிகோலுகிறது. அத்தகைய உச்சபட்ச சாத்தியங்கள் ரொபெர் என்றிகோவின் இப்படத்திலும் இருக்கின்றதா என்று பார்ப்போம்.

பேடன் ஓடோடிக் களைத்து, நடந்து தன்னை சமன்படுத்தி தான் அடைய வேண்டிய இடத்தை அணுகிவிடுகிறான். அது அமெரிக்க தெற்கிலிருக்கும் ஒரு அருமையான அரண்மனைப் போன்ற வீடு. அவன் அதன் அகலமான திறந்த கேற்றைக் கண்டு மகிழ்வற்று உள்ளே செல்கிறான். அதன் முகப்பிலிருந்து அவனது அழகான மனைவி ஓடி வரும் பேடனைக் கண்டு அவன்பால் ஓடி வருகிறாள். அவள் வீட்டின் முகப்பிலுள்ள சிறிய படிக்கட்டில் இறங்கி வருவதை என்ரிகோ சினிமொழியை செதுக்கிய ஆதிகர்த்தாக்களில் ஒருவரான செர்கை ஐஸென்ஸ்டெயினிற்கு அஞ்சலி செலுத்தும் விதமாக அவள் மீண்டும் மீண்டும் இறங்கி வருவதாக பலவித கோணங்களிலிலிருந்து காட்சி அளவை மாற்றி-நீள், நீள்-மத்திம, மத்திம, மற்றும் அணுக்க காட்சிகளாகக் கட்டமைக்கிறார். பேடோனுடன் ஓடிக்களைத்த நாம் அவன் இவ்வளவு தூரம் ஓடிவந்ததற்கு பின்னிருந்த கிரியா ஊக்கியைக் கண்டு கொள்கிறோம். அவன் நெருங்கிய பின்னும் அவனை அடைவதிலுள்ள கால இடைவெளியை அத்தகைய ஒரு காட்சியின் நீட்டிப்பு மற்றும் தொகுப்பின் அழகியல் காரணமாக ஆழமாக உணர ஆரம்பிக்கிறோம். தனது இரு கைகளையும் நீட்டியபடி நீள்மத்திம காட்சிகளில் மனைவியைப் போலவே மீண்டும் மீண்டும் ஓடிவரும் பேடன் அவனது அன்பு மனைவியை நெருங்கி அணைக்க முற்படுகிறான். அவர்கள் முழுவதூரமாக தழுவி ஆசுவாசம் அடைவதற்குள் பேடனின் முதுகும் தலையும் பின்னோக்கிச் சரிந்து சட்டகத்திற்கு வெளியே அமிழ்கிறது.

அடுத்த ஷாட்டில் பேடோனின் தூக்கிலடப்பட்ட சடலம் துள்ளிய ஒலியுடன் தண்டவாளத்தை ஓட்டி தொங்குகிறது. அவன் தூக்கிலடப்பட்டு மாய்வதற்குள் அந்த சில தருணங்களில் அவன் மனதில் ஓடிய எண்ணங்களின் கோர்வையாக பெர்ஸின் சிறுகதையும் என்ரிகோவின் குறும்படமும் விரிந்து நம்முள் விவரிக்க முடியாத சோகங்கலந்த அதிர்வை ஏற்படுத்துகின்றன.

சோவியத் மோண்டாஜ் கோட்பாட்டின் சிற்பியும் கலைஞருமான ஐஸென்ஸ்டெயின் தனது இடதுசாரி கருத்தியலுக்கு ஏற்றவாறு ரஷ்யப் புரட்சியாளர்கள் ஒடெஸ்ஸாப் படிகளில் மீண்டும் மீண்டும் ஏறிவருவதை அவர்களது தளராத தன்மையை குறிக்கும் விதமாகவும் அவர்கள் அடையும் வெற்றியை இனி யாரும் தடை செய்ய முடியாது, ஏனென்றால் புரட்சி என்ற வித்திலிருந்து தொடர்ந்து உருப்பெறுபவர்கள் அவர்கள் என்ற ரீதியிலும் சட்டகப் படுத்தியிருப்பார். ஆனால் கனெபெடேரேட் அனுதாபியான பேடன் அமெரிக்க தெற்கின் ஆப்ரிக்க இனத்தவர்களை அடிமைகளாக நடத்தும் கொள்கைகளில் பிடிபுள்ளவன். யூனியன் என்கிற ஜனநாயக மரபிற்காக போரிட்டவர்களின் எதிரி. ஐஸென்ஸ்டெயினின் புரட்சியாளர்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டவன். ஆயினும் அத்தகைய மானுடத்திற்கு எதிரான பார்வையைக் கொண்ட வனிர்பாலும் அவன் உள்ளுலகத்தில் ஒளி பாய்ச்சி அவன் மனைவி மட்டும் குடுப்பத்திற்காக சாவின் தருணத்தில் ஏங்கும் அவனது அகஉலகிற்கு நம்மை இட்டுச்சென்று தூக்குதண்டனைக்கு எதிரான ஒரு கலைநயமிக்க கவிதையாக என்ரிகோவின் குறும்படம் உருக்கொள்கிறது.

இந்த வாரம் கான்பெடரேட் கொடியை ஏந்தி பல சமூக வலைத்தள படங்களில் காட்சியளித்த 21 வயதான டிலன் ரூப் தெற்கு கேரோலைனாவில் ஒரு ஆப்ரிக்க அமெரிக்க சமூக சர்ச்சில் பாஸ்டர் உட்பட ஒன்பது பேரைக் கொன்ற இனவெறிச் செயல் பெரும் அதிர்ச்சியையும் வேதனையையும் அளித்துள்ளது. இனவெறி அமெரிக்க ஆன் மாவை மறு பரிசீலனைக்குத் தூண்டிக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் அவ்வொன்பது ஆப்ரிக்க அமெரிக்க குடும்பத்தில் பலர் தங்களது தாய்-தந்தை, துணைவியர், மகள், மகன், சகோதரர் என்று இழந்து திராத சோகத்திலிருப்பினும் தங்களது இறைவழி சார்ந்து டிலன் ரூபை மன்னிப்பதாகக் கூறியுள்ளது எளிதில் மீள முடியாத இழப்பிலும் சோகத்திலும் இனவெறி என்ற கருமேகமுட்டம் நம்மை முழுகடிக்கும் இச்சூழலிலும் மானுடத்தின் மேல் நம்பிக்கை உள்ள தேவதைகள் நம்மிடையே உள்ளதை நிரூபிக்கிறது.

125 வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட பெர்லின் சிறுகதையும் 55 வருடங்களுக்கு முன் எடுக்கப்பட்ட என்ரிகோவின் குறும்படமும் இன்றளவும் அழகியலில் மட்டுமல்ல அர்த்தத்திலும் ஈடு இணையற்றதாகவே உள்ளன. சிறுகதையும் குறும்படமும் மானுட சாரத்தை உள்ளியல்பை மீளளிக்கும் சாத்தியத்தை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. அவைகளை நாம் சிரத்தையுடன் அணுக வேண்டும்.

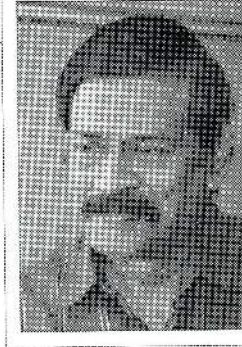
***

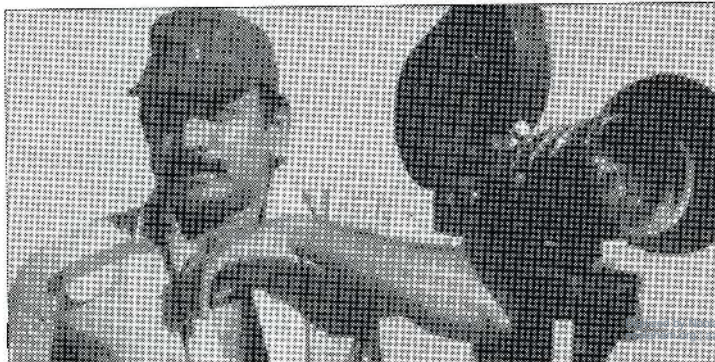

தமிழ்க் குறும்படங்கள்: நேற்று-இன்று-நாளை

அம்ஷன் குமார்

தமிழர்களிடையே குறும்பட அலை வீசத்தொடங்கி சுமார் பதினைந்து வருடங்கள் ஆகின்றன. குறும்பட விழாக்கள், திரையிடல்கள் அவற்றிற்கான பயிற்சிசெய்யப்பட்டவைகள் ஆகியன அதிகரித்துள்ளமை பற்றிப்பதிதாகக் கவனம் செலுத்துபவர்கள் ஏதோ குறும்படம் என்பதே சமீபத்திய நிகழ்வுதானோ என்று எண்ணக்கூடும். ஆனால், தமிழில் வெளிவந்த முதல் மௌனப்படம் ஒரு குறும்படம்தான். ஒரு ரீல் இரண்டு ரீல் என்கிற நீளத்துடன் அவை வெளிவந்தன. பத்து அல்லது இருபது நிமிடங்களுக்குத் திரையில் ஓடும் படங்களாக இருந்தன. தமிழ் சினிமா விற்கு ஒளி வந்தவுடன் பேசும்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. முதல் பேசும்படமாக 1931இல் வெளிவந்த 'குறத்திப்பாட்டும் நடனமும்' நான்கு ரீல் நீளமுள்ள குறும்படம்தான்.

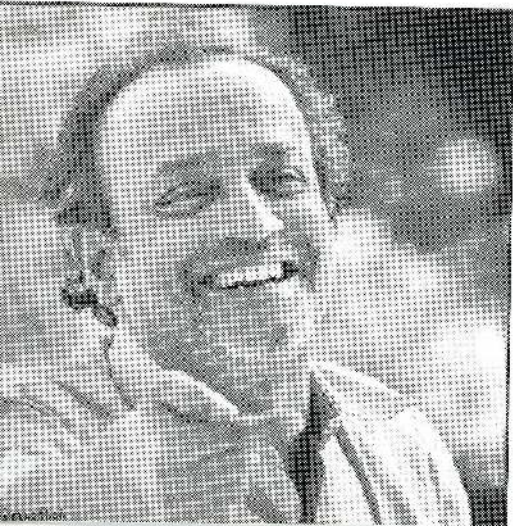
பின்னர்தான் முழுநீள பேசும்படமான 'காளிதாஸ்' தயாரிக்கப்பட்டது. பேசும்படங்களின் வரத்து அதிகமானவுடன் குறும்படங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. டாகுமெண்டரி படங்களின் தயாரிப்பும் அதுபோலவே தேக்கநிலையை அடைந்தது. நீண்ட இடைவெளிகளில் தமிழக அரசு சில குறும்படங்களைப் பிரச்சார நோக்கில் எடுத்தது. 'போலீஸ் உங்கள் நண்பன்' என்ற குறும்படம் இவ்வகையினைச் சார்ந்தது.

இது 1960களில் வெளிவந்தது. அந்நாளைய பிரபல நட்சத்திரங்களான சாவித்திரி, ஜெமினிகணேசன், சந்திரபாபு ஆகியோர் நடித்திருந்தனர். ஜேப்படி திருடர்களை போலீஸ் பிடித்து மக்களைப் பாதுகாக்கும் என்கிற செய்தியை ஒரு கதை வாயிலாகப் படம் காட்டியது. பின்னர், தமிழக அரசின் அடையாறு திரைப்படக் கல்லூரி மாணவர்கள் தங்கள் இறுதியாண்டில் தேர்வுக்காக எடுக்கப்படும் குறும்படங்களைத் தாண்டி தனிமனிதர்கள் அரிதாகவே குறும்படங்களை எடுத்தனர். 1991 ஆம் வருடம் இந்திய அரசாங்கம் குறும்படங்களுக்காக முதன்முதலாக ஒரு விருதினை தோற்றுவித்தது. அதற்குத் தகுதியாகக் கருதப்பட்டது தமிழில் எடுக்கப்பட்ட 'நாக் அவுட்' (Knock Out) என்கிற பி.லெனினின் குறும்படம். இது பதினேழு நிமிடங்கள் ஓடியது. படம் பிலிமில் எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் திரையரங்குகளில் திரையிடப்படவில்லை. எனவே, படப்பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு படத்தயாரிப்பு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தமிழகமெங்கும் சென்று திரையிட்டனர். திரையிடல்கள் இலவசமாகவே நடந்தன. அதன் பின்னர் இதுநாள்வரை குறும்படங்கள் அதுபோலவே திரையரங்குகளில் காட்டப்படுவதில்லை. திரையிடல்களும் இலவசமாகவே நடைபெறுகின்றன.

பிலிமில் படங்கள் எடுக்கப்பட்ட காலங்களில் குறும்படங்கள் தயாரிப்பு பிரபலமாகவில்லை. பிலிமில் எடுத்தால் பொருட் செலவு அதிகம். மற்றும் பிலிம் தொழில் நுட்பம் தெரிந்தால் மட்டுமே படம் எடுக்க முடியும். 1980களில் வீடியோ தொழில்நுட்பம் மக்களை வந்தடைந்தது. திருமண வீடியோக்கள்தான் மக்களை இந்தத் தொழில்நுட்பத்திற்கு அருகே கொண்டுவந்தது. எல்லாத் திருமண நிகழ்வுகளும் வீடியோவில் பதிவாகிவருகின்றன. திருமணத்திற்கு வருகைதரும் அனைவரும் வீடியோவில் பதிவாகி அசைகிற பிம்பங்களாக ஆவணப்படுத்தலுக்கு உள்ளாகின்றனர்.

வீடியோ டிஜிட்டல் தொழில்சாதனங்களுடன் எடுக்கப்பட ஆரம்பித்தவுடன் பலருக்கும் அதை உபயோகிக்க வேண்டும் என்கிற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. திரைப்படங்கள் கதை சொல்வதற்கான சாதனம் என்கிற எண்ணம் வேரூன்றியிருந்தபடியால் புதிதாக டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தத் தொடங்கியவர்களின் கவனம் குறும்படம் பக்கம் திரும்பியது. திரைப்படங்களின்

போக்குபற்றிய அதிருப்தி இவர்களிடம் மேலோங்கி இருந்தது. திரைப்படங்கள் காத்துவரும் வணிகம் நைந்துபோன கதையாடல்கள் இவற்றிலிருந்து தங்களைத் துண்டித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற உத்வேகத்தினால் பலரும் மாறுதலான மையங்கள் கொண்ட கதைகளை நாடினர். தனிமனித உறவுகள் பற்றிய சிக்கல்களிலிருந்து ப்ளாஸ்டிக் கழிவுகளால் ஏற்படும் சுற்றுப்புறக் கேடுகள் வரை எது பற்றியும் குறும்படங்கள் சிந்திக்க முடியும் என்பதை குறும்படத் தயாரிப்பாளர்கள் - இயக்குநர்கள் மெய்ப்பித்தனர். தொழில்முறை சார்ந்த, தொழில்முறைசாராத நடிப்புகள், கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பும் இவர்களுக்கு கிட்டியது. சென்னையை மையமாக வைத்து உருவான படத்தொழிலுக்குக் குறும்படங்கள் விடைகொடுத்தன. எங்கு வேண்டுமானாலும் படங்கள் எடுக்கலாம் என்கிற நிலைமையைக் குறும்படங்கள் உருவாக்கின. மற்றுமொரு முக்கியமான விளைவு என்னவென்றால் புலம்பெயர்ந்த சமூகத்தமிழர்கள் குறும்பட முயற்சியில் உற்சாகமாக இறங்கினர். இவர்கள் தமிழ் மசாலா படங்களை காப்பியடித்து படங்கள் எடுத்த தங்களது முந்தைய தலைமுறையினரிடமிருந்து முற்றாக மாறுபட்டவர்கள். தங்களிடம் சொல்வதற்கு நிறையக் கதைகள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்தவர்களாகச் செயல்படத் தொடங்கினர். தங்களது வாழ்க்கை முறை, பேச்சு வழக்குகள் ஆகியனவற்றைப் பிரதானப்படுத்தும் இக்குறும்படங்கள் பலவற்றையும் பார்க்கும்போது குறும்படங்களின் பரப்பு மேன்மையுற்றிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

சத்யஜித் ராய்

புலம்பெயர்ந்தவர்களுக்காக மட்டும் நடத்தப்படும் திரைப்பட விழாக்கள் மற்றும் எல்லோரையும் கலந்துகொள்ள அனுமதிக்கும் திரைப்பட விழாக்கள் என குறும்படங்கள் பற்றிய கவனங்கள் பலதரப்பட்டவைகளாக உள்ளன. தொலைக்காட்சி சேனல்கள் துவக்கத்தில் குறும்படங்களை, குறும்படங்கள் என்று அறிவிக்காமல் ஒளிபரப்பிக்கொண்டிருந்தன. தூர்தர்ஷன் தமிழ் சேனலில் பல சிறுகதைகள்

ஒளிபரப்பப்பட்டன. நடிகை சுகாசிணி 'பெண்' என்கிற தொடரில் பெண் கதாபாத்திரங்களை மையப்படுத்திப் படங்களை எடுத்தார். சினிமா இயக்குனர் பாலுமகேந்திரா வீடியோ கேமராவை வைத்து முதன் முதலாக சண் தொலைக்காட்சிக்காகப் பல சிறு கதைகளைப் படம் பிடித்தார். வேறு பலரும் சிறுகதைகளைப் படம் எடுத்துத் தொலைக் காட்சிகளில் ஒளிபரப்பினர். இவற்றிற்கெல்லாம் விளம்பரதாரர்களின் ஆதரவும் கிடைத்தது. ஆனால், பெண்களே வெறுக்கும் பெண்களின் அழகை சீரியல்களை ஒளிபரப்பத் தொடங்கியவுடன் தமிழ் சேனல் கள் குறும்படங்களை தயாரித்து ஒளிபரப்புச் செய்வதை நிறுத்திக்

கொண்டன. அவை ஏதோ இப்போதுதான் கண்டுபிடித்ததைப்போல் நாளைய இயக்குனர் என்றெல்லாம் தலைப்புகள் கொடுத்து, குறும்படங்களை ஒளிபரப்புகின்றனர். இளைஞர்கள் பலரும் ஆர்வமாக இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தங்கள் குறும்படங்களை அனுப்பி வைக்கிறார்கள்.

தற்போது குறும்பட உலகினரை நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகள் என்ன?

குறும்படங்களின் வரத்து அதிகமாகிக்கொண்டே வருகின்றன. விஷுவல் கம்யூனிகேஷன் என்கிற பாடத்திட்டம் இல்லாத கல்வி நிறுவனமே இல்லை என்று சொல்கிற அளவுக்கு ஊடகக்கல்வி பரவிபுள்ளது. எனவே, இதில் பயில்கிற மாணவர்கள் கட்டாயமாகக் குறும்படங்களை எடுக்கிறார்கள். குறும்படங்களை எடுத்தால், அதன் வாயிலாக முழுநீளத் திரைப்படங்களை எடுக்க வாய்ப்புகள் வரும் என்கிற நம்பிக்கையும் பலருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. குறும்படங்கள் வாயிலாக நடிகர் சித்தார்த், இயக்குனர் கார்த்திக் சுப்புராஜ் போன்றவர்கள் திரைப்பட உலகினுள் நுழைந்திருப்பது உதாரணங்கள். இது எல்லோருக்கும் சாத்தியமில்லை என்பதும் உணரப்பட்ட ஒன்றுதான். பெரும்பாலோர் ஒன்று அல்லது இரண்டு குறும்படங்களை எடுத்துவிட்டு, அத்தோடு இத்துறைக்கே வணக்கம் சொல்லிவிட்டு விடை பெற்று விடுகிறார்கள் இதற்கு முக்கிய காரணம் குறும்படங்கள் எவ்வளவுதான் குறைந்த பட்ஜெட்டில் எடுக்கப்பட்டாலும் அவற்றிற்கு ஒரு தொகை செலவழிக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொகை கூட திரும்பப் பெறப்படுவதில்லை. குறும்படங்களுக்கென்று வணிகம்

எதுவுமில்லை. குறும்படங்களை எடுத்தவர்களே அவற்றைத் திரையிடவும் செய்கிறார்கள். திரையிடல்களுக்கும் பொருள் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஒன்றிரண்டு படங்கள் எடுத்துப் பெற்ற தேர்ச்சி வீணாய்ப்போகிறது. இவர்களை யொட்டி குறும்படங்களை எடுப்பவர்களுக்கும் இது பாடம் புகட்டுவதுபோல் உள்ளது.

தொலைக்காட்சி சேனல்கள் குறும்படங்களைத் தயாரிக்க முன்வர வேண்டும். மூன்று நான்கு குறும்படங்களை ஒரு தலைப்பின் கீழ் தொகுத்து இரண்டு மணி நேரத்திற்கு அவற்றைத் திரையரங்குகளில் வெளியிட்டு வணிகரீதியாகவும் அவற்றிற்கு வரவேற்பினைத் தேடித்தரலாம். இந்திப்பட இயக்குனர்கள் அனூராக் காஷ்யப், கரன் ஜோகர் போன்றோர் இவ்விதம் செய்துள்ளனர். அமிதாப் பச்சன் குறும்படங்களிலும் நடித்துள்ளார். சத்யஜித் ராய் பல குறும்படங்களை எடுத்திருக்கிறார். இங்குள்ள பிரபல இயக்குனர்கள் நட்சத்திரங்கள் ஏன் குறும்படங்கள் பக்கம் தலைவைத்துக்கூடப் படுப்பதில்லை. இந்த நிலை மாறவேண்டும். குறும்படங்களுக்கான மவுசு கூடிக் கொண்டே இருப்பதால் இந்த மாற்றங்கள் காலத்தின் கட்டாயமாக நிகழக்கூடும் என்கிற நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்படுகிறது.

இளமையில் கவிதை எழுதுவது, ஓவியம் தீட்டுவது என்பன பன்னெடுங்காலமாக நடந்துவரும் நிகழ்வுகள். அவற்றைத்தொடர்வதும் தொடராதாவிடுவதும் மனிதர்கள்தம் வாழ்வில் மேற்கொள்ளும் முடிவுகளைப் பொறுத்தது. தங்களது இயல்பான வெளிப்பாட்டுத் திறன்களின் ஒரு அம்சமாகக் குறும்படத்தை எண்ணத் தொடங்கியுள்ள இளைஞர்களின் அங் ஊடகம் பற்றிய செயல்பாடுகளும் அத்திறத்தவையாகவே இருக்கும். எப்படிப் பார்க்கினும் குறும்படம் பற்றிய ஆழமானதொரு பிரக்கஞ் தமிழர்களிடையே முகிழ்த்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

★ ★ ★

Aum

Mr & Mrs Kuganesan

Cordially invite you all

on the occasion of the

Vocal & Violin Arangetram

Grace the occasion of their children

Poorani & Kapilan

Disciples of

Smt. Shasikala Kothandapani

Dr. Krishna Vageesh

Shri Durai Balasubramanian

on Sunday, 20th September 2015

at 5.30pm (Doors open at 5.00pm)

at Ashcroft Theatre, Fairfield Halls, Park Lane,

Croydon, Surrey, CR9 1DG, UK

RSVP(regrets only)

Tel: 44 + (0) 208 239 7588 / 7985 303 929 / 7534 607 065

E-mail: kugan19@yahoo.co.uk, kugan19@co.uk, pooranikapilan@gmail.com

25 Kneller Road
New Malden, Surrey

KT3 5ND

கிராமங்களிலிருந்து பெருநகர்களை நோக்கி...

'நிழல்' திருநாவுக்கரசு

நவீன சினிமாவுக்கான கனம்

நிழல் அமைப்பு 1995ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம் கிராமங்களுக்குச் சென்று உலகப்படங்கள், குறும்பட, ஆவணப்படங்களைத் திரையிட்டு, நல்ல படங்கள் எது என்பதைப் பார்வையாளர்களே உணரும்படி செய்ய வேண்டும் என்பதே என் நோக்கம். அதற்கான படங்களைத் திருவாளர்கள் யுமுனா ராஜேந்திரன், பேங்க் பாலு, சித்தார்த், ராமானுஜம், அசோக் போன்றோர் கொடுத்துவந்தனர். 1995 முதல் இன்றுவரை நகரம் மற்றும் கிராமங்களில் 4096 திரையிடல்களை நடத்தியிருக்கிறோம். இதன் மூலம் கிராமங்கள் மற்றும் நகரங்களில் 18 திரைப்படச் சங்கங்களைத் தொடங்கினோம்.

இவர்களை இணைப்பதற்கு என்றே 'நிழல்' இதழை 2001 ஜூலையில் தொடங்கினேன். நிழல், உலகம் முழுவதும் சென்றது. காட்சி ஊடகத் துறைக்கு இப்படியான இதழ் தேவை என்பதை அனைவரும் உணர்ந்திருந்ததால், வரவேற்புப் பலமாக இருந்தது. மேலும், நமது மக்களிடம் ஆங்கிலம் மூலந்தான் சினிமாவைப் படிக்க முடியும் என்பதை மாற்றி, எப்படிப்பட்ட அறிவியல் பூர்வமான ஊடகச் செய்தியாக இருந்தாலும், அதைத் தமிழில் தரமுடியும் என்பதை நிழல்தான் முதன்முதலில் செயலில் காட்டியது. கேமரா, படத்தொகுப்பு, ஒளியமைப்பு, ஒப்பனை, திரைக்கதை, நடப்பு போன்ற துறைசார் கட்டுரைகளையும் புத்தகங்களையும் நிழல் வெளியிட்டது.

நிழல் வெளிவந்த பின்னரே பல கல்லூரிகளில் பாடங்களும் சொல்லித்தரப்பட்டன. தேசிய விருது பெற்ற கேமராமானுக்கு பாராட்டு விழா என்று ஊத்துங்கரைக்கு அழைக்கப்பட்டேன். அவர் செய்த படத்தை தொழில்நுட்பரீதியில் விளக்கிப் பேசினேன், கேமராமான் பேசும்போது நிழல் குழுவினர் திருவண்ணாமலையில் CPI அலுவலகத்தில் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் வந்து திரையிட்டனர். அதைப்பார்த்தே எனக்குத் திரைப்படம்மீது ஆசை வந்தது என்றார். இது போல எவ்வளவோ! 'சொல்லப்படாத சினிமா' தான் இந்திய அளவில் வெளிவந்த முதல் ஆவணப்பட மற்றும் குறும் படத்திற்கான முதல் புத்தகம். இந்தப் புத்தகத்திற்கு மட்டும் 35 மதிப்புரைகள் வெளிவந்தன. இது வெறும் புத்தகமாக மட்டும் அல்லாமல் ஒரு செயலியாகவும் மாறியது. இதை வைத்துத்தான் தமிழகம் முழுவதும் அலைந்து, 38 பட்டறைகள் நடத்தி, 4,000 பேரை உருவாக்கியிருக்கிறேன். நமது வேலை மீனைக் கொடுப்பதல்ல; மீன் பிடிக்கக் கற்றுக் கொடுப்பதுதான் என்பதை உணர்ந்துதான் இதைச் செய்தேன். பட்டறைமூலம் இயக்குனர்கள், கேமராமேன்கள், படத்தொகுப்பாளர்கள், நடிகர்கள், assistant animators, பத்திரி

கையாளர்கள், ஒளிப்படப் பிடிப்பாளர்கள் முதலியோர் உருவாகி உள்ளனர். தமிழக அளவில் 15 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த வணிகம் சாராத திரை இதழ் 'நிழல்' மட்டுமே.

15 ஆண்டுகள் 'நிழல்' இதழ் மற்றும் பட்டறை நடத்தி நிறைய அனுபவம் கிடைத்தது. அதன் மூலம் stereotype முறையை ஒழித்து, புத்தம்புது முறைகள் புகுத்தப்பட்டு, எங்களை நாங்களே புதுப்பிப்பதுடன் பாடத்திட்டம், மற்றும் நடைமுறைகளிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. ஒருநாள் பட்டறை என தொடங்கி, அது 3 நாட்கள் ஆகி, தற்போது 7 நாட்கள் ஆக வளர்ச்சியுற்றுள்ளது. பெர்ரி கற்பித்த முறையில்தான் நடைமுறை உள்ளது. பெர்ரி பாணியில் திரைப்படப் பள்ளி உருவாக்க வேண்டும் என்பதே எதிர்கால இலக்கு.

20 ஆண்டுகளில் நிறைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன, மன்னார்குடியை அடுத்த சவளக்காரனில் Bicycle Thief படம் திரையிட்டோம். நெல் அறுத்த விவசாயக்கூலிகள் வந்து பார்த்தனர். கருக் கருவாளில் அப்படியே வியர்வையை வழித்து போட்டுவிட்டு உட்கார்ந்தனர். அப்போதெல்லாம் சப்டைட்டிலே கிடையாது. அதனால், கதைச்சுருக்கத்தை முன்னரே சொல்லிவிடுவோம். படம் முடிந்த பிறகு அதுபற்றி கேட்போம். அப்போது ஒரு சிறுவன் சொன்னான்: அண்ணே, இந்தப் படம் ஸ்டுடியோவில் எடுக்கப்படவில்லை என்றான். இந்தப் பதில் ஹெக்கேடு அனுபவத்திற்கு ஈடானது என்பது என்பிப்பிராயம். இதுபோல பல்வேறு ஊர்களில் கெமராக் கோணம், கதையின் போக்கு பற்றி கிராம இளைஞர்கள் பலர் என்னுடன் விபரமாகப் பேசினார்கள். மக்கள் எப்படி சரியானவற்றைக் கொடுக்கும்போது ஏற்க மறுப்பதில்லை என்பதை உணர்வுபூர்வமாக அன்று அறிந்துகொண்டேன். இதுபோல அரக்கோணத்தை அடுத்த அம்மையற்குப்பத்தில் படம் திரையிட்ட போது உள்ளூர்க் காலிகள் ரஜினி படம் போடும்படி கலாட்ட செய்தனர். நான் பேசாமல் இருந்தேன். உள்ளூர்ப் பெண்களே சேர்ந்து அவர்களை விரட்டியடித்தனர். மக்களே ஆயுதம், மக்களே கேடயம் என்பதை இந்த சம்பவம் எனக்கு உணர்த்தியது.

தமிழ்க் குறும்படக்காரர்கள் தொடக்க காலத்தில் (1995) போட்டிக்கு எப்படி அனுப்புவது என்று கூடத் தெரியாமல் இருந்தனர். நிழலில் விழாவில் கலந்துகொள்வதற்கான ஆலோசனைகள், எப்படி அனுப்புவது,

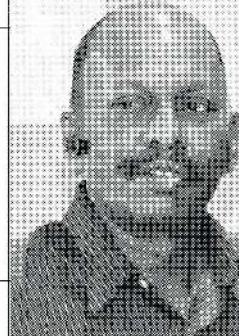
ஆங்கிலத் துணைத் தலைப்புகள் அமைத்துக்கொடுப்பது, படங்களை விழாக்களுக்கு அனுப்பிவைப்பது வரை செய்தோம்.

யமுனா ராஜேந்திரன் லண்டனில் குறும்பட விழா ஏற்பாடு செய்தபோது நிழலும் தன் பங்குக்குப் படங்களை அனுப்பியது. பிரான்சிஸ் பாரிஸ் நண்பர்கள் வட்டத்துடன் நிழல் இணைந்து சர்வதேச தமிழ்க் குறும்பட விழாவை நடத்தியது. இதற்கு 30 படங்களை அனுப்பினோம். பாரிஸ் நண்பர்கள் பிரான்சுடன் விழாவை நிறுத்திக்கொள்ளாமல் நோர்வே, நெதர்லாந்து, ஜெர்மனி வாழ் தமிழர்களுடன் இணைந்து நடத்தினர். இதன் மூலம் சுமார் 60,000 ரூபாயை 13 படங்களுக்குப் பிரித்துப் பரிசளித்தனர். இதுதான் முதன்முதலில் குறும்படங்களுக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரம். இதற்காக உழைத்த நண்பர்களை இந்நேரத்தில் நினைவுசூர்வது அவசியம். பிரெஞ்சு வாழ் நண்பர்களான அசோக், லக்ஷ்மி, கலைச்செல்வன், வாசுதேவன், பரணிதரன், சாம்சன், நாகேஷ், கிருபன், பிரகாஷ், கதிர்காமு, கர்ண, வன்னியசிங்கம், பாஸ்கரன், இயல்வாணன், பாபு, பிரகலாதன், வசந்தி, பாலகிருஷ்ணன், கு.உதயகுமார், ரமேஷ் சிவரூபன், நா.மகேந்திரன், தி.சூகன், எஸ்.சிவதாசன், அசோகப்பிரசாத், ஜெர்மனி வாழ் தமிழர்கள் சசிந்திரன், ஜேகா, நோர்வே தமயந்தி, பென்மார்க் ராஜேந்திரன், கரவைதாசன், கொக்குவில் கோபாலன் முதலிய நண்பர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க நினைக்கிறேன். இதுபோலவே நியூ ஜெர்சி சிந்தனையாளர் வட்டம், மெல்பேர்ன் தமிழ்ச் சங்கம் (அவுஸ்திரேலியா), சுவிசில் அஜீவனுடன் இணைந்து நடத்தினோம். பல ஆண்டுகளாக டொராண்டோ சுயாதீன திரைப்பட சங்கம் நடந்தும் போட்டிகளுக்கு நிழல் குறும்படங்களை அனுப்பி வருகிறது. இதுபோலவே இன்றும் அமெரிக்காவில் நடத்தப்படும் Fetna போட்டி, விற்பம், நோர்வே போன்ற நாடுகளில் நடத்தப்படும் போட்டிகளுக்கு குறும்படப் படைப்பாளிகளை தயார் செய்கிறது.

நிழலுக்கான சவால் என்று பார்த்தோமானால், எதிர்காலத்தில் மத அடிப்படையாதிகளும் கார்போரேட் நிறுவனங்களும் தான். இவை இன்று திரைப்பட உலகத்திலும் புகுந்து விட்டன. மக்களுடன் இணைந்து இவர்களின் உண்மை சொருபத்தைத் தோலுரித்துக் காண்பிப்போம்!

★ ★ ★

எமக்கான திரைப்பட மொழி சாத்தியமானதா?

‘சுயாதீன திரைப்படக் கழகம்’ ரதன்

திரைப்பட மொழி என்றால் என்ன? பல்வேறு விளக்கங்கள் இதற்கு உண்டு. அ.யேசுராசாவின் ‘திரையும் அரங்கும்’ என்ற நூலில் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்: ‘திரைப்படம் காட்சியை - ஒளியை - அடிப்படையாகக் கொண்ட ‘கட்புல ஊடகமாக’ உள்ளது. திரைப்படத்திற்குரிய காட்சிருப மொழியில் காட்சி (shot), கட்டம் (scene), அங்கம் (sequence) என்பன அமைகின்றன. இவற்றை முறையே வாக்கியம், பந்தி, அத்தியாயம் எனச் சொல்லலாம். இதையொத்த கருத்து ஒன்றை இயக்குனர் டக்ளஸ் ரம்புல் தெரிவிக்கின்றார்: ‘புகைப்படங்கள் தொடர்ச்சியாக, வேகமாக வெளிப்படுவதை காண்பிக்கப்படுவதே சினிமா. ஒரு புகைப்படத்தை என்ன செய்ய வேண்டும் என்று விளங்கிக்கொண்டால் மிகுதிப்படத்துக்கு என்ன செய்யலாம் எனத் தெரியும்’ என்கின்றார். கதை சொல்வதற்கான உத்தி என்ற விளக்கமும் உண்டு. சினிமாவின் திரைக்கதையை ஒரு பிரிவாகவும், இதன் தொழில்நுட்பத்தை நுண்ணிய பிரிவாகவும் பிரித்தும் பார்ப்பது உண்டு. திரைக்கதை, ஒலி, ஒளிப்பதிவு, எடிட்டிங், பாத்திரங்கள் போன்றவை சினிமா மொழியின் முக்கிய கூறுகள்.

சினிமா ஆய்வாளர் ராஜன் குறை சினிமா என்பது ஒரு மொழியல்ல என, தனது ‘ஒரு கதாநாயகனின் மரணம்’ என்ற நூலில் விளக்குகின்றார். ‘நீங்கள் நல்லவர்’ என்ற சொற்றொடர் யாரைப் பார்த்து உச்சரிக்கப்படுகின்றதோ அவரைக் குறித்த கூற்றாக மாறுகின்றது. ஆனால், நீங்கள் நல்லவர் என்ற சொற்றொடரின் கருத்து யாரைப்

பார்த்துக் கூறினாலும் மாறாது. நல்லவர் என்ற சொல்லுக்கான கருத்தை சமூகம் ஏற்கனவே தீர்மானித்துவிட்டது. அதனை மாற்ற முடியாது. ஆனால், திரையில் யாரைப் பார்த்துக் கூறுகின்றீர்களோ அவரே நல்லவர். ஒரு மொழியின் வார்த்தை பொருளுடன் இணைவது சமூக ஒப்புத்தத்தால். எனவே, அந்த அர்த்தம் பொதுத்தன்மை கொண்டது. ஒரு பிம்பம் புலனாவது புலன் அனுபவத்தால். எனவே, அந்த பிம்பம் குறிப்பானது என்கின்றார். மேலும், ராஜன் குறை அமைப்பு மையவாதத்தின் அடிப்படையில் 'அர்த்தங்களை உருவாக்கும் அனைத்துமே மொழிதான்' என்று ஆய்வாளர் கிறிஸ்டியன் மெட்சை மேற்கோள்காட்டி விளக்குகின்றார். பின்னர், அதே ஆய்வாளர் குறிப்பிட்ட சினிமா வார்த்தைகளுற்ற மொழி எனவும் கூறுகின்றார். Language without language system என்பதே அது.

இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டில் திராவிட பிராச்சாரத்துக்காக **பராசக்தி** தொடங்கி பல படங்கள் வெளியாகி வருகின்றன. இவை திரைப்பட மொழியின் பரிமாணங்களைப் பயன்படுத்தாமல் வசனத்தையும் உணர்ச்சியையும் மையமாகக் கொண்டிருந்தன. இதனையே, பாலச்சந்தரும் கதையும் வசனமுமாக மாற்றியிருந்தார். அமெரிக்கா தனது வியட்நாம் போர்த் தோல்வியை, **ரம்போ** போன்ற படங்களின் ஊடாக வெற்றியாக மக்கள் மனதில் திணித்தது. அப்படியிருந்தும் போரில் பங்குபற்றிய ஒலிவர் ஸ்ரோன் மற்றும் ஸ்ரான்லி கியூபிரிக் போன்றவர்கள் போரின் மறுபக்கத் தையும், அமெரிக்காவின் நியாயமற்ற தன்மையையும் வெளிப்படுத்தினர். மத்திய கிழக்கு யுத்தத்துக்காக வெகு அண்மையில் **அமெரிக்கன் ஸ்னைப்பர்** என்ற படம் வெளியானது. அதே போன்று வட கொரிய தலைவரைக் கேலி செய்து **இன்ரவியு** என்ற படமும் வெளியாகியிருந்தது. தொடர்ச்சியாக அமெரிக்கா தனது போர் லாபங்களுக்கும் பிராச்சாரத்துக்குமாக, பல படங்களை வெளியிட்டிருந்தது. அமெரிக்க அரசு நிறுவனங்கள் இப்படங்களுக்கான நிதியுதவியையும் வழங்கிவருகின்றன.

தலைமறைவுப் படங்கள் எனக் குறிப்பிடப்படும் படங்கள் பொதுவாக அரசுக்கு எதிரான போராட்டக் காலங்களில் தலைமறைவாக எடுக்கப்பட்டு, பொதுமக்களின் பார்வைக்காக ஒதுக்குப்பிறமான இடங்களில் திரையிடப்படும். இதில் பங்குபற்றும் கலைஞர்கள் அரசால் தடைசெய்யப்பட்டவர்களாகவோ தேடப்படுபவர்களாகவோ இருப்பார்கள். திரைப்படங்களை உருவாக்கியமைக்காக, பல இயக்குனர்கள் சிறையிலடைக்கப்பட்டனர். கொலம்பியாவில் சார்ல் அல்வார், சிலியில் கூசுமன் போன்ற பலர் தமது படங்கள் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களுக்காக சிறையிலடைக்கப்பட்டனர். இரானிய இயக்குனரான Jafar Panahi, வீட்டுக் காவலில்

இருந்தபோது, This Is Not a Film என்ற படத்தை இயக்கினார். இதனை ஒரு Pendriveவினுள் பதிவாக்கி, ஒரு கேக்கினுள் வைத்து, இரானிய எல்லையைக் கடந்து இன்று சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் திரையிடப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக, இவருக்குத் திரைப்படங்கள் எடுப்பதற்கு இரான் 20 வருடத் தடை விதித்தது.

இவ்வாறான ஒடுக்குமுறைக்குள்ளிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்துள்ள நாங்கள், எங்களது பயணத்தையும் கொடுமைகளையும் வெளிப்படுத்த சினிமா என்ற ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தினோமா என்பதே எங்கள் முன்னுள்ள கேள்வி. எம்மீதான போர் பல வெளிகளைத் திறந்துவிட்டுள்ளது. தமிழ்க் கவிதை மரபில் பல மாற்றங்களை இலங்கைத் தமிழ்க் கவிஞர்கள் உருவாக்கியுள்ளார்கள் என்பதைப் பல ஆய்வாளர்களும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்கள். சிறுகதை, நாவல் போன்றனவும் புதிய பரிமாணத்தில் வெளிப்பட்டுள்ளன. போருக்கு முன்பாகவே நாடகங்கள் வளர்ச்சிபெற்ற நிலையில் இருந்தபோதும் போர் நடைபெற்ற காலங்களில் வேறொரு நிலையை அடைந்தன. தெரு நாடகங்கள், நாட்டுக் கூத்துக்கள் போன்ற பல வடிவங்கள் வளர்ச்சிபெற்றன. இதன் தாக்கம் புலம்பெயர்ந்த பின்னரும் வெளிப்பட்டது. கனடாவில் மேடையேற்றப்படும் நாடகங்கள் பொதுவாக அரங்கு நிறைந்த காட்சிகளாகவே காண்பிக்கப்படுகின்றன. சீரிய நவீன நாடகங்களையே இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். பல பரீட்சார்த்த முயற்சிகளும் நடைபெற்றுள்ளன.

கனடாவைப் பொறுத்தவரை கடந்த 25 வருடங்களில் சுமார் 50க்கும் மேற்பட்ட முழுநீளத் திரைப்படங்களும், நாற்றுக்கு மேற்பட்ட குறும்படங்களும் வெளியாகியுள்ளன. தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பிரதேசங்களிலும் முழுநீளத் திரைப்படங்களும் குறும்படங்களும் தொடர்ச்சியாக வெளியாகின்றன. புலம்பெயர் தேசங்களில் பல குறும்பட விழாக்கள் வருடாவருடம் நடைபெற்றுவருகின்றன. **வீம்பம், சங்கிலியன்** போன்ற திரைப்பட விழாக்கள் ஐரோப்பாவில் தொடர்ச்சியாக நடைபெறுகின்றன. கனடாவிலும் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட அமைப்புகள் குறும்பட விழாக்களை நடாத்தியுள்ளன. சுயாதீன கலை திரைப்பட மையம் தொடர்ச்சியாக குறும்பட விழாக்களை நடாத்திவருகின்றது. பயிற்சி பட்டறைகள் நடாத்தப்பட்டுள்ளன. சீரிய உலக சினிமாக்கள் திரையிடப்பட்டு கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன. கனடா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் இவற்றை பல அமைப்புகள் முன்னெடுத்துச் செயல்படுத்தியுள்ளன. புலம்பெயர் தமிழர் வாழும் நாடுகளில் இரண்டு நாடுகளில் நடாத்தப்படும்

சர்வதேச திரைப்பட விழாக்கள் உலக பிரசித்திபெற்றவை. பிரான்சின் கான்ஸ், கனடாவின் ரொரண்ரோ திரைப்பட விழாக்கள் முறையே உலகின் சிறந்த திரைப்பட விழாக்களுள் அடங்கும். இங்கு உலகின் தலைசிறந்த படங்களை பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் புலம் பெயர் படைப்பாளிகளுக்கு கிடைக்கின்றன. பல சிறந்த திரைப்படக் கல்லூரிகள் உள்ளன. நூலகங்களில் உலகின் சிறந்த படங்களின் விடியோக்கள் உள்ளன. இலவசமாக பெற்றுக்கொள்ளலாம். பல பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் சீரிய சினிமாபற்றிய கட்டுரைகளை பிரசுரித்துள்ளன.

ஒரு சிறந்த படைப்பை உருவாக்குவதற்கான ஆரம்ப படிநிலைகள் அறிவுநிலைகள் யாவும் புலம்பெயர் பிரதேசங்களில் அதிகமாகவேயுள்ளன. இவையனைத்தும் இருந்தும் சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களைச் சந்தித்த திரைப்படங்களை விரல்விட்டு எண்ணலாம். தரமான படங்களை விரல்விட்டு எண்ணலாம். இது ஏன்?

ஒரு திரைப்படத்துக்கு திரைப்பட மொழி என்பதுடன், திரையில் பேசப்படும் மொழியும் உண்டு. பல கனடிய-புலம் பெயர் திரைப்படங்களில் இம் மொழியானது எமது பேசுமொழியாக இல்லாமல், இந்தியத் தமிழ் மொழியாக உள்ளது. இவ்விடத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்தியத் தமிழ் வணிக சஞ்சிகைகளில் தமது ஆக்கம் இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காக ஆக்கத்தின் மொழியை இந்தியத் தமிழ் மொழியில் பல ஆக்கங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதே காலகட்டத்தில் எமது மொழியில் எழுதப்பட்ட தரமான ஆக்கங்கள் தமிழ்நாட்டில் பிரசுரமாகியுமுள்ளன. இன்று எமது பேசுமொழியில் எழுதப்பட்ட பல நாவல்கள் தமிழ்நாட்டில் பெருவரவேற்பை பெற்றுள்ளன. பலரது படைப்புக்கள் தமிழ்நாட்டில் சாதாரண வாசகர் முதல் புத்திஜீவி வரை சென்றடைந்துள்ளது. ஆனால், சினிமாவில் மாத்திரம் இன்றும் எமது பேசுமொழியைப் பேச ஏன் தயங்குகின்றார்கள்?

பிரித்தானிய காலனித்துவம் வேருன்றியபோது ஆங்கிலமும் வேருன்றியதுபோல், இங்கும் இந்தியத் தமிழ் வேருன்றிவிட்டதோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இவ்வாறு, இந்தியத் தமிழ் மொழி பேசுவது மிக மோசமானது. இது படத்தின் யதார்த்தன்மையை மழுங்கடித்துவிடுகின்றது. சினிமா என்பது வெறும் காட்சிபொருளல்ல என்கிறார், அமெரிக்க நடிகரான கிறிஸ்டியன் பேல். புலம்பெயர் இயக்குனர்கள் ஒரு காட்சிப் பொருளாகத்தான் காட்ட முற்படுகின்றார்கள்.

பல படங்களின் கருத்தியலும் ஏனோதானோ என ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தையும் வெளிப்படுத்தாத தன்மையையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. படு பிற்போக்குத்தனமான கருத்துக்களும் வெளிப்படுகின்றன. பெரும்பாலான படங்களில் இந்திய தமிழ்சினிமாவின் தாக்கத்தைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. ஒருசில முழுநீளப் படங்களைவிட பெரும்பாலானவை மிக மோசமான மசாலாப் படங்களே. இவை புலம்பெயர் வாழ்வியலையும் பதியவில்லை; போரின் வலிகளையும் பதிவு செய்யவில்லை. மேற்கு நாடுகளில் உள்ள தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியையும் இப்படங்களில் காணமுடியாதுள்ளது. பிண்ணனி இசைக்கும் பாடலிசைக்கும் கூட வித்தியாசம் தெரிவதில்லை. பெரும்பாலான படங்களில் பிண்ணனி இசை மிக மோசமாகவேயுள்ளது. எமது பண்பாட்டினையும் இப்படங்கள் வெளிப்படுத்தவில்லை. பண்பாடு என்றால் என்ன என்ற கேள்விக்குப் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி தனது தமிழ்ப் பண்பாட்டில் சினிமா என்ற நூலில் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது நல்லது

பண்பாடு என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு மக்கள் கூட்டம் தனது சமூக வரலாற்று வளர்ச்சியினூடாகத் தோற்று வித்துக் கொண்ட பௌதிகப் பொருள்கள், ஆத்மார்த்தக் கருத்துக்கள், மத நடைமுறைகள், சமூகப் பெறுமானங்கள் ஆகியவற்றினதும் தொகுதியாகும். இப்பொழுது புலம்பெயர்வில் வெளிவந்த முழுநீளத் திரைப்படங்களில் பெரும்பாலானவற்றில் ஈழப் பண்பாட்டையும், புலம்பெயர் பண்பாட்டினையும், இந்தியப் பண்பாட்டினையும் அரை குறையாகவே வெளிப்படுத்துகின்றார்கள். புலம்பெயர் கலாசார விழுமியங்களைப் புலம்பெயர் படங்கள் வெளிப்படுத்தும் முறை சிந்தனைத் தளங்களற்ற மிக மோசமான கருத்தியலாகவே வெளிப்படுகின்றது. பெரும்பாலான புலம்பெயர் படங்களின் அடிப்படை புனைவு இந்திய தமிழ் மசாலாப் படங்களின் அடிப்படையிலிருந்து தோன்றுகின்றது. கதாநாயக வழிபாடு என்பதும் விதிவிலக்கல்ல. புலம்பெயர் முழுநீளப் படங்களை மையமாக வைத்து புலம்பெயர் வாழ்வியலையோ அல்லது எமது தேசியப் பிரச்சினைகளையோ புலம்பெயர் அரசியலையோ இனங்காணமுடியாதுள்ளது.

இப்படிப்பட்ட மசாலாப் படங்களை ஏன் பார்வையாளர்கள் பார்வையிட வேண்டும். பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுக்காகவெனின் அவைகூட முறையாக வெளிப்படவில்லை. சமூக மாற்றத்துக்காகவா? மருந்துகளுக்குட அங்கில்லை. தமிழ்த் தேசிய வெளிப்பாட்டிற்காகவா? எதற்காக இப் படங்களைப் பார்வையாளர்கள் பார்க்க வேண்டும்? புலம்பெயர் முழுநீளப் படங்களில் பெரும்பாலானவை மிக மோசமான படங்கள். தயாரிப்பு, வெளியீடு,

விநியோகம் முதலீடு போன்ற விடயங்களைவிட, படத்தின் மிக மோசமான கருத்தியலே இப்படங்கள் மக்களைச் சென்றடையாமைக்கு முக்கிய காரணம். ஆணிவேர் என்ற படம் புலம்பெயர் நாடுகளில் பெருவாரியாக வரவேற்கப்பட்டது. இப்படத்தில் பல குறைகள் இருந்தாலும், தேசிய உணர்வை வெளிப்படுத்தியமைக்காகவே இவ் வரவேற்பிருந்தது. இலங்கையில் போர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலங்களில் விடுதலைப் புலிகளால் பல நல்ல குறுந்திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி குன்றிய பிரதேசத்திலிருந்து நேர்த்தியான படங்கள் வெளியாகின. அவற்றின் நூறில் ஒரு பகுதியைக்கூட இப்படங்களில் காணமுடியாமல் உள்ளது. பல இயக்குனர்கள் கனவுலா நாயகர்களாகத் தங்களை மிதக்கவிட்டு, காட்சிகளையும் படிமங்களையும் கூடக் கனவில் மிதக்கவிடுகின்றார்கள். இது இப்படங்கள் வெகுசனப் பண்பாட்டிற்குள்ளும் இவர்களது படங்கள் அடங்காது உள்ளன.

மெய்யான திரைப்பட வெளிப்பாட்டினைப் பெற கமராவும் மைக்ரோபோனும் நீரையும் நெருப்பையும் கடக்க வேண்டும். இதுதான் ஒரு சரியான திரைப்படத்தை உருவாக்குகிறது. ஆனால், திரைக்கதை இதைச் செய்வதற்கான திறனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்கின்றார் அகிரா குரோசாவா. திரைக்கதை புலம்பெயர் படைப்புகளின் மிக மோசமான அம்சமாகவுள்ளது.

குற்றங்கள் கொண்டாட்டத்திற்கானவை அல்ல என்ற சிட்டி ஒப் கொட் இயக்குனர் பெர்னான்டோ மெரலாஸ்தனது படத்தில் தொழில்முறை நடிகர்களை நடிக்கவைக்கவில்லை. மாறாக அப் பகுதி மக்களிலிருந்தே நடிகர்களைத் தேர்வு செய்கின்றார். இவர்களெல்லாம் திட்டமிட்டுத் திரைக்கதையைச் சிறப்பாக அமைத்து, சிறந்த படங்களை படைத்துள்ளனர்..

பரீட்சார்த்தமாக வெளிப்பட்ட ஒருசில படங்கள் சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களைச் சென்றடைந்துள்ளன. இன்று இவ்வாறான படங்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலமே மாற்றத்தை கொண்டுவரலாம். ஆனால், மசாலாப் படங்களைத் தயாரிப்பவர்கள் திரையரங்கில்லை, மக்கள் வருகின்றார்களில்லை என கவலை கொண்டுள்ளார்கள். இவர்களால் கனடிய தமிழ்த் திரையுலகையோ புலம்பெயர் உலகையோ அடுத்த கட்டத்துக்கு உயர்த்த முடியாது.

இவற்றிற்கு மாறாக குறும்படங்கள் நம்பிக்கையளிக்கின்றன. பெரும்பாலான குறும்படங்கள் சீரிய படங்களாக பெண்ணியம், போரின் வலிகள், புலம்பெயர் வாழ்வியல், உளவியல் பிரச்சினைகள், புலம்பெயர்ந்தபொழுது முகவர்களாலும் மற்றும் எல்லைகளில் சந்தித்த துயரங்கள், தொழில்நீதியான கடினங்கள், சிறுவர்கள், முதியோர் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்துகின்றன. சுமதி ருபன், ருபன், லெனின் சிவம், சதா பிரணவன், அஜீவன், பிரேம் கதிர், ஐனா கே சிவா, ரஞ்சிற் யோசப், ஐ.வி ஐனா, நோர்வே சுபாஸ், யேசன், பிரதீபன், வரன் ரபேல், அருண் என இப்படடியல் விரிந்துசெல்கின்றது. போரின் மறுபக்கத்தையும் இக் குறும்படங்கள் வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை. அத்துடன், இப்படங்களில் காட்சிகள் கலாபூர்வமாக, தர்க்கரீதியாக, யதார்த்தமாக உள்ளன. நடிகர்கள் கூட இயல்பாக நடித்துள்ளார்கள். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக்கூட இப்படங்களில் காணலாம். பல குறும்படங்கள் மிகக் குறைந்த பொருட்செலவிலேயே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. குறும்பட விழாக்களே இப்படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கின்றார்கள். சுமார் 15 வருடங்களுக்கு முன்பாக புலம்பெயர் நாடுகளில் குறும்பட விழாக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, இந்தியாவிலிருந்து வந்த குறும்படங்களே விருதுகளை வென்றன. பிற்காலங்களில் புலம்பெயர் படங்கள் அவ்விடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டன. தமிழ்நாட்டில் நெப்லேவி உட்பட்ட குறும்பட விழாக்களில் புலம்பெயர் குறும்படங்கள் பெரு வரவேற்பைப் பெற்றன. கான்ஸ், வெனிஸ், பேரலின் போன்ற சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் புலம்பெயர் தமிழர்களின் குறும்படங்கள் திரையிடப்பட்டன. இவை உலகின் மிகச் சிறந்த பத்து திரைப்பட விழாக்களுக்குள் அடங்கும். ரொரண்ரோ சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் காண்பிக்கப்பட்டு, முதல் பரிசை ஒரு தமிழ்க் குறும்படம் பெற்றுக்கொண்டது. Chris Chan Fui Chong இயக்கிய புளொக் பி என்ற படம் 2008ஆம் ஆண்டில் அவ்விருதைப் பெற்றது. ரேணுகா ஜெயபாலன் இயக்கிய Big Girl என்ற ஆங்கிலக் குறும்படம் ரொரண்ரோ சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் திரையிடப்பட்டதுடன், சுமார் 35 சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களிலும் திரையிடப்பட்டது. சதா சண் இயக்கிய குறும்படம் ஒன்றாரியோ பாடசாலை களுக்கான குறும்படப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. இவை சிறுதுளிகள். நம்பிக்கையிக்கும் பெரு மழை.

படைப்பாளிகளுக்கான தேடல் என்பது மிக முக்கியம். கனடாவில் உள்ள சில தமிழ் இயக்குனர்களிடம் அவர்கள் பார்க்கும் படங்கள் பற்றி வினவியபோது, ஒரு சில இயக்குனர்களைவிட பெரும்பாலானவர்கள் தமிழ் மசாலாப் படங்களைத்தான் பார்க்கின்றார்கள். புலம்பெயர் படங்களைப் பார்க்கும்பொழுது இது ஒன்றும் ஆச்சரியமானதல்ல.

கடந்த பல வருடங்களாக சுயாதீன திரைப்படக் கழகத்தினூடாகக் குறும் திரைப்பட விழாக்களை நடாத்தி வருகின்றோம். இது ஒரு கூட்டு முயற்சி. ஒவ்வொரு விழாவும் பலரின் உழைப்புடனேயே சாத்தியமாகின்றது. ரொரண்ரோவிற்கு வெளியில் **வீம்பம்** அமைப்பின் இயக்குனர் கிருஷ்ணராஜா, அசோக் யோகன் போன்றோர் தொடர்ந்து உதவிகள் புரிந்துவருகின்றனர். **நிழல்** திருநாவுக்கரசு புலம்பெயர் படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்துவதில் முன்னிற்கின்றார். அதேபோல் மிச்சிக்கன் மாநிலக் கல்லூரித் திரைப்படவியல் பேராசிரியர் சொர்ணவேல் படைப்பாளிகளுக்குக் கருத்துரைகள் வழங்குவதுடன் ரொரண்ரோ வரும்பொழுதெல்லாம் பட்டறைகளை இலவசமாக நடாத்தி உற்சாகப்படுத்துகின்றார்.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு முழுநீளத் திரைப்படங்களில் சிறந்த படமொன்றிற்கு விருதையும் வழங்கி வந்தோம். பல தடவைகள் கனடாவிற்கு வெளியே வரும் படங்களுக்கும் விருது வழங்கும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டோம். எமது நிகழ்விற்கு வரும் ஆங்கில ஊடகவியலாளர்கள் கேட்கும் கேள்வி, 'எத்தனை படங்கள் கனடாவில் தயாரிக்கப்பட்டவை?' என்பது. பல தடவைகள் தரமின்மைக்கு அப்பால் ஒரு சில கனடிய படங்களைத் திரையிட வேண்டும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றோம். வெவ்வேறு அமைப்புக்களுடன் இணைந்து பல்கலைக்கழகங்கள் வேறு திரைப்பட விழாக்களிலும் திரையிடுகின்றோம்.

நீஜன்ட் பார்க் திரைப்பட விழாக்கு முனின் நிர்வாக இயக்குனராகவும் கடமையாற்றியுள்ளேன். அல்விழாவின் நிறைவேற்று இயக்குனர் ஒரு முழு நேர ஊழியர். அவருக்கான ஊதியமே சுமார் அறுபதாயிரம் டொலர்கள். இதைவிட இரு பகுதிநேர ஊழியர்களும் உள்ளனர். மொத்த விழாவின் செலவுத்தொகை சுமார் இரண்டு லட்சம் டொலர்கள். எமது விழா வெறும் ஐயாயிரம் டொலர்களுடனேயே நடாத்தப்படுகின்றது. அங்கு பார்வையாளர்கள் மிக மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றார்கள். ரொரண்ரோவின் பல சிறிய திரைப்பட விழாக்களுக்குச் சென்றுள்ளேன். இதே நிலைமைதான் காணப்படுகின்றது. ஒருவகையில் ஹொலிவுட்டும், பொலிவுட்டும் இங்கு ஆட்சி செய்கின்றன.

புலம்பெயர் படங்கள், குறிப்பாக கனடிய தமிழ்ப் படங்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களது அடையாளம் குறும் படங்களே. லெனின் போன்ற ஒருசிலர் முழுநீளத் திரைப்படங்களைத் தரமாக எடுக்கின்றார்கள். பெரும்பாலான

வர்களுக்கு அதனைப் பற்றிய கவலை இல்லை. என்னிடம் ஒரு திரைப்பட இயக்குனர் தனது முழுநீளத் திரைப்படத்திலிருந்து ஒரு காட்சியை வெட்டி, குறும்படப் போட்டிக்கு அனுப்புகின்றேன் என்று கூறி அனுப்பியும் இருந்தார். இந்நிலைதான் வளர்ந்து வருகின்றது. ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையில் ஒவ்வொரு வருடமும் வேதாளமும் முருங்கைமரமும்போல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

கடந்த மாதம் போப்பாண்டவர் ஆமேனியர்கள் மீதான துருக்கியர் சுமார் நூறாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட படுகொலைகள் ஜெனோசைட் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். துருக்கி புலம்பெயர் ஆமேனியர்களே போப்பாண்டவரின் இக் கருத்துக்கு காரணம் எனக் கூறியுள்ளது. மூன்றாம் தலைமுறை ஆமேனியரான அற்றம் எகோயனால் எடுக்கப்பட்ட ஆர்ட் மற்றும் கலண்டர் படங்கள் ஆமேனியர்மீதான படுகொலைகளை உலகிற்கு மீண்டும் வெளிப்படுத்தியது. ஆல்ஜீரியர்கள் மீது பிரான்ஸ் படைகள் நடத்திய கொடுமைகளை மையமாக வைத்து வெளியிடப்பட்ட The Battle of Algeirs படம் பிரான்சை உலகின் முன் தலைகுனியவைத்தது. எமது படைப்பாளிகளாலும் எமது மக்களின் வலிகளை வெளிப்படுத்த முடியும். செய்வார்களா?

***

Best Wishes From

Select

Estates & Lettings

Select House
288 High Street North
London SE12 6SA

www.select.gb.com

T: +44 (0) 20 8470 1500
F: +44 (0) 20 8470 9800

Jeya & Co

Solicitors

Jeya & Co Solicitors

Tel: 020 8552 1999
Fax: 020 8552 9933
DX: 4733 East Ham

We Specialise in

Conveyancing
Immigration & Nationality
Wills & Probate
Landlord & Tenant
Employment
Liquor Licensing
Civil Litigation and Family

322 High Street North
Manor Park
London E12 6SA

Email: info@jeyaandco.co.uk
Website: <http://www.jeyaandco.co.uk>

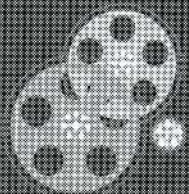
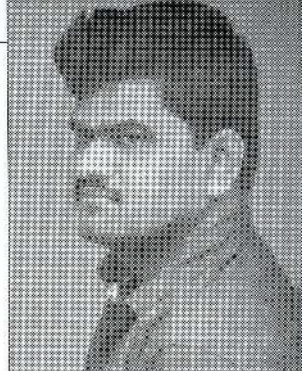
Partners: Malathy Jayanantham LL.B, Kavina Ponampalam LL.B

சீனிமாவின் பன்முக வெளிகளில் கால்பதிக்கிறோம்

‘தமிழ் ஸ்டுடியோ’ அருண்

தமிழ் ஸ்டுடியோ அமைப்பை 2008ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் தொடங்கினோம். கல்லூரிக் காலங்களில் சென்னையில் உள்ள பிரிட்டிஷ் நூலகத்திற்கு அடிக்கடி செல்வது வழக்கம். அப்போது எனக்கு அங்கு கிடைத்த தொடர்பின் மூலம், லண்டனில் உள்ள பிரிட்டிஷ் பிலிம் அகடெமியில் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அப்போது நான் சென்னையில் இளங்கலை படித்து முடித்துவிட்டு, ஒரு சிறிய நிறுவனத்தில் வேலைசெய்துகொண்டிருந்தேன். சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் தொலைதூர கல்விமூலம் படித்துக்கொண்டிருந்த மேற்படிப்பை பாதியில் விட்டுவிட்டு, திரைப்பட இயக்கம் தொடர்பான கல்வியைப் படிக்கலானேன். பிரிட்டிஷ் திரைப்படக் கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் பார்த்த படங்கள், பிறகு புனை திரைப்படக் கல்லூரியில் திரைப்பட ரசனை வகுப்பில் பார்த்த சில படங்கள் என எல்லாமும் எனக்கு சினிமா பற்றிய ஒரு புரிதலை ஏற்படுத்தியது. பின்னர், மீண்டும் சென்னையில் ஒரு பன்னாட்டு மென்பொருள் நிறுவனத்தில் நல்ல வேலை கிடைத்தது, குடும்ப சூழல் காரணமாக அந்த வேலையை ஏற்றுக்கொண்டேன், வேலைசெய்துகொண்டே மீண்டும் மேற்படிப்பை தொடர்ந்து அதனையும் படித்துமுடித்தேன். பின்னர், சென்னையில் சில நண்பர்களுடன் சேர்ந்து ஒரு குறும்படம் எடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்தேன். ஆனால், சென்னையில் சினிமாவிற்கு வேறு சில அர்த்தங்கள் இருப்பதை அப்போதுதான் உணர்ந்துக்கொண்டேன். குறும்படம், பெரிய படம் என்கிற பேதமில்லாமல், பணம் ஒன்றே குறிக்கோளாக சென்னை நகர திரைப்பட நண்பர்களுக்கு இருந்து வந்தது. அப்போதுதான் நண்பர் ஒருவருடன் விவாதித்து

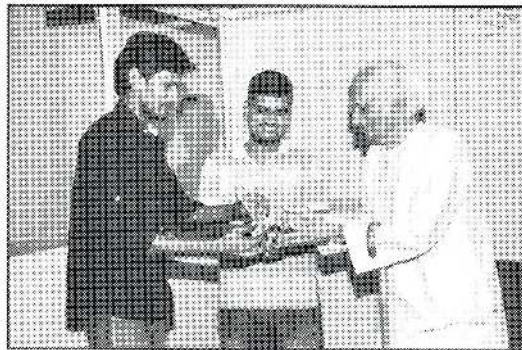
தமிழ் ஸ்டுடியோ

தமிழ்நாட்டில் குறும்படங்கள்மீது கவனம் செலுத்தி, அதனைத் திரைப்படங்களுக்கு மாற்றாக வார்த்தெடுக்கலாம் என்கிற கருத்தை முன்வைத்தேன். நண்பர்கள் பலரும் பல விதத்தில் இந்த முயற்சிக்கு தடைப்போட்டாலும், நண்பர் குணா மட்டுமே துணைநின்று இந்த முயற்சியை ஆதரித்தார்.

அப்போது, தமிழ்நாட்டில் திரைப்படத்துறை முழுக்கமுழுக்க வணிகக் கேந்திரமாக மாறியிருந்தது. திரைப்பட உலகம் முழுக்க மாபியாக்களின் கையில் இருந்தது. நாம் விரும்பும் நேர்த்தியான ஒரு திரைப்படத்தை எந்த சமரசமும் இன்றி எடுக்கமுடியாத அந்த சூழலில், சினிமா ஒரு கலை என்கிற வாதமெல்லாம் இங்கே எடுபடாது என்பதை புரிந்துகொண்டு, குறும்படங்கள் பக்கம் கவனத்தைச் செலுத்தினோம். அப்போது, சென்னையில் குறும்படங்களைப் பார்க்க, அதுபற்றி விவாதிக்க எந்த முகாந்திரமும் இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால், வணிக நோக்கத்திற்காகச் சிலர் ஆங்காங்கே குறும்படப் போட்டிகளையும், பயிற்சிகளையும் நடத்திவந்தனர். இந்த நிலையில் குறும்படங்களை நல்ல மாற்று ஊடகமாக வார்த்தெடுக்கவே தமிழ் ஸ்டூடியோ தொடங்கப் பட்டது.

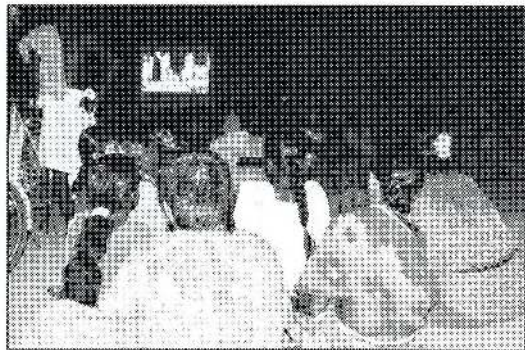

2008 இல் முதல்முறையாக குறும்படங்களை மாதந்தோறும் திரையிட்டு, அது பற்றிய விவாதத்தை முன்னெடுக்கும் விதமாக குறும்பட வட்டம் என்கிற மாத நிகழ்வை தொடங்கினோம். தமிழ்நாடு முழுக்கத் திரைப்படத்துறையில் ஆர்வமுள்ள அனைத்து நண்பர்களையும் இங்கே ஒருங்கிணைத்து அவர்களுக்குக் குறும்படங்கள் எடுக்க பயிற்சியளித்து, குறும்படங்களை எடுக்க வைத்தோம். ஆனால், அப்படி வாய்ப்புக் கொடுத்தும் அவர்கள் நாங்கள் சொல்கின்ற கருத்தாக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் தவித்தனர். முதலில் சினிமா என்பது காட்சி ஊடகம் என்றே பலரும் உணராமல் இருந்தனர். பின்னர்தான் தெரிந்தது, இங்கே எல்லாரும் தமிழ் சினிமாவின் தாக்கத்தில் இருக்கிறார்கள், இவர்களது வாழ்க்கைக்கும், சினிமாவிற்கும் ஒரு பெரிய இடைவெளி இருப்பதை உணர முடிந்தது. முதலில் இவர்களுக்கு

சினிமா எனும் மொழி பற்றிய புரிதலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தோன்றியது. அதற்காக முதலில் குறும்பட வட்டத்தில் படிக்கும் செயல்பாடுகளை ஊக்குவிக்க, இலக்கிய நண்பர்களையும் வரவழைத்தோம். கதை சொல்லல், சிறுகதைகள், நாவல்களை விவாதித்தல், அரசியல் கட்டுரைகளை வாசித்தல், அரசியல் செயல்பாடுகளின் பங்கேற்றல் போன்றவற்றையும் குறும்பட வட்டத்தோடு இணைத்துக்கொண்டோம்.

ஆனாலும், திரைப்பட ரசனை என்பது யாருக்கும் எட்டாக்கனியாகவே இருந்தது. தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்கே சிலர் உலகத் திரைப்படங்களைத் திரையிட்டாலும், அதுபற்றிய விவாதம் பெரிதாக முன்னெடுக்கப்படவில்லை.

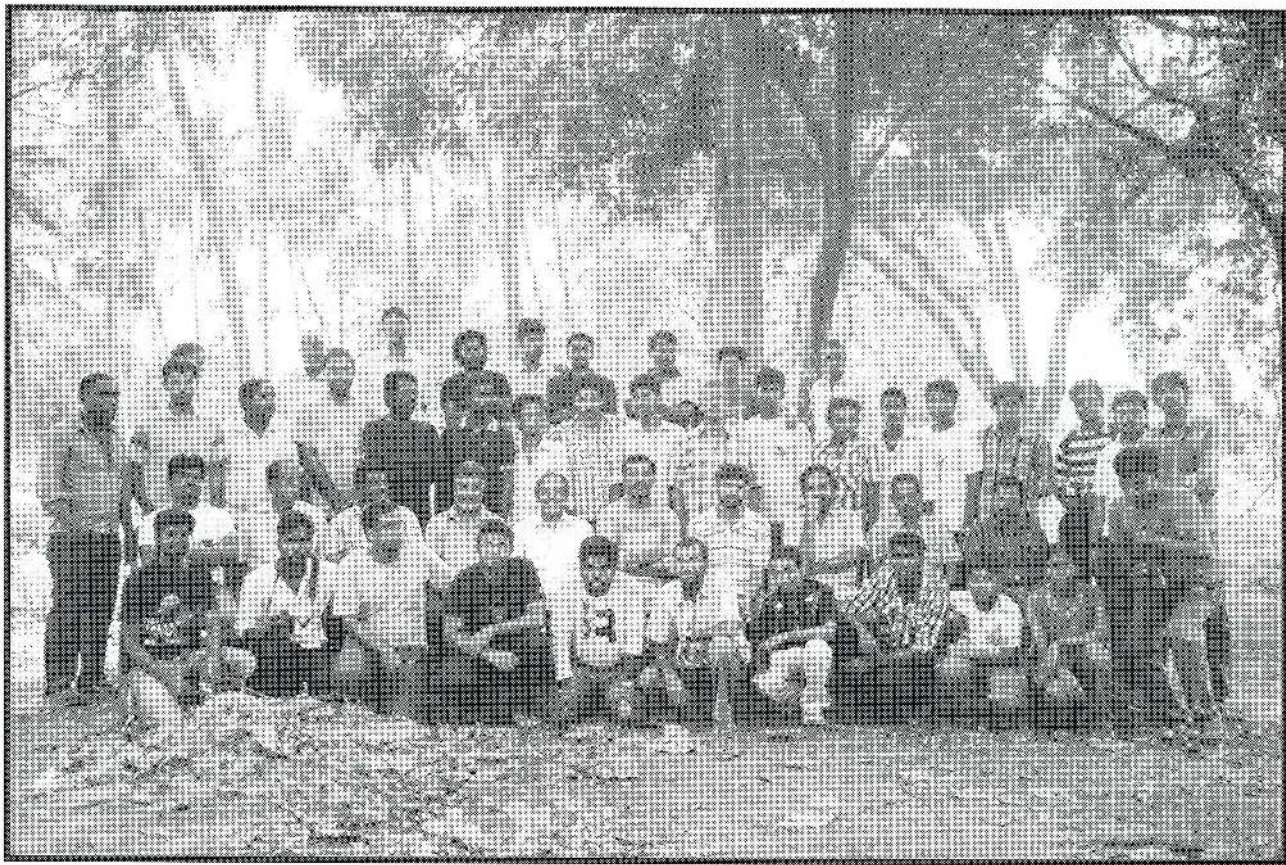
அந்த படங்களை எப்படி அணுகுவது, சினிமா பிரதிகளை எப்படி வாசிப்பது என்பது அவர்களுக்கு கற்றுத்தரப்படுவதே இல்லை. இதன் அடிப்படையிலும், பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் திரைப்பட ரசனையை வளர்க்க அவர்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளின் அடிப்படையிலும், பெளர்ணமி இரவு என்கிற இரவு திரையிடல் ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்தோம். ஒவ்வொரு மாதமும் பெளர்ணமி இரவு என்று, சென்னை கோடம்பாக்கத்தில் மூலிகை தோட்டம் அமைந்துள்ள ஒரு மொட்டை மாடியில் புல்வெளியில் அமர்ந்து, உலகின் மிக முக்கியமான திரைப்படங்களை பார்த்து அதுபற்றி விடியவிடிய விவாதிக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்

பெளர்ணமி இரவு திரையிடல் தொடங்கப்பட்டது. இரவு உணவும், தேநீரும் கூட இலவசமாக தமிழ் ஸ்டூடியோ சார்பாக அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. எதிர்பார்த்ததுபோலவே, மிக காத்திரமாக திரைப்படங்களை அணுகும் ஒரு பெரிய குழு இந்த திரையிடலின் மூலம் உருவானது.

தமிழ்நாடு முழுக்க பல்வேறு பயிற்சிப் பட்டறைகள் நடந்திருந்தாலும், நல்ல சினிமாவின் வாடிமை, உள்ளடக்கம் பற்றி ஆர்வலர்களுக்கு சொல்லிக்கொடுக்க பெரிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதனை முன்னிறுத்தி, நல்லதோர் விண்ணை செய்வோம் என்கிற பெயரில் ஆர்வமுள்ள இளைஞர்களைத் திரட்டி,

அவர்களுக்குத் திரைப்படம் எடுக்க, குறுகியகால பயிற்சியளித்தோம். இதன்படி, தமிழில் வெளியான சிறந்த நூறு சிறுகதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த சிறுகதைகளை ஜீரோ பட்ஜெட்டில் குறும்படமாக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தோம். இதற்காகத் தயாரிப்பு, நடிப்பு, திரைக்கதை, படத்தொகுப்பு, ஒளிப்பதிவு, ஒலிப்பதிவு, ஸ்டோரி போர்ட், இயக்கம் போன்ற பல துறைகள் சார்ந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. இவர்கள்மூலம் சில சிறுகதைகளை குறும்படமாக்கும் செயல் உடனே தொடங்கப்பட்டபோதும், வேறு சில பிரச்சினைகளால் இரண்டு படங்களோடு அந்த முயற்சி நின்று போனது. ஆனால், இந்த பயிற்சி மூலம் பல இளைஞர்களுக்கு நல்ல சினிமாபற்றிய புரிதல் உருவானது. அந்த இயக்கமும் தற்போது மேலும் புதுப்பிக்கப்பட்டுவருகிறது.

சென்னையில் மட்டுமே திரைப்பட ரசனை, உருவாக்கப் பயிற்சி என்று தமிழ் ஸ்டுடியோ செயல்பாடு இருக்குமேயானால், அது போதுமான அளவிற்குத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாது என்பதை உணர்ந்து, தமிழ் ஸ்டுடியோ தொடங்கப்பட்ட அடுத்த ஆண்டே கிராமங்கள் நோக்கிப் பயணம் செய்தோம். கிராமங்கள்தோறும் நல்ல சினிமாக்களை, குறிப்பாக சிறப்பான குறும்படங்களைத் திரையிட்டு, அந்த குறும்படங்களை அவர்கள் எப்படி புரிந்து கொண்டார்கள் என்பதை அவர்களுக்குள்ளாக விவாதிக்கச் சொன்னோம். தமிழ்நாட்டில் பல கிராமங்களில் நெடுந்தொடர்களை பார்க்காமல் பெண்களும் இந்த திரையிடலில் கலந்துகொண்டு விவாதித்தார்கள். குறிப்பாக, பெண்கள் அரசியல் படங்களை இன்னும் சிறப்பாக விவாதித்ததைக் கண்டாடாகப் பார்க்க முடிந்தது.

இப்படி கிராமங்களுக்குப் பயணம் செய்யும்போதுதான், அவர்களுக்குத் திரைப்படம்சார்ந்து போதுமான கல்வியறிவு, புரிதல் இல்லை என்பதை உணர்ந்துகொண்டேன். பின்னர், கிராமங்களில் இருந்து சில இளைஞர்களை வரவழைத்து தொடங்கப்பட்டதுதான் தமிழ் ஸ்டுடியோவின் படிமை திரைப்பட பயிற்சி இயக்கம். இதன் மூலம், திரைப்பட ஆர்வமுள்ள இளைஞர்களை சென்னையில் தங்கவைத்து, அவர்களுக்கு இலக்கியம், அரசியல், போன்ற பலவற்றையும் பற்றிய புரிதலை ஏற்படுத்தி, மக்களோடுமக்களாகப் பழகவைத்து மக்களின் வாழ்க்கையில் இருந்தும், மக்களின் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாக வைத்தும் சினிமாவிற்குத் தேவையான

கதையை உருவாக்கப் பயிற்சி கொடுத்து வருகிறோம். இதில் ஒவ்வொரு இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் பத்து மாணவர்களைத் தேர்வு செய்து, அவர்களுக்கு பயிற்சியளித்து வருகிறோம். மற்ற மாவட்டங்களில் இருந்து சென்னை வரும் நண்பர்கள் தமிழ் ஸ்டுடியோ அலுவலகத்தில் இலவசமாக தங்கிக்கொள்ளலாம். தமிழ் ஸ்டுடியோ அலுவலகத்தில் ஏராளமான அரிய திரைப்படங்கள், சினிமாசார்ந்த இதழ்கள், புத்தகங்கள் என பலவும் உண்டு. அவற்றைப் படித்துக்கொண்டே, படங்களை பார்த்துக்கொண்டே மாணவர்கள் தங்கள் சினிமாபற்றிய புரிதலை மேலும் வளர்த்துக்கொள்ளலாம். படிமை முழுக்க முழுக்க இலவசமாக சினிமா கல்வி வழங்கும் இயக்கம்.

2009 வரை தமிழ்நாட்டில் எடுக்கப்பட்ட குறும்படங்களைப் பார்க்கலாம் என்று தேடியபோதுதான் தமிழ்நாட்டில் குறும்படங்களை நெறிமுறைப்படுத்த, அவற்றைச் சேமித்துவைக்க யாரும் முன்வரவில்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டோம். பின்னர் தமிழ்நாடு முழுக்க சுற்றித்திரிந்து, பல்வேறு குறும்படங்களை ஆவணப்படுத்தி வைத்தோம். இதுவரை தமிழ் ஸ்டுடியோ அலுவலகத்தில் இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட குறும்படங்களை சேமித்து வைத்துள்ளோம். தற்போதுகூட YouTubeஇல் இல்லாத பல குறும்படங்களைத் தொடர்ந்து சேமித்து வருகிறோம்.

தொடர்ச்சியாக கதைகளை பின்னணியாக வைத்து எடுக்கப்படும் குறும்படங்கள், திரைப்படங்களை பல்வேறு வகைகளில் திரையிட்டு, அது சார்ந்த ரசனையை மக்களிடத்தில் வளர்த்துவந்தாலும், ஆவணப் படங்கள் சார்ந்த புரிதலும், ரசனையும் போதுமான அளவில் இல்லை என்பதை உணர்ந்து, தொடர்ச்சியாக ஆவணப்படங்களைத் திரையிடும் பிரிவு ஒன்றைத் தொடங்கினோம். மோனா என்கிற இந்தப் பிரிவை, ஆவணப் பட இயக்குனர், திரைப்பட நூல்களை மொழிபெயர்த்துவரும் நண்பர் சிவக்குமார் தொடங்கிவைத்து, சோலோ ரைடிங் என்கிற ஆவணப்படத்தையும் திரையிட்டு, அதுபற்றிய விவாதத்தையும் முன்னெடுத்தார்.

கலைஞர்கள் எனும் இந்த அமைப்பில் திரைப்படம் சார்ந்த பல்வேறு தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களை ஒன்று திரட்டினோம். உதாரணமாக நடிகர்கள், படத்தொகுப்பாளர், ஒளிப்பதிவாளர், திரைக்கதை ஆசிரியர், இயக்குனர் என்று எல்லாரும் தங்களைப் பற்றிய அறிமுகத்தையும், முழு விபரங்களையும் இணைத்து அனுப்ப வேண்டும். பிறகு மாதம் ஒருமுறை இவர்களை ஓரிடத்தில் சந்திக்கவைத்து, ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையான தொழில்நுட்பக் கலைஞரை தெரிவுசெய்துக்கொள்ளப் பணித்தோம். ஆனால், அவர்கள் யாருக்கும் பெரிய ஊதியம் கிடையாது. படம் பொருளாதார ரீதியாக பெரிய அளவில் வெற்றிபெற்றால், அதில் எல்லாருக்கும் சம பங்கு என்கிற இந்த முன்னெடுப்பு மிகச் சிறப்பான வரவேற்பைப் பெற்றது. தவிர, முகம் தெரியாத ஒருவருடன் சுமார் முப்பது நாற்பது நாட்கள் ஒரு திரைப்படத்திற்காக வேலைசெய்வதைக்காட்டிலும், நண்பர்களோடு சேர்ந்து வேலைசெய்வது புத்துணர்ச்சியைக் கொடுக்கும். மேலும், அவர்களை அந்த குறிப்பிட்ட திரைப்படத் தோடு ஒன்றும் செய்ய முடியும். நட்பை வளர்ப்பதே இந்த அமைப்பின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது.

தமிழ்நாட்டில் சுயாதீன திரைப்படம் என்கிற வகைமையே அதிகம் கவனிக்கப்படாமல் இருந்தது. அதற்கு மிக முக்கிய காரணம், அப்படி சுயாதீன திரைப்படக் கலைஞராக வருபவர்களை சமூகம் அங்கீகரிப்பதே இல்லை. பொருளாதாரத்தைக் காட்டிலும், அவர்களுக்கு அங்கீகாரம் தேவையானதாக இருந்தது. தவிர, அவர்கள் எடுக்கும் படங்களைத் தமிழ்நாடு முழுக்கத் திரையிட்டுக்காட்டவும் ஒரு வழிமுறை தேவைப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில், தமிழ்நாட்டில் குறும்பட இயக்கத்தை தொடங்கிவைத்து, அதனை ஒரு அலையாக மாற்றிய படத்தொகுப்பாளர் லெனின் அவர்களின் பெயரில் ஒரு விருதினை வழங்குவது என்று முடிவு செய்தோம். அதன்படி ஒவ்வொரு வருடமும் ஆகஸ்ட் மாதம் பதினைந்தாம் தேதி (லெனின் பிறந்தநாள்), சுயாதீன திரைப்படக் கலைஞர்கள், திரைப்படங்களை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச்செல்ல பாடுபடும் கலைஞர்கள், என நல்ல சினிமாவை நோக்கிச் செயல்படும் கலைஞர்களுக்கு இந்த விருதினை ஒவ்வொரு ஆண்டும் வழங்கி, அவர்களது படங்களை, அல்லது அவர்கள் யார் என்பதைத் தமிழ்நாடு முழுக்க பல்வேறு கூட்டங்கள்மூலம் எடுத்துச்செல்கிறோம். இறுதியாக, சென்னையில் அவர்களுக்கு விருது வழங்கும் விழா நடைபெறும். லெனின் விருது தமிழ்நாடு முழுக்க சுயாதீனத் திரைப்படக் கலைஞர்களுக்கான ஒரு அலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. இதுவரை, ஆர்.ஆர். சீனிவாசன், அம்ஷன் குமார், லீனா மணிமேகலை, ஆனந்த் பட்வர்தன் உள்ளிட்ட நான்கு பேருக்கு லெனின் விருது வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் குறும்படங்கள் போதுமான வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தபோதிலும், குறும்படங்களைப் பற்றித் திரையில் நுழைவதற்கான துருப்புச்சீட்டாகப் பாவிக்கும் நண்பர்கள் அதிகமாகிக்கொண்டே செல்கிறார்கள். தவிர, குறும்படங்களை நல்ல சினிமாவிற்கான வெளியாகப் பயன்படுத்தும் எண்ணமும் அருகிக் கொண்டே போகிறது. இந்த சூழலில்தான், மறைந்த இயக்குனர் பாலுமகேந்திரா அவர்களின் பெயரில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறும்படங்களுக்காக பாலுமகேந்திரா விருது வழங்கப்பட்டுவருகிறது. இதன் நோக்கம், குறும்படங்களை நல்ல மாற்று ஊடகமாக வார்த்தெடுக்க வேண்டும், குறும்படங்களின் கலைத்தன்மை அதிகரிக்க வேண்டும், சினிமாவைக் கலையாக அணுக வேண்டும், காட்சி ஊடகமாகப் பாவிக்க வேண்டும் என்பதே.

இந்திய சினிமாவின் நூற்றாண்டைப் போற்றும் விதமாக பல அரிய திரைப்படங்களை மீண்டும் கண்டுபிடித்து, அவற்றின் பிரதிகள் தற்போது எங்குமே கிடைப்பதில்லை எனும் சூழலில், கிராமங்கள்தோறும் அலைந்துதிரிந்து, சில படங்களை மீட்க முடிந்தது. மீட்ட அத்தகைய படங்களைப் பொதுமக்கள் பார்வைக்காக நூறு நாட்கள் தொடர்ந்து திரையிட்டோம். தற்போது, தமிழ் சினிமாவிற்கான ஆவணக்காப்பமாகவும் தமிழ் ஸ்டுடியோ அலுவலகம் திகழ்ந்து வருகிறது. தவிர, இந்திய அளவில் வெளியான நூறு சிறந்த திரைப்படங்களையும் இந்த திரையிடலில் திரையிட்டு, நூற்றாண்டுக் கொண்டாட்டத்தைத் திரைப்பட ரசனைக்கான களமாக மாற்றியமைத்தோம்.

சினிமா ரசனை என்பது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை பதின்பருவத்திலேயே மாற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று. காரணம், சிறுவர்களைக் குறிவைத்தே பெரும்பாலான திரைப்படங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. எனவே, சிறுவர்களின் திரைப்பட ரசனையை மேம்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் திரைப்பட அமைப்புகளுக்கு இருக்கிறது. தமிழ் ஸ்டுடியோ இதனை மனதில் கொண்டு, சிறுவர்களுக்காக ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் ஞாயிறு, உலகின் சிறந்த பல்வேறு திரைப்படங்களைத் திரையிட்டுவருகிறது; தற்போது, மூன்றாவது ஞாயிறாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. சினிமாவை எப்படி அணுகவேண்டும், எப்படி பார்க்க வேண்டும் என்பதை பெரும்பாலும் திரையிடலின் முடிவில் சிறுவர்களுடனான விவாதத்தில் சிறுவர்களே முன்வைப்பதுதான் இந்த திரையிடலின் வெற்றியாகவும் அமைந்துள்ளது. தவிர, ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறுவர்களுக்கான உலக சினிமா திரையிடல் திருவிழாவும் நடைபெற்றுவருகிறது.

சினிமா என்பது வெறுமனே பொழுதுபோக்கு ஊடகம் மட்டுமல்ல. அது சமூகத்தில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவல்லது. தவிர, திரைப்படத்தில் பல கோடிகள் விபாபாரம் ஆகிறது. இதனை வெறுமனே விபாபாரமாக மட்டுமே மாற்றிவிடக்கூடாது. இதன் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் வியாழன் அரசியல் பேசும் திரைப்படங்கள், ஆவணப்படங்கள் திரையிடப்பட்டு வருகின்றன. மதவாத, சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக அரசு ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கும்போது, சிறுபான்மையின மக்களுக்கு ஆதரவாக, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக செயல்பட வேண்டியதும் கலைஞர்களின் கடமை. அதன் அடிப்படையிலும், நாடு முழுக்க நடக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளை மக்களுக்குக் கொண்டுசெல்லவும், திரைப்படக் கலைஞர்களுக்கு, பார்வையாளர்களுக்கு அரசியல் புரிதலை ஏற்படுத்த இந்த திரையிடல் அவசியப்படுகிறது.

சினிமாவிற்கும் இலக்கியத்திற்கும் ஒரு பாலமாகவே கூடு இணைய இதழ் செயல்பட்டு வருகிறது. சினிமா எடுக்க வருபவர்களுக்கு இலக்கிய வாசிப்பு இன்னும் கூடுதலான பலம் என்பதால், தமிழ் ஸ்டூடியோ இயக்க ஆர்வலர்களுக்காகவே இந்த இதழ் தொடங்கப்பட்டது. இருந்தாலும், தமிழ்நாட்டில் அறவே வழக்கொழிந்து போன கதைசொல்லி போன்ற கதைசொல்லும் முறைகளை மீண்டும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்து எல்லாரிடமும் கொண்டு சென்றதில் கூடு இலக்கிய இதழின் பங்கு முக்கியமானது.

நல்ல சினிமா பற்றிப் பேசுவதும், ரசனையை வளர்ப்பதும் மிகச் சிறிய அளவிலான கூட்டங்களில் மட்டுமே நடக்கிறது. அதனை விரிவுபடுத்த பல லட்சம் பார்வையாளர்களை ஒரே நேரத்தில் ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல சினிமா பற்றியும், சினிமா ரசனை பற்றியும், அதன் அரசியல் பற்றியும், தேவை பற்றியும் எடுத்துரைக்க வேண்டும். இந்த நோக்

கில் தொடங்கப்பட்டதுதான், பேசாமொழி இணைய இதழ். மாதம் ஒருமுறை வெளிவரும் இந்த இணைய இதழ் சினிமா தொழில்நுட்பம், சினிமா ரசனை, சினிமா அரசியல், அரசியல் சினிமா, உள்ளடக்கம், அழகியல் போன்ற பல்வேறு தளங்களில் கட்டுரைகளை தாங்கி வருகிறது. தமிழில் சினிமா பற்றிய புத்தகங்கள் மிகக் குறைவு. அவையும் கூட சினிமாவை எழுத்துபூர்வமாகவே அணுகி வந்தது. சினிமா தொழில் நுட்பத்தை எளிய தமிழில் பலருக்கும் சொல்லிக் கொடுக்கவும், சினிமா ரசனையை இன்னும் பன்மடங்கு உயர்த்தவும் சினிமா தொடர்பான நூல்களின் தேவை அதிகமாக இருந்து. இந்த தேவையை அடிப்படை யாக கொண்டே, தமிழில் தொழில்நுட்ப, ரசனை அடிப்படை யில் புத்தகங்களை கொண்டுவருவதற்காக பேசாமொழி பதிப்பகம் தொடங்கப்பட்டது.

இணையத்தில் மாத இதழ் வெளியாகிக்கொண்டிருந்தாலும், இன்னும் பரவலாக பல்வேறு தரப்பு மக்களைச் சென்றடைய ஓர் அச்சிதழ் தேவைப்பட்டது. தவிர, ஒரு இயக்கத்திற்கு பல்வேறு ஊடக வசதிகள் தேவை. அப்படியான ஊடகங்கள் மூலமே அந்த இயக்கம் தன்னுடைய சித்தாந்தங்கள், கருத்தாக்கங்களை மக்களிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க முடியும். தமிழ் ஸ்டுடியோ இயக்கத்திற்கு அத்தகைய தேவையை பூர்த்தி செய்யவே படச்சுருள் தொடங்கப்பட்டது. மேலும், படச்சுருளின் ஒவ்வொரு இதழும் ஒரு குறிப்பிட்ட தலைப்பின் அடிப்படையில் சிறப்பிதழாக மட்டுமே வெளிவரும், முதல் இதழ் இந்தியத் திரைப்பட தணிக்கைச் சிறப்பிதழாக வெளி வந்துள்ளது. எளிய மொழிநடையில் எழுதப்படும் சினிமா தொடர்பான கட்டுரைகள் மூலம் பல லட்சக்கணக்கான மக்களிடம் தமிழ் ஸ்டுடியோவின் சினிமா கோட்பாடுகளை எடுத்துச்செல்ல வேண்டும் என்பதே இதன் பிரதான நோக்கம்.

தமிழ் ஸ்டுடியோவின் இணைய அலைவரிசையான இந்த அமைப்பு பல்வேறு அரிய நேர்காணலையும், கலைஞர்களின் வாழ்வையும் ஆவணப்படுத்தி வைக்க உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பு. தமிழ்ச் சமூகம்

மறந்துப்போன பல கலைஞர்களைப் பற்றிய விபரங்களும் இந்த அலைவரிசையில் காட்சிப் பிம்பங்களாக வெளிவரவிருக்கின்றன.

தமிழ் ஸ்டுடியோவின் மிக முக்கியமான பிரிவு இதுதான். தமிழ்நாட்டில் சினிமா உற்பத்திமுறையை, பங்கிட்டு முறையை மாற்றியமைக்க உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பு. இதன் படி, ஒரு திரைப்படத்தை எப்படி எடுப்பது, அதனை எப்படி மக்களிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பது, விருதுகளுக்கு எப்படி அனுப்புவது, முதலீட்டை எப்படித் திரும்பப் பெறுவது, போன்ற பல்வேறு கேள்விகளுக்கும் விடையாக அமையும் அமைப்பு. நல்ல சினிமாவைப் பார்ப்பதற்கு மக்களையும், எடுப்பதற்கு தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களையும் மட்டுமே உருவாக்கினால் மட்டும் போதாது. அத்தகைய படங்களைத் தயாரிக்க ஒரு அமைப்பும் தேவை. அதுதான் **சலனம்**.

தமிழ் ஸ்டுடியோவின் அனைத்துச் செயல்பாடுகளும் தமிழ்நாட்டில் நல்ல சினிமாவை உருவாக்க வேண்டும், அந்த சினிமா அரசியல் நேர்மையோடு இருக்க வேண்டும், மக்களுக்கான சினிமாவாக மாற வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் மட்டுமே தோற்றுவிக்கப்பட்டவை. ஆனால், இவை அனைத்தையும் மக்களிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதும், இதில் மக்களையே பங்கேற்கச் செய்வதும் அத்தனை எளிதில் சாத்தியப்படக்கூட ஒன்றல்ல. ஆரம்பத்தில் இருந்தே தமிழ் ஸ்டுடியோவிற்கு எதிராகப் பல்வேறு செயல்பாடுகள், பல்வேறு வெகுஜன சினிமா ஆதரவாளர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டன. குறிப்பாக, நாங்கள் தொடர்ந்து திரையிட்டுவந்த அரங்க உரிமையாளர்களிடம் பல்வேறு புகார்கள் அளிக்கப்பட்டன. ஆனாலும், அந்த அரங்கின் நிர்வாகியும் தமிழ் ஸ்டுடியோவின் செயல்பாடுகளால் ஈர்க்கப்பட்டவர் என்பதால், தொடர்ந்து எங்களுக்கு அரங்கைக் கொடுத்து உதவினார். அதுதான், தொடர்ந்து ஏழு ஆண்டுகளாகக் குறும்பட வட்டம் நடைபெற்றுவரும் **இக்சா அரங்கம்**.

சென்ற ஆண்டு உலக அளவில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுச் சென்னையில் திரையிடப்பட்டு, சில தமிழ்த் தேசிய நண்பர்களால் பெரிதும் எதிர்க்கப்பட்ட பிரசன்ன விதானகேவின் **வித்யூ, வித்அஷ்ட்யூ** திரைப்படத்தை ஒரு திரைப்பட இயக்கமாக தமிழ் ஸ்டுடியோ சென்னையில் திரையிட்டது. இதனால், சுமார் மூண்டு மாதங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாகப் பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. சென்னைக் காவல்துறையின் கட்டுப்பாடுகள், தமிழ்த் தேசிய நண்பர்களின் கருத்துமோதல் என, அத்தனை பெரும் பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

தமிழ் ஸ்டுடியோவின் ஆரம்பகாலத்தில், நான் ஒரு பன்னாட்டு மென்பொருள் நிறுவனத்தில் நல்ல பணியில் இருந்ததால், யாரிடமும் எதற்கும் உதவி கேட்டு நிற்பதில்லை என்கிற முடிவாலும், எத்தகைய தடையையும் பொருட்படுத்தாது தமிழ் ஸ்டுடியோ செயல்பாடுகள் தொடர்ந்தன. ஆனாலும், ஊடகங்கள் இதனைப் பெரிய அளவில் கண்டுகொள்ளவில்லை, காரணம், இது பணம் கொடுக்கும் அமைப்பு அல்ல; பணம் சம்பாதிக்கக் கற்றுக்கொடுக்கும் அமைப்பும் அல்ல. மாறாக, சமூக மாற்றத்திற்கான அமைப்பு, இதனை ஊடகங்கள் வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கப்போவது ஒன்றுமே இல்லை. இதனால், ஊடகங்கள் தமிழ் ஸ்டுடியோ இயக்கம் பற்றிப் பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ளவில்லை.

நான் மென்பொருள் துறையில் பார்த்துவந்த வேலையில் இருந்து விலகியபின்னர் தமிழ் ஸ்டுடியோவிற்கான பொருளாதார பிரச்சினை பன்மடங்கு அதிகரித்தது. திரைப்படத்துறை நண்பர்கள் யாரும் தமிழ் ஸ்டுடியோவிற்கு நன்கொடை கொடுக்கமாட்டார்கள், காரணம், தமிழ் ஸ்டுடியோ தமிழ்த் திரைப்படத்துறைக்கு எதிர்திசையில் இயங்கி வருகிறது. அவர்களை எதிர்த்தே தமிழ் ஸ்டுடியோவின் செயல்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. ஆனால், மக்களுக்கான இயக்கமாக தமிழ் ஸ்டுடியோ மாறிய பின்னர் மக்களாவது நிதியளிக்க முன்வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இதெல்லாம் தேவையில்லாத வேலை, சினிமாவிற்காகப் பணம் செலவழிக்க முடியாது. நன்கொடை கொடுக்க முடியாது என்று பலரும் தமிழ் ஸ்டுடியோவை நிராகரித்தார்கள். நான் பணியில் இருந்தபோது பெற்றுவிந்த லட்சக்கணக்கான பணத்தையும் தமிழ் ஸ்டுடியோவின் செயல்பாடுகளுக்காகவே செலவழித்தேன். சேமிப்பிலும் பணம் இல்லை. மிக மோசமாக, பணமே இல்லாத அந்த காலக்கட்டத்திலும், நூறு இருநூறு என்று திரட்டி பல்வேறு நிகழ்வுகளை நடத்திவந்துள்ளோம். தமிழ் ஸ்டுடியோவின் கடுமையான களச் செயல்பாடுகளை பார்த்து, பின்னர் கொஞ்சம்கொஞ்சமாக நண்பர்கள் தமிழ் ஸ்டுடியோவிற்கு உதவிசெய்ய முன்வந்தனர்.

இதெல்லாம் இயக்க செயல்பாட்டின் தேவைகள் சார்ந்த பிரச்சினை, ஆனால், ரசனை தொடர்பாக மக்களிடம் அல்லது திரைப்பட ஆர்வலர்களிடம் பேசும்போதும், நம்முடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கும்போதும், அவர்கள் அதற்கு முற்றிலும் மாறான வேறொரு கருத்தை முன்வைத்து இறுதிவரை நாம் சொல்லும் ரசனைசார்ந்து, சினிமாவைக் காட்சி சார்ந்து புரிந்துகொள்வதை ஏற்றுக்கொள்ளவே இல்லை. மக்களின் ரசனையை மாற்றுவதுதான் ஆகப்பெரும் பிரச்சினை. ஆனாலும், தமிழ் ஸ்டுடியோவின் தொடர் செயல்பாடுகள் குறைந்தது சில

லட்சம் பார்வையாளர்களுையாவது நல்ல சினிமா நோக்கி திருப்பியிருக்கிறது.

முழுக்க முழுக்க இணையமும், கள செயல்பாடும், நண்பர்களின் பேராதரவும் மட்டுமே தமிழ் ஸ்டூடியோவை மக்களிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தது. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பயணம் செய்துதான் தமிழ் ஸ்டூடியோவின் சித்தாந்தங்களை மக்களிடம் எடுத்துச் சொன்னோம். நல்ல சினிமாவின் தேவையை அவர்களின் மூலமே உணரச் செய்தோம். திரைப்பட ரசனையைத் திரைப்படங்களை திரையிட்டு, விவாதிப்பதன் மூலம் உருவாக்கினோம்.

சினிமா என்பது சாதாரண பொழுதுபோக்கு ஊடகம் மட்டும் அல்ல. ஒவ்வொரு உயிரினமும், மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல்வேறு பொருட்களும் காலத்திற்கேற்ப மாற்றங்களைச் சந்தித்துள்ளது. பரிணாம வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. சினிமா பொழுதுபோக்கு ஊடகமாகவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்று வைத்துக்கொண்டாலும், அதனை மனிதனின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சிக்காக, மனிதனைச் செம்மைப்படுத்த பயன்படுத்துவதில்தான் அந்த சமூகத்தின்

வளர்ச்சி அடங்கியிருக்கிறது. தவிர, சினிமா காட்சி ஊடகம். காட்சிமூலமாக எதனைச் சொன்னாலும், அது உடனே கண்களின் வழியே மூலையில் பதிந்து மனிதனின் உளவியலையும் சேர்த்தே பாதிக்கிறது. குறிப்பாக படிப்பறிவும், பொருளாதார வளர்ச்சியும் குறைவாக இருக்கும் இந்தியா போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளில் சினிமா ஏற்படுத்தும் உளவியல் மாற்றங்கள் மிக அதிகம். இதுநாள் வரை, இங்கே சினிமா எதிர்மறை மாற்றங்களை மட்டுமே ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தனிமனித வழிபாடு, போராடும் குணத்தை முற்றாக அழித்தது.

ஹீரோயிசம், பழிவாங்கும் உணர்வை நியாயப்படுத்தியது, அரசியலையும் சினிமாவையும் பிரித்துப் பார்க்கும் பகுத்தறிவை வளரவிடாமல் செய்தது என சினிமா உருவாக்கியிருக்கும் எதிர்மறை மாற்றங்கள் கொஞ்சமல்ல, எதிர்மறையான மாற்றங்களை உருவாக்கிய அதே ஊடகத்தைவைத்துத்தான் நேர்மறையான மாற்றங்களை உருவாக்க முடியும். அதே நேரத்தில் சினிமாவை முற்றிலும் மாற்றத்திற்கான கருவியாகவோ அல்லது பிரச்சார ஊடகமாகவோ மட்டுமே பயன்படுத்துவதிலும் நியாயமில்லை. சினிமா ஒரு உன்னதக் கலை. அந்தக் கலையின் வழியே ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன்னை அறிந்துக்கொள்ள, தன் சமூகத்தைச் செம்மைப்படுத்திக்கொள்ள முன்வரவேண்டும். மனதில் உடனே பதிவதாலும், பெருந்திரளான மக்களை உடனே சென்றடைவதாலும், சினிமா இதனைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்கான காரணியாக மாறியிருக்கிறது.

சினிமா காட்சி ஊடகம் என்பதை மக்களும், திரைப்படக் கலைஞர்களும் உணர வேண்டும். சினிமாவில் அரைகுறையான அரசியலையோ, மோசமான எதிர்விளைவுகளை உண்டுபண்ணும் எண்ணங்களை (ஹீரோயிசம், பழிவாங்கும் உணர்வை நியாயப்படுத்துவது போன்றவற்றை) திணிப்பதோ தேவையற்றது. மக்கள் தங்களுடைய பிரச்சினைகளுக்காகப் போராட வேண்டும், அவர்களின் பிரச்சினைகளுக்கு வடிகாலாக சினிமா இல்லாமல், பிரச்சினைகளை எதிர்த்து, அரசியல்வாதிகளின் அயோக்கியத்தனத்தை எதிர்த்து மக்கள் போராடுவதற்கான உணர்வை சினிமா அவர்கள் மனதில் விதைக்க வேண்டும். நாடு முழுக்கப் பசியும், பட்டினியும், லஞ்சமும், அக்கிரமங்களும், கற்பழிப்பும், சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான செயல்பாடுகளும் தலைவிரித்து ஆடும்போது, மக்களை ஆசுவாசப்படுத்துகிறோம் என்று சினிமாவை ஒரு பொழுதுபோக்கு ஊடகமாக மாற்றுவதை எக்காலத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியாது. அதே நேரத்தில் போலியான பிரச்சாரங்கள், போலியான போராட்ட உணர்வை சினிமா ஏற்படுத்துவதையும் அனுமதிக்க முடியாது. காட்சிகளின் வழியே மனிதன் தன்னை உணர வேண்டும். அதன் வழி மாற்றம் பிறக்க வேண்டும். அது ஒரு நெடிய பயனத்தின் வழி மட்டுமே சாத்தியப்படும். அடுத்த பத்து அல்லது இருபது ஆண்டுகளில் சினிமா அத்தகைய மாற்றத்தைச் சாத்தியப்படுத்தாவிடினும், என்றாவது ஒருநாள் சினிமா அதனைச் சாத்தியப்படுத்தும். அதற்கான செறிவு சினிமா எனும் கலையில் பொதிந்து இருக்கிறது.

அத்தகைய சினிமாவை காட்சி வடிவில் ஏற்றுக்கொள்ள மக்களின் ரசனையை மேம்படுத்த வேண்டும். அத்தகைய சினிமாவை உருவாக்கும் கலைஞர்களை உருவாக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு மட்டுமின்றி, அத்தகைய படங்களை உருவாக்குவதற்குப் போதுமான முதலீட்டையும், தமிழ் சினிமாவை உலகறியச் செய்ய எல்லா நாடுகளுக்கும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இந்த நான்கையும் ஒரு புள்ளியில் சந்திக்கவைக்க வேண்டும். அதைத்தான் தமிழ் ஸ்டூடியோ செயல்படுத்த நினைக்கிறது. இந்த நான்கும் படிக்க சுலபமாக இருக்கலாம். ஆனால், செய்து முடிப்பது அத்தனை எளிதல்ல. இதனைச் செய்துமுடிப்பதே தமிழ் ஸ்டூடியோவின் எதிர்காலத் திட்டம். இதனை நோக்கியே தமிழ் ஸ்டூடியோ தொடர்ந்து பயணிக்கும்.

***

கலைகளின் தலைநகர் பாரிசிலிருந்து ஈழ சினிமா

‘லிப்ற்’ குணா

2010ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் தொடங்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்துக் கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களின் படைப்புகளுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பதும், எமக்கான அடையாள சினிமாவை உருவாக்குவதும், எமது கலைஞர்களின் படைப்புகளை மக்கள் மத்தியில் கொண்டுசெல்வதுமாகும். அத்தோடு, எமது படைப்பாளிகளைத் தொழில்சார் படைப்பாளிகளாக உருவாக்கி, தரமான படைப்புகளை வெளியிடுவதும் எமது நோக்கமாக இருக்கிறது.

மத்தியநிலைப் பள்ளி, என்சம்

நாம் பல குறும்பட மற்றும் முழுநீளத் திரைப்படங்களின் திரையிடல்களை நடத்தியிருக்கிறோம். பிரான் சில் மட்டுமல்லாது ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் இந்த திரையிடல்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. மேலும், இயக்குனர் லெனின் எம். சிவம் அவர்கள் 1999 மற்றும் A Gun And A Ring ஆகிய திரைப் படங்களையும் திரையிட்டிருக்கிறோம். இந்த திரையிடல்கள் மூலம் எமது கலைஞர்கள், மக்கள் ஆகியோரை ஒன்றிணைத்து எமக்கான அடையாள சினிமாவின் தேவை குறித்து உணர்த்தியிருக்கிறோம்.

பெருளாதரம் எங்களுக்குப் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அதனைச் சமாளிப்பதற்குத் திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறோம். அத்துடன், கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பும் எதிர்பார்த்த அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இது அனைத்துக் கலைஞர்களுக்கும்ான சங்கம். எனவே, இதனை உணர்ந்துகொண்டு அனைத்துக் கலைஞர்களும் ஒத்துழைப்பு நல்கினால் எமது நோக்கம் விரைவிலேயே நிறைவேறும். இதன் முழுப் பயனையும் கலைஞர்கள் அனுபவிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

சங்கத்தின் செயல்பாடுகளை மேலும் விஸ்தரிப்பதே எமது நோக்கமாக இருக்கிறது. எமது கலைஞர்களின் படைப்புகள் குறித்து நாம் மேலும்மேலும் மக்கள் மத்தியில் இறங்கி வேலைசெய்ய இருக்கிறோம். நான் மேலே குறிப்பிட்டிருந்த எமது சங்கத்தின் நோக்கங்களை விரைவாக நிறவேற்ற அபராது உழைப்போம்.

***

சமகாலக் குறும்படங்கள்!

அ. யேசுராசா

இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் தமிழ்க் குறும்படங்கள் அவ்வப்போது உருவாக்கப்பட்டுவருகின்றன. பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகள்மூலம் இதனை அறிய முடிகின்றது. நவீன டிஜிட்டல் கமெராக்களின் பரவலும், கணினியில் படத்தொகுப்பைச் செய்யும் இலகு வாய்ப்பும், திரைப்படத்துறையுடன் தம்மை அடையாளப்படுத்துவதிலுள்ள பிரபல மோகமும் பலரை இத்துறையில் ஈடுபடத் தூண்டுகின்றன.

யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலும் இவ்வாறே குறும்படங்கள் பல உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் வாய்ப்பு இல்லை. இவைபற்றிய குறிப்புகள், விமர்சனங்களைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாக அறிகையில், பெரும்பாலானவை ஏமாற்றம் தருவனவாக உள்ளதை உணரமுடிகின்றது. 'கலைஞர் தொலைக்காட்சி'யில் வரும் 'நாளைய இயக்குநர்' தொடரில் காட்டப்படும் குறும்படங்களும், தமிழகத்திலிருந்து வரும் முழுநீளத் திரைப்படங்களும், எமது குறும்படப் படைப்பாளர் பலருக்கு ஆதர்சமாக இருக்கின்றன; இவை தவறான முன்னு

தாரணங்களாகும்! பொருத்தமற்ற முறையில் பாடல்களை இணைப்பது, சண்டைகளையும் நகைச்சுவைக் காட்சிகளையும் வலிந்து உருவாக்குவது, படத்தின் நோக்கத்தை அழுத்தி, இறுதிப் பகுதியில் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது போன்றவை, அவற்றின் தாக்கங்களே. உலகின் ஏனைய பிறமொழிக் குறும்படங்களுடன் இப்படைப்பாளிகளுக்குப் பரிச்சயம் குறைவு. தவிர, தமிழில் வந்துள்ள நல்ல இலக்

கியப் படைப்புகளுடன் தொடர்பற்றவராகவும் அவர்களில் பலர் உள்ளனர். முறைப்படியான குறும்படப் பயிலரங்குகளும் நமது பகுதிகளில் அரிது! இத்தகைய காரணிகளால், விதந்துபேசக்கூடிய குறும்படப் படைப்புகள் குறைவு என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஆயினும், குறிப்பிடக்கூடிய முயற்சிகளும் நடைபெற்றுள்ளன. அவற்றில் சில திருப்தி அளிப்பவை. வேறு சில, இன்னும் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருந்தால், குறைகள் சில தவிர்க்கப்பட்டு, மேலும் சிறப்பைப் பெற்றிருக்கும். எனினும், காட்சிப்படுத்தும் பண்பு பல குறும்படங்களில் நன்றாக அமைந்துள்ளதையும் குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வாறான - அவதானத்துக்குரிய சில குறும்படங்கள் பற்றிச் சிறிது பார்க்கலாம்.

1. மௌன விழித்துளிகள் (12 நி.)

நாவலப்பிட்டியைச் சேர்ந்தவரும் தற்போது கொழும்பில் வசிப்பவருமான இளங்கோ ராம், நூற்றுக்கணக்கில் விளம்பரப்படங்களை உருவாக்கிப் பிரபலம் அடைந்தவர். அவர் உருவாக்கிய இக்குறும்படம், பல நாடுகளில் நடைபெற்ற திரைப்பட விழாக்களில், சிறந்த குறும்படத்துக்கான விருதுகளைப் பதினொரு தடவைகள் பெற்றுள்ளது.

இலங்கை யுத்தச் சூழலில் தமிழ்ப் பகுதியில், 'பங்கர்' ஒன்றுக்குள் கதை நிகழ்கிறது. சிறுமியான குருட்டு மகளுடன் ஒரு தகப்பன்; இன்னொரு சிறிய மகனும் மனைவியும் பங்கருக்கு வெளியே.

"அப்பா.... கடவுளுக்கு என்னப் பிடிக்காதா அப்பா?"

"ஏன்....? எல்லாரையும்விட கடவுளுக்கு உன்னத்தான் பிடிக்கும்."

"அப்ப, ஏனப்பா கடவுள் எனக்குக் கண்ணைத் தரேல்ல?"

"இதையெல்லாம் நீ பாக்கக்கூடாது எனத்தான் பிள்ள...." என்று, சிறுமிக்கும் தகப்பனுக்குமான உரையாடலுடன் படம் ஆரம்பமாகிறது.

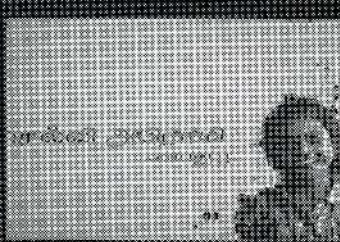
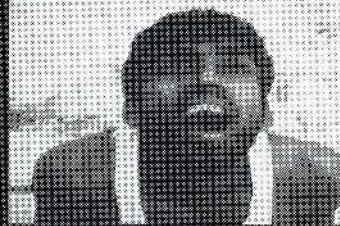
சூட்டுச் சத்தங்களும் பெரும் ஹெடிச் சத்தங்களும் இடைக்கிடையே கேட்டபடி இருக்கின்றன.

தொடர்ந்து அவலமான சூழல். அழுக்கு உடுப்புடனும் துயருடனும் தகப்பன், விவரம் அறியாதவளாகப் பொம்மை ஒன்றுடன் சிறுமி. மூலையில் லாம்பு ஒன்று இருளுக்கு ஒளி விசகிறது. வெளியே தம்பியைப் பார்த்து வருவதாகக் கூறிச் செல்லும் தகப்பன், காயம் பட்டு இறந்த மகனின் சடலத்துடன் பங்கருக்குள் வந்து, அவனைப் புதைக்க வேதனை யுடன் குழி தோண்டுகிறான். சத்தம் கேட்டு என்னவென்று கேட்கும் மகளிடம், ஆழமாகப் பங்கரைத் தோண்டுவதாகக் கூறுகிறான்; தம்பி இறந்தது பற்றிச் சொல்வதில்லை. தனது பொம்மையை வைத்திருந்து தம்பியிடம் கொடுக்குமாறு கூறி, அதனைத் தகப்பனிடம் சிறுமி நீட்டுகிறாள். விம்மியபடியே அதனை வாங்கி, மகளின் சடலத்தின் மீது வைக்கிறான்; சிறுமி ஒன்றையும் அறிவதில்லை. சடலத்தின் மீது மண்ணைப் போடுபவன், தனது சேர்ட்டைக் கழற்றி மகனை மூடுகிறான்; பிறகு மேலும் மண்ணைப் போடுகிறான். வேதனையில் விம்மி விம்மிக் கதறுகிறான். பெரும் மானுட அவலம். எமது கண்முன்னால் விரிந்தபடி உள்ளது. பின்னணியில் மனிதத் துயரை ஆழப்படுத்தும் துயர இசை பரவியபடி இருக்கிறது. சிறுமி ஆரம்பத்தில் கேட்டதைச் சிறிது மாற்றி, "தமிழர்களான எங்களைக் கடவுளுக்குப் பிடிக்காதா?" என்று கேட்கலாம் எனவும், தோன்றுகிறது! அண்மைக்காலத்தில் நடந்துமுடிந்த கொடிய யுத்தத்தின் - குரூர யதார்த்தத்தின் குறியீட்டுச் சாட்சியாக, அழியாத கலைப்படைப்பாக இக் குறும்படம் தன்னை நிலைநிறுத்துகிறது!

தகப்பனாக பிரியந்த சிறிகுமார என்ற சிங்கள நடிகர், அவலநிலையைத் தனது அற்புத நடிப்பினால் வெளிப் படுத்துவது, படத்துக்கு வலுச்சேர்க்கிறது. குருட்டுச் சிறுமியியும் அமைதியான நடிப்பின் மூலம் மனதில் பதிக்கிறார். பிரியந்த மாளவிகேயின் ஒளிப்பதிவு சிறப்பானது. அவலச் சூழ்நிலையைத் தாக்கமாகப் பரிமாற்றுவதில், ராஜ் தில்லையம் பலத்தின் இசைக் கோர்வை முக்கியமானது.

சமகால முக்கியத்துவம் பெற்ற கருப்பொருளைத் தேர்வு செய்து, இறுக்கமான திரைச் சுவடியின் மீது நேர்த்தியான கலைப்படைப்பை உருவாக்கிய நெறியாளர் இளங்கோ ராம்

(இவர் அமெரிக்காவில் திரைத்துறைப் படிப்பை மேற்கொண்டவர் என்பது குறிக்கத்தக்கது), அனைவரின் பாராட்டுக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவர். பார்வையாளர் யாரினதும் மனச்சாட்சியை உலுக்கும் இப்படைப்பு, காலம்கடந்தும் நிலைக்கப்போகும் ஒரு கலை ஆவணமும் ஆகும்! "யுத்தக் கொடுமை நிகழ்ந்தபோது, நாங்கள் வெறுமனே பார்வையாளராக இருந்தோம். இப்போதாவது ஏதும் செய்யவேண்டும் என்று கருதினோம்" எனக் கூறும் சிங்களக் கலைஞர் பலர், இப்படைப்பின் உருவாக்கத்தில் இளங்கோ ராமுடன் இணைந்துள்ளனர்; அவர்களும் மதிப்புக்குரியவர்கள்!

2. மதி சுதா கவனத்துக்குரிய ஒரு குறும்படப் படைப்பாளி. இதுவரை அவரது ஆறு குறும்படங்களைப் பார்த்துள்ளேன். சிலவற்றைக் குறைந்த செலவில் கைத்தொலைபேசியிலும் உருவாக்கியுள்ளார். குறும் படம்பற்றிய புரிதல் இவரிடம் இருக்கிறது. இரண்டு படங்கள் நேர்த்தியானவை; மற்றையவற்றில் மிகச் சிறிய குறைபாடுகளை அவதானித்தேன்; அவை சீர்செய்யப்படவேண்டியவை. எப்படியாயினும், இவரது முயற்சிகள் பாராட்டுக்குரியவை!

3. அ) தழும்பு (5:46 நி.)

சுதாநாயகன் ஒரு முன்னாள் போராளி; சிறிய கடையொன்றை ஊரில் நடத்துகிறான்; ஒரு கை ஊனமுள்ளவன் அவன். தகப்பனுக்கென்று கேட்டுச் சிறுவன் ஒருவன் சிகரெட் கேட்க, மறுக்கிறான். பிறிதொரு பொழுதில் சிநேகிதர்களுடன் நிற்கும் சிறுவனும் நண்பர்களும், சைக்கிளில் போகும் இவனைக் கேலி செய்கின்றனர்; இவன் இறங்கி வந்து சிறுவனின் கன்னத்தில் அறைகிறான்; ஏனைய நண்பர் இருவரும் ஓடிவிடுகின்றனர். சிறுவனின் தந்தை மகனுடன் கடைக்கு வந்து, "செத்த சனத்திட்ட அடிச்ச காசில கடையைப் போட்டுட்டு, ஊரை ஏமாத்திறாய் என்ன...? என்ர பிள்ளைய அடிக்க நீ ஆர்? கவனமா இரு.... கொலைகார நாய்....!" என ஏசிச் செல்கிறான். நெஞ்சைப் பிடித்தபடி மூலையில் குந்தி இருந்து, அவன் அழுகிறான். போராட்டத்தில் தன்னை வருத்திப் பங்களித்தவனின் மனதில், அந்த "வசைகள்" தழும்பாகப் பதிவது, நேர்த்தியாக வெளிப்படுகிறது.

ஆ) தொடரி... (3:57 நி.)

தனியார் வர்த்தக நிலையமொன்றில் நிலத்தைக்கூட்டும் பெண்ணின் கால்களும், தும்புத்தடியும் தெரிகின்றன. நிலையத்தின் உள்ளே செல்பவரினதும் திரும்பி வருபவரினதும் கால்கள் பாதணிகளுடன் காட்டப்படுகின்றன. ஒரு சோடி பாதணியின் குறுக்கே ஓ அடையாளமிடப்பட்ட படம், வெளியே கண்ணாடியில்

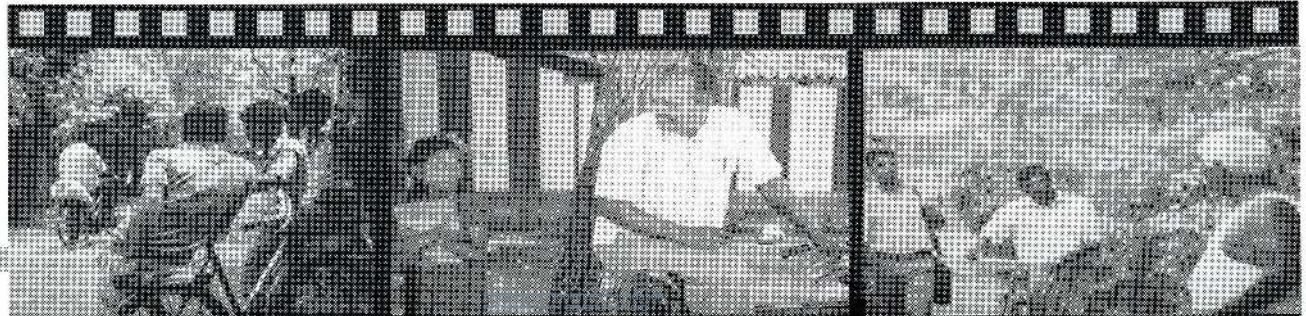

ஒட்டப்படுகின்றது. மீண்டும் உள்ளே செல்பவர்கள் பாதணியுடன்தான் சென்று திரும்புகின்றனர்.

மறுபடி ஒரு சோடி பாதணி வெளியே வைக்கப்பட்டு நிலையம் திறக்கப்படுகிறது. வருவோரெல்லாம் அதனைப் பார்த்துத் தமது பாதணியை வெளியில் விட்டு, உள்ளே செல்கின்றனர்; அதனைத் தொடர்கின்றனர். மிகவும் சிறிய படம். ஆனால், நோக்கம் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. மனிதரின் கால்கள் மட்டும் தான் படத்தில் காட்டப்படுகின்றன.

இ) மிச்சக் காசு (4:02 நி.)

இடை வெளிவிட்டு தாய் மூன்று தடவைகள் கடைக்கு அனுப்பும் சிறுவன் உப்பு, பப்படம், சவர்க்காரம் ஆகியவற்றை வாங்கும்போது, மிச்சக் காசுக்குப் பதிலாக நெருப்புப் பெட்டியையும் ரொபிகளையும் கடைக்காரர் கொடுக்கிறார். நான்காவது தடவை வந்து சாம்பிராணிப் பெட்டி வாங்கும்போது, கொஞ்சக் காசையும் நெருப்புப் பெட்டியையும் ரொபிகளையும் காற்சட்டைப் பையிலிருந்து எடுத்து வைத்துவிட்டுச் சிறுவன் செல்கிறான். அவன் சென்றபின் உள்ளிருந்து வந்து பார்க்கும் கடைக்காரர் வியப்படைகிறார்! அவரால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. இதுதான் படம் வெளிப்படுத்துவது. இவற்றைக் காட்டும் காட்சிப்படுத்தல்கள் நன்றாக இருக்கின்றன. ஆயினும், நெருப்புப் பெட்டியையும் சிறுவன் காற்சட்டைப் பையில் வைத்திருப்பது பொருத்தமில்லை; அதேபோல், ரொபிகளைச் சாப்பிடாமல் அவ்வளவு நேரம் வைத்திருப்பானா என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. இந்த நெருடல்கள் இல்லையானால், சமகாலத்தில் கடைக்காரர் பலர் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு நடைமுறையை விமர்சிக்கும் இக்குறும்படம், முக்கியமானதாகத் தேறியிருக்கும்!

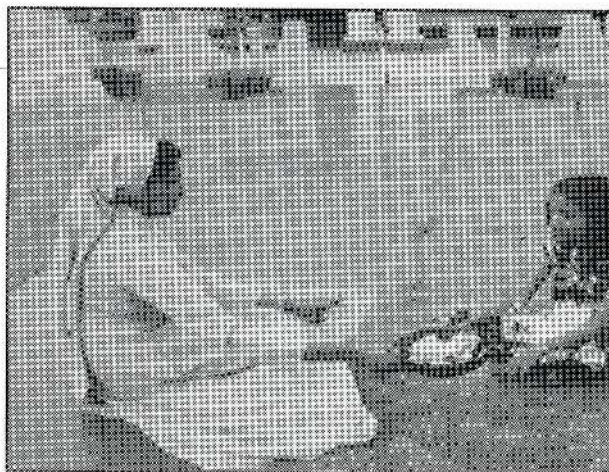
ஈ) துலைக்கா போறியிள்? (10:38 நி.)

ஒரு ஏமாற்றுப் பேர்வழியைச் சித்திரிக்கிறது. அவன் தங்கிப் படுத்திருப்பது ஒதுக்கமான சுவக்காலையில்; வித்தியாசமான சூழல்! மரம் ஏறும் தொழிலாளியையும், வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவரையும், சாதி அகம்பாவம் காட்டும் ஒருவரையும் அவன் ஏமாற்றுகிறான். ஏமாற்றுப் பேர்வழியைச் சித்திரிக்கும்போது சாதிப் பாடுபாடும், ஆடம்பரமான கோயில் திருவிழாப் பெருமையைச் சொல்லி ஊதாரிச் செலவு செய்யத் தூண்டுவோரும் விமர்சிக்கப்படுவது பொருத்தமாயுள்ளது. நடிகர்களும் இயல்பாக நடிக்கின்றனர். ஆயினும், ஏமாற்றுப் பேர்வழியை உதைத்து வீழ்த்துபவர், மறுகணம் அவனைத் தொட்டுத் தூக்கி எழுப்பிவிட்டு, அவனை நிற்கும்படியும் சோடா கொண்டு வருவதாகவும் சொல்லிச் செல்வது, இயல்பாக வில்லையே! இது ஒரு நெருடலாக அமைகிறது.

உ.) Final Drop (1 நி.)

சிறுநீர் கழிப்பவர் கடையில் தண்ணீர்ப் போத்தலை வாங்கிக் கையைக் கழுவிவிட்டு, தண்ணீர் வடியும்படி போத்தலை வெளியே வைத்துவிட்டுச் செல்கிறார். வேறு சிலர், சிறுநீர் கழிப்பவர்களைத் தேடித் தேடி பாத்திரத்தை நீட்டி, சிறுநீரைப் பெறுகின்றனர். பின்னர் அதனை வடிகட்டி, வடியும் ஒவ்வொரு துளியையும் குடிக்க முயல்கின்றனர்.

தண்ணீரை விரயமாக்குவது பாதகமான நிலையை உருவாக்கும் என்பதைச் சொல்ல முயல்வதாக விளங்கிக் கொண்டாலும், முதலில் காட்டப்படும் குறியீடு போதியதாக அமையவில்லை; விரயம் பற்றியவை இன்னும் ஆழமாகக் காட்டப்படுவதே நோக்கத்தை நிறைவேற்றும். சமகாலத்தில் நிகழும் காட்சிகள் வர்ணத்திலும், எதிர்காலக் காட்சிகள் கறுப்பு-வெள்ளையாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. காட்சிப்படுத்தல் பாராட்டும்படியாக உள்ளது. மிகச் சிறிய படமுங் கூட!

ஊ) கொண்டோடி (6:21 நி.)

ஒரு பஸ் தரிப்பிடத்தில் கதை நிகழ்கிறது; நான்கு பாத்திரங்கள். வண்ணியிலிருந்து வந்த பெண் பிழையாக - ஒழுக்கங்கெட்டவளாக நோக்கப்படுகிறாள். உதவும் மனப்பாங்கு கொண்ட அவள் அப்படிப்பட்டவள் அல்ல என்பது உணர்த்தப்படுகிறது. அதிகமாகவுள்ள தொலைவுக் காட்சிகள், சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. தவறான எண்ணத்தில் எள்ளல் கதை சொல்லும் இரண்டு இளம் பெண்களும், நன்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர். மற்றைய ஆணும் பெண்ணுமாகிய இரண்டு பிரதான பாத்திரங்களும் இயல்பாக உள்ளன. சமகாலத்தில் பரப்பப்படும் தவறான வதந்திகள் வெளிக்கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது, படைப்பாளியின் சமூக அக்கறையைக் காட்டுகிறது. சில இடங்களில், குறிப்பாக இறுதிக் காட்சியில் உள்ள ஒலிப்பதிவின் தெளிவின்மையே படத்துக்கு ஊறு செய்கிறது!

4. தி. தர்மலிங்கத்தின் 'ஏன்?' (11:38 நி.) முக்கியமானதொரு குறும்படம்.

தானும் தன்பாடுமாய் இருக்கும் ஓர் இளைஞன். மதுப் போத்தலொன்றை வாங்கி, தான் தனியாக வசிக்கும் அறையில் மது அருந்தி, மயக்கத்தில் அவன் இருக்கிறான். இரவில் நித்திரையாகி, பின் சற்று விழித் திருக்கையில், நாய்களின் சத்தமும் காலடி ஒசைகளும் கேட்கின்றன. விழிப்புக் கண்டவன் பீதியுடன் உற்றுக் கேட்கிறான். அவனது அறைக் கதவின் கீழாகத் தோன்றி மறையும் 'ரோர்ச்' வெளிச்சம். கதவு பலமாகத்

தட்டப்படுகின்றது. பீதியில் கட்டிலின் ஓரம் ஒதுங்கி மறைகிறான். கதவு உடைக்கப்பட்டு உள்ளே வருபவர்களால். முகத்தில் துண்டியால் மூடப்பட்டு இழுத்துச் செல்லப்படுகிறான். காலையில் அயலவர் கூடுகின்றனர். கதவுக்கு வெளியே செருப்புகள் தாறுமாறாகக் கிடக்கின்றன; அறையில் சாமான்களும் கிளறப்பட்டுக் கலைந்து கிடந்தபடி.... யாழ்ப்பாணத்தின் அமைதி குலைந்த நாள்களில், 'இனத்தெரியாதவர்'களால் பலர் காணாமற்போன - அப்பாவிகளும் இவ்வாறு காணாமல்போன - யதார்த்தம் இங்கு கலைத்துவதாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இளைஞனாக தர்மலிங்கத்தின் நடிப்பு

முக்கியமானது! இவர் ஒரு சிறந்த நாடகர் என்பதும் குறிக்கத்தக்கது. இக் குறும்படமும் ஒரு காலகட்டத்தின் கலைத்துவமான ஆவணப் பதிவு ஆகும்!

5. குரும்பை (23:47 நி.)

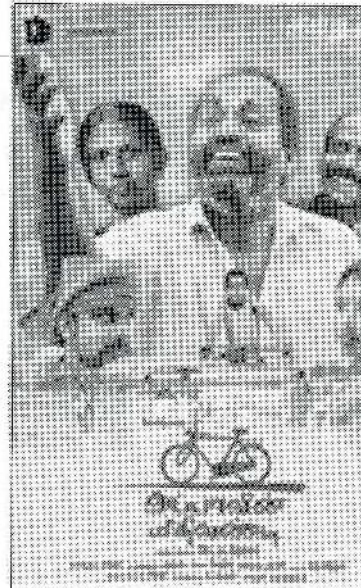
குரும்பை என்னும் குறும்படம், கலிஸ் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. குடிகாரத் தந்தை, தாய், சிறுவன் ஆகியோருடன் வேறு சிலரும் பாத்திரங்கள். குடிகாரத் தந்தையால் தாயும் மகனும் அடி வாங்கிப் பாதிக்கப் படுகின்றனர்; அவனது கல்வியும் பாதிப்படைகிறது. தகப்பனின் படத்தைச் சிறுவன் சவக்காலையில் புதைத்து, பக்கத்திலுள்ள கல்லறையில், அப்பா என எழுதுகிறான்; அதன்மூலம் (தங்களை விட்டுச் சென்ற - உயிருடனுள்ள) தகப்பன் திரும்பவும் வரமாட்டான் எனக் கருதியே, அவ்வாறு செய்கிறான். படத்தின் நடிகர்கள் உண்மையான எளிய மனிதர்கள்; இயல்பாகப் பேசி, இயல்பாகப் படத்தில் வாழ்கின்றனர். ஐசிகரனின் ஒளிப்பதிவு பல நல்ல திரைச் சட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது! ஜெரி ஸ்ராலினின் இசை, காட்சிகளுக்கு அழுத்தத்தைக் கூட்டுகின்றது.

6. அப்பாவின் மிதிவண்டி செல்வி அபிராமி - வயது 11

அப்பாவின் மிதிவண்டி, செல்வி அபிராமி - வயது 11 ஆகிய இரண்டு குறும்படங்களை ஜோசித்தன் உருவாக்கியுள்ளார்.

அ) அப்பாவின் மிதி வண்டி

சிறுவயது முதல் பாவித்த மிதிவண்டியைச் சிதம்பரி இழக்க நேர்கிறது. சிறுவயதில் அது அவருக்கு மகிழ்வைத் தந்தது. காதலியின் அண்ணன்மாரிடமிருந்து தப்பி, தனது காதலியுடன் ஓடிச்செல்லவும் அது பயன்பட்டிருக்கிறது. ஆக, அந்த மிதிவண்டி அவரது உணர்வுடன் கலந்துவிட்ட ஓர் உயிர்ப்பொருள்! நவீன மாற்றத்தில், கௌரவக் குறைச்சல் எனக் கருதும் பிள்ளைகளாலும், அதற்கு ஒத்தூதும் மனைவியாலும் அந்த மிதிவண்டி விற்கப்பட்டு, மோட்டார் சைக்கிள் அவருக்காக வாங்கி வைக்கப்படுகிறது. அதை ஏற்காத

சிதம்பரியின் மன உணர்வே படத்தின் மையம். இதனூடாக, பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்ட - எமது தனி அடையாளமாக உள்ள - எவ்வளவோ பொருள்களையும் வேறு விடயங்களையும் நாம் இழந்துவிட்டமையும் மறைமுகமாகக் கிளறப்படுகிறது; அவற்றைப் பேணுவதன் அவசியமும் உணர்த்தப்படுகிறது.

சிறப்பான ஒளிப்பதிவும், சிதம்பரி பாத்திரமாக வரும் தவசோதியின் நடிப்பும் படத்திற்கு வலுச் சேர்த்துள்ளன. ஆனால், இடையே புகுத்தப்பட்டுள்ள வேறு சிலரின் நகைச்சுவைத் தடம் ஊறு செய்கிறது. தேவையற்ற அதை நீக்கிவிட்டால், நல்லதொரு குறும்படமாக இது மாறிவிடும்!

ஆ) செல்லி அபிராமி - வயது 11

வயதான ஒருவர் பாடசாலைச் சிறுமியுடன் பழகி, பின்னர் ஒருநாள் தனிமையான இடத்துக்குக் கொண்டு சென்று, அவளைப் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் செய்வதும்; ஊரவராலும் குடும்பத்தவராலும் ஒதுக்கப்படுவதோடு, சட்டரீதியில் அவர் தண்டிக்கப்படுவதும்; சிறுமியின் உளப் பாதிப்பும், உளவளச் சிகிச்சை மூலம் அவள் இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டுவரப்படுவதும் படத்தில் நன்கு சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இன்றைய சூழலில் முக்கிய சமூகப் பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகவுள்ளதன் மீது கவனத்தைக் குவித்து, விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் இம்முயற்சி முக்கியமானது. சிறப்பான காட்சிப்படுத்தல்களும், இயல்பான பேச்சுமொழியும், பாத்திரங்களின் உருவாக்கமும் நன்றாகவுள்ளன. படம் தேர்கோட்டுமுறையிலல்லாது, பின்னும்முன்னும், அவற்றுள்ளும் நினைவுகள் எனவும் கலந்து வெளிப்படுத்தப் பட்டிருப்பதும் வித்தியாசமானது!

ஒழுங்கான குறும்படப் பயிலரங்குகள், உலகின் முக்கிய குறும்படங்களின் காட்சிப்படுத்தல்கள், நவீன தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளின் அறிமுகம், உருவாக்கப்படும் குறும்படங்கள் பற்றிய விமர்சனக் கருத்தாடல்கள் போன்றவை எமது சூழலில் முறையான திட்டமிடல்களுடன் நடைபெறவேண்டும். அவ்வாறான செயற்பாடுகளால்தான், ஆர்வங் கொண்டுள்ள புதியவர் பலரின் ஆற்றல் மெருகிடப்படும்; எமது வாழ்வின் பன்முகக் கோலங்களும் கலைத்துவத்துடன் குறும்பட வடிவத்தில் வெளிப்பாடு காணும்!

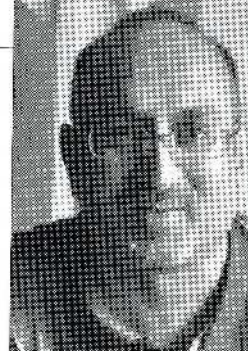
- 08.07.2015

***

பின்-முள்ளிவாய்க்கால் திரைப்படம்

யமுனா ராஜேந்திரன்

நவம்பர் 27, 2012: முப்பதாண்டு கால ஈழ விடுதலை யுத்தத்தில் மரணமுற்ற தமது உறவுகளை நினைவுசுர்ந்த காரணத்துக்காக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் புனர்வாழ்வு எனும் பெயரில் இலங்கையின் பாதுகாப்பு அமைச்சர் கோத்தபாய ராஜபக்சேனின் நேரடி உத்தரவின் கீழ் மூன்று மாத காலத்திற்கு முளைச்சலவைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள். எந்தவிதமான சட்டவரைமுறைகளும் அனுசரிக்கப்படாமல் நேரடியாக ராணுவ அமைச்சு வழங்கும் தண்டனையாக இது இருக்கிறது. பாலியல் வல்லுறவை ஈழத்தமிழர்களை பணிந்துவிடச் செய்வதற்கான யுத்தத்திற்குத்தின் பகுதியாகக்கொண்டிருந்த இலங்கை இராணுவத்திற்கு, எந்தவிதமான சட்டபூர்வமான நெறிமுறைகளும் கடைப்பிடிக்கப்படாமல், குறிப்பாகப் பேரழிவு நிகழ்த்தப்பட்ட வன்னிப் பிரதேசத்திலிருந்து ஷரிய பெண்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இலங்கை அரசின் இனக்கொலை மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமை மீறல் குற்றச்சாட்டுக்கள் இலங்கை அரசினால் தொடர்ந்து நிராகரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. வடகிழக்கிலும் கொழும்பிலும் வாழும் தமிழர்கள் அரசு குறித்த விமர்சனங்களைக் காத்திரமாக வைக்க முடியாது. மாவீரர் நாள் அஞ்சலி நிகழ்வுகளின் ஏற்பாடுகள் உள்பட, ஈழ விடுதலை எதிர்ப்பு இயக்கம் பிளவுண்டு கிடக்கிறது. புலப்பெயர்வும் அகதி வாழ்வும் தொடரும் ஈழத்தமிழர் துயர வாழ்வின் யதார்த்தங்கள். அவர்தம் வாழ்வில் 2009 மே 18 பேரழிவு என்பது ஒரு அரசியல்

திருப்பமுனை. 2009 மே 18 பேரழிவு முதல் 2012 டிசம்பர் 15 இறுதி வரையிலான மூன்றரை ஆண்டுகாலத்தின் இந்தப் புதிய நிலைமையினை ஈழத்தின் திரைப்படக் கலைஞர்கள் எவ்வாறு பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என மதிப்பீடு செய்வதனையே இந்தக் கட்டுரையில் எனது இலக்காகக் கொண்டிருக்கிறேன்.

குறும்படத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் தமிழ்ச் சூழலில் இரு சிந்தனைப்பள்ளிகள் இருந்தன. முழுநீளப்படத்திற்கான நுழைவுச்சீட்டாகக் குறும்படத்தைப் பார்க்கும் பார்வை ஒன்று. தமிழகத்தில் புதிதாக உருவாகிய தகவல் தொழில்நுட்ப ஊடகவிபல் கல்லூரிகளும் 'நாளைய இயக்குனர்கள்' போன்ற குறும்படப் போட்டித் தொடர்களை நடத்திய தமிழக பகாசுரத் தொலைக்காட்சிகளும் இந்தச் சிந்தனையை ஊட்டி வளர்த்தன. பிறிதொரு பார்வை அதுவரையிலும் திரைப்படத்தினை கையகப்படுத்த முடியாதிருந்த விளிம்பு நிலையாளர்களின் 'எதிர்ப்புக் கலை வடிவமாக'க் குறும்படத்தைப் புரிந்துகொண்டிருந்த தமிழகப் பார்வை. ஈழத்தில் **நிதர்சனம்** தொலைக்காட்சி உருவாக்கிய குறும்படங்களும், பிரித்தானியாவின் **ஸ்கிரிப்ட் நெட்** அமைப்பின் அணுசரணையில் நண்பர்கள் உருவாக்கிய ஆரம்பகாலக் குறும்படங்களும், ஈழத்தமிழர்கள் உருவாக்கிய புகலிடப் படங்களும் இரண்டாவது சிந்தனைப்பள்ளி சார்ந்தே எழுந்தது.

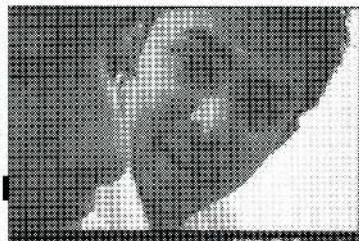
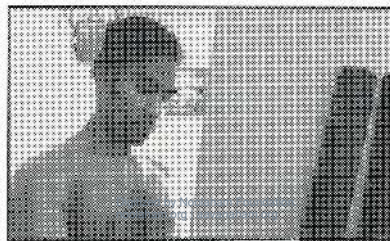
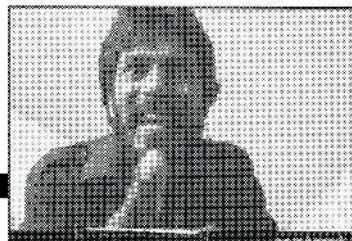
பாரிஸைத் தமிழ்க் குறும்பட மறுமலர்ச்சியின் தாயகம் எனத் தயக்கமின்றிச் சொல்லவேண்டும். அந்த நகரின் தமிழ்க் குறும்படக் கலைஞர்கள் திட்டமிட்டதொரு ஒருங்கிணைப்புடன் தொடர்ந்து குறும்படங்களைக் கொண்டுவரும் ஒரு பட்டறைபோல இயங்கத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். திறன்வாய்ந்த நடிகர்களாலும் தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களாலும் அவர்களது கூட்டுழைப்பின் விளைச்சலாகக் குறும்படங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. ஈழக் குறும்பட வளர்ச்சிக்காக பாரிஸ் நண்பர்கள் தோற்றுவித்த **லிப்ட்** எனும் நிறுவன அமைப்பின் நடைமுறை விளைச்சலே இந்தக் கூட்டுழைப்பின் அறுவடையான குறும்படங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இது, ஈழக் குறும்பட வளர்ச்சியில் இன்னுமொரு பாய்ச்சல்.

2009 இக்கு முன்பாக வடகிழக்கிலிருந்து இருவிதமான குணம் கொண்ட படைப்புக்கள் வெளியாகின. விடுதலைப் புலிகள் **நிதர்சனம்** தொலக்காட்சியினூடே படங்களை உருவாக்கினார்கள். பிரித்தானிய ஸ்கிரிப்ட் நெட் ஆதரவில் **நியூஸ் ரீல்** அமைப்பு படங்களை உருவாக்கியது. போராட்டத்தின் அரசியலை

நிதர்சனம் படங்கள் சொல்ல, அதனது விளவுகளை நியூஸ் ரீல் படங்கள் சொல்லின. குறிப்பாக குழந்தைகளின் உளவியலிலும் உடலிலும் யுத்தம் ஏற்படுத்திய பாதிப்புக்களை நியூஸ் ரீல் படங்கள் சொல்லின. 2009 மே 18 இக்குப் பிற்பாடான காலம் முதல் 2012 டிசம்பர் வரையிலான காலத்தில் வடகிழக்கில் என்னவிதமான படங்கள் வந்திருக்கின்றன? விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் அழிவுடன் நிதர்சனமும் முடிவுக்கு வந்தது. நியூஸ் ரீல் இப்போது வடகிழக்குப் பிரச்சினைகளில் இருந்து நகர்ந்து கொழும்பையும் தென்னிலங்கையையும் களமாகக்கொண்டு படங்களை உருவாக்கின.

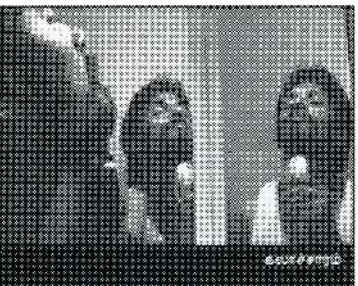
இக்கால கட்டத்தில் மேலே குறிப்பிட்ட இரு அமைப்புக்களும் அல்லாது சுயாதீனமான இயக்குனர்களால் எடுக்கப்பட்ட மூன்று வடகிழக்குத் திரைப்படங்களையும் என்னால் பார்க்க முடிந்தது. பேரழிவின் பின்பான காலத்தில் வெளியான பள்ளிக்கூடம் (கே.சிறிகந்தவேல் - வன்னி) அடிவானம் (வைசுஜிதன்- திருகோணமலை) எழுத்துப் பிழை (கே.சுதர்சன் - யாழ்ப்பாணம்) போன்றன இந்தத் திரைப்படங்கள். இந்த மூன்று படங்களுமே குழந்தைகள் பற்றியவை. அவர்கள் வாழ நேர்ந்த வறுமையான சூழல்கள் பற்றியவை, சாக்லெட் துண்டம் ஒன்றுக்காகப் பிச்சைக்கார முதியவரிடம் காசுவாங்கி சாக்லெட் வாங்கப்போக, விலை இன்னும் அதிகம் என குழந்தைக்குச் சாக்லெட்டை மறத்துவிடுகிறார் கடைக்காரர். வறுமையும் வறுமையின் கோரமும், பிச்சைக்கார முதியவரின் மனிதமும், விடாப்பிடியாகச் சாக்லெட்டைச் சுவைத்துவிடும் சிறுவனின் வேட்கையும் அசலான வாழ்வுப் பின்னணியில் படமாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சிறுவன் நுட்பமாக நடித்திருக்கிறான். திருகோணமலையில் இருந்து வந்த படம் இது. எழுத்துப் பிழை சதா குடித்துத் திரியும் தகப்பனும், அவனது குடிக்காகப் பாலியல் தொழிலாளியாகும் தாயும், அவர்களது பெண் குழந்தையும் குறித்த படம். தனது தாப்பக்கு உடல் சுகவீனமான நிலமையிலும் வாடிக்கையாளரிடம் போக அவளை வலியுறுத்துகிறான் தந்தை. இதைப் பார்த்துக்

கலாச்சாரம்

கலாச்சாரம்

கொண்டிருக்கும் பெண் குழந்தை தாய்க்குப் பதிலாகத் தான் போகிறேன் எனத் தந்தையிடம் சொல்கிறது. இப்படம் யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. **பள்ளிக்கூடம்** திரைப்படம் கல்வித்துறை என்பது ஆங்கிலமயமாகியும் கார்ப்பரேட் வகைமாதிரியாக ஆகியும் வருவதைச் சித்தரிக்கிறது. காலில் சப்பாத்து இல்லாமல் ஸ்லிப்பருடன் பள்ளிக்கூடம் போகும் குழந்தையைப் பிற வகுப்புக் குழந்தைகள் அவமானப்படுத்துகின்றனர். திருட்டுப்பட்டம் கட்டுகின்றனர். மனத்தளவில் பாதிக்கப்படும் அவள் மருத்துவரிடம் எடுத்துச்செல்லப்படுகிறாள். பிரச்சினையின் தீர்வாக, நன்றாகப் படித்து மருத்துவப் பட்டமும் பெறுகிறாள் அவள். மருத்துவப் பட்டம் பெற்ற மகளுக்கு அதே தகுதியுடன் மாப்பிள்ளை பார்க்க வேண்டிய தந்தையின் கவலையுடன் படம் முடிகிறது. வறுமையை வைத்து குழந்தைகளை அவமானப்படுத்த வேண்டாம் எனும் போதனையுடன் படம் முடிகிறது. கல்வித்துறை சார்ந்த வியாபார நோக்குக்கு எதிராகத் துவங்கும் படம், அவமானத்துக்கு உள்ளாகும் குழந்தைகளிடமிருந்து மருத்துவர்களும் தோன்றலாம் எனும் சுபசெய்தியுடன் முடிகிறது.

வடகிழக்கின் இந்த மூன்று படங்களையும் இணைக்கும் பொதுக்கருத்தாக குழந்தைகள் வாழ நேர்ந்திருக்கும் வறுமையான சூழலை நாம் குறிப்பிடலாம். இந்த மூன்று திரைப்படங்களிலும் குழந்தைகள் சிறப்பாக நடித்திருக்கிறார்கள். **அடிவானம்** திரைப்படம் தொழில்நுட்பக் கச்சிதத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

முன்பாக, வடகிழக்கைக் கதைக்களமாகக் கொண்டு குறும்படங்களைத் தந்துகொண்டிருந்த **ஸ்கிரிப்ட் நெட்**, 2009-2012 காலகட்டத்தில் கொழும்பையும் தென்னிலங்கையையும் கதைகளும் களமாகக் கொண்டு, **த மேஜிகல் ஹோல்** (செவ்வந்தி), **முதல்நாள்** (ஜே.சைலஜன்), **த நூன்** (முஜீன்), **100 பர்சன்ட் டிஸ்கவண்ட்** (நிலாணி பாஸ்கரன்), **த நைவ்ஸ்** (ஜே.பி.ஜே. அனந்தராமன்) என ஐந்து படங்களையும், காமன்வெல்த் மீடியா டெவலப்மென்ட் பன்ட் அனுசரணையுடன் **பாடி** (பிரவீத் ஜீவந்ததா) எனும் குறும்படத்தையும் தந்திருக்கிறது. இப்படங்களில் **த மேஜிகல் ஹோல்**, **முதல்நாள்** மற்றும் **த நூன்** என மூன்று குறும்படங்களும் குழந்தைகள் குறித்தவை. புதிதாகக் குடியேறும் இடத்தில் இரு குடியிருப்புக்கும் இடையிலுள்ள சுவற்றில் இருக்கும்

துளைவழியாக ஒரு சிறுமியைக் காணும் சிறுவன், ஆங்கில தேவதைக் கதைக் கார்ட்டூன் பாத்திரமான சின்ரல்லாவாகச் சிறுமியைக் கற்பனை செய்து கொள்வதைப் பற்றியது **த மேஜிக் ஹோல்**. சிகரெட் குடிப்பதி லுள்ள குறுகுறுப்பான முதல் அனுபவத்தைப் பதின்வயதுச் சிறுவனின் அவஸ்தையுடன் சொல்கிறது **முதல்நாள்**. பசியால் வாடும் பிச்சைக்காரன் ஒருவனுக்கு முதலில் பிஸ்கெட் டும், பிற்பாடு மிளகாய்ப் பொட்ட ணமும் தரும் அன்பான சிறுமியொருத்தியைப் பற்றியது **த நூன்** படம். கைபேசியில் வரும் ஆண்குரலின் பரவசத்தில் தான் செய்ய நேர்ந்திருக்கும் டிபார்ட்மென்ட் ஸ்டோர் காசியர் தொழிலில் கோட்டைவிடும் பெண் பற்றியதும், அவளை ஏமாற்றும் வாலிபனும் யுவதியும் பற்றியதுமான கதை **100 பர்சன்ட் டிஸ்கவுண்ட்**.

மொழியுற்ற திரைப்படம் எனும் முன்னறிவிப்புடன் துவங்கும் **த நைவ்ஸ்** மூவின மக்களுக்கிடையிலான வன்முறையின் இடையிலும் உயிர்த்திருக்கும் மனிதம் பற்றிப் பேசுகிறது. நெற்றியில் பொட்டு வைத்த தமிழ்க் குழந்தையொன்றுக்கு முடிவெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார் ஒரு தகப்பன். முடி திருத்துபவர் ஒரு இஸ்லாமியர். கலவரம் துவங்கிவிட அனைவரும் தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள ஓடுகிறார்கள். துரத்தும் கும்பலால் ஒருவர் வெட்டிக் கொல்லப்படுகிறார். பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கெனக் கடத்தப்படுகின்றனர். இறைச்சி வெட்டிக் கொண்டிருக்கும் இஸ்லாமியர், தோட்ட வேலை செய்யும் சிங்கள விவசாயி என இருவரும் பெண் குழந்தையை யும் தகப்பனையும் பாதுகாக்கிறார்கள். திரைப்படம் காட்சியால் உணர்த்தப்படுவது என்பதற்கு எடுத்துக்காட் டான படம் **த நைவ்ஸ்**. கலவரக்காரர்கள், இறைச்சி வெட்டும் இஸ்லாமியர், தோட்ட வேலை செய்யும் விவசாயி எனும் மூவரிடமும் கத்திகள் இருக்கின்றன. இருவர் அதனைத் தொழிலுக்கு எனப் பாவிக்கின்றனர். கலவரக்கா ரர்கள் அதனை அழிவுக்கு எனப் பாவிக்கின்றனர். காட்சிருப ஊடகம் எனும் அளவில் மனிதர்களின் வித்தியாச மான உடல்களாலும் கலாசாரச் சின்னங்களாலும் குறியீடுகளாலும் அர்த்தம்பெறும் கச்சிதமான குறும்படம் இது.

பெண்ணுடல் உயிருடனும் உயிரற்றும் ஆண்மனத்தினால் எவ்வாறு பாவனைக்கு உள்ளாகிறது என்பதைப் பேசுகிறது **த பாடி** திரைப்படம். பேருந்தில் ஆண்களின் உரசலுக்கு உள்ளாகும் பெண்ணுடல், தங்கும் விடுதி களில் பாலுறவுப் பாவனைக்கு அழைக்கப்படும் பெண்ணுடல், குண்டுவெடித்துச் சிதறும் ஆண் பெண் உடல்கள், மரணமுற்று மருத்துவமனைச் சுவக்கிடங்குக்கு வந்தபின்னாலும் மருத்துவமனைச் சிப்பந்தியால் வல்லுறவுக்கு

உட்படும் பெண்ணுடல் என உடலுக்கு நேரும் அவமானங்களைப் படம் காட்சிப்படுத்துகிறது. படத்தின் இறுதிக் காட்சியில் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்படும் இளம்பெண்ணின் உடல் உயிர்பெற்று பிணக்கிடங்கிலிருந்து தப்பி இருளில் ஓடி மறைகிறது. சமூக விசாரணயாகத் துவங்கும் படம் அபத்தத் தத்துவ விசாரமாக அல்லது திரில்லர் படம் போல் முடிகிறது.

வடகிழக்கு கொழும்பு எனத் தமிழர்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் 2009-2012 காலகட்டத்தில் வெளியான இந்தப் படங்களைப் பார்க்கும்போது பெரும்பாலான படங்கள் குழந்தைகளைப் பற்றியதாக இருப்பதனை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இன்னும் வடகிழக்குப் படங்கள் குழந்தைகள் வாழநேர்ந்த வறுமையான சூழலைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, கொழும்பு சார்ந்த குழந்தைப் படங்கள் அவர்களது குழந்தைக் கனவுகளின் அலங்காரங்களைப் பேசுகிறது. **ஸ்கிரிப்நெட்டினால்** உருவாக்கப்பட்ட ஆறு திரைப்படங்களில் **முதல்நாள்** எனும் படம் தவிர பிற அனைத்தும் ஆங்கிலத் தலைப்புக்களையே கொண்டிருக்கின்றன. இது படைப்பாளர்களுக்கிடையில் எதேச்சையாக நேர்கிறதா, மேட்டிமைத்தனத்துடன் தொடர்புபட்டிருக்கிறதா அல்லது கொழும்பு வாழ் தமிழர் ஏர்க்க இயல்பினால் நேர்கிறதா அல்லது பிரித்தானிய நிறுவன அணுசரண்புடனும் காமன்வெல்த் அமைப்பு போன்ற அமைப்புகளின் நிதியுதவியுடனும் வரநேர்வதால் இவ்வாறு இருக்கிறதா என்பது உண்மையில் ஆய்வுக்குரிய விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது.

ஈழத் தமிழர்களின் புகலிட யதார்த்தம் குறித்த கணிசமான படங்கள் ஈழம் குறித்த நினைவுகூர்புகள் என்பதுடன் புதிதாக வாழநேர்ந்த சமூகத்தில் மரபான ஈழத் தமிழ் சமூகம் எதிர்கொள்ளும் கலாசார அதிர்வுகளையும் அரசியல் சாரா அனுபவங்களையும் பேசுகிறது.

தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் குழந்தையைத் தழுவி அலாரம் அடித்தவுடன் அவனோடு பஸ்துலக்கத் துவங்கி, அவனைப் பள்ளிக்குக் கொண்டுவிட்டு, பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வீடு வரும்வழியில் பூங்காவுக்குப் போய் விளையாடிவிட்டு, வீடுவந்து அவனுக்குச் சமைத்து உணவருந்தவிட்டு, கதைசொல்லித் தூங்கப்பண்ணுகிறாள் ஒரு இளம்பெண். அவள் காலையில் படிக்கத் துவங்கிய புத்தகம் அநேகமாக இரவில் அவள் இருந்தபடி தூங்கத் துவங்கும்போது இறுதிப் பக்கங்கள் வரை வந்துவிடுகிறது. தாய்மையின் உன்னதம் குறித்து நாம்

யோசிக்கத்துவங்கும் அந்நேரம் பின்னிரவு. வீட்டின் முன் வாகனம் வந்து நிற்கிறது. வீட்டிற்குள் வரும் பெண்ணின் கரம் இளம் பெண்ணைத் தொடுகிறது. இதுவரை நாம் பார்த்த அவள் குழந்தை வளர்ப்புத் தாதிப் பெண் என நமக்குத் தெரிகிறது. அந்த வாரத்திற்கான அவளது சம்பளம் வெறும் ஐம்பது யூரோக்கள்தான். அடுத்த நாள் காலையிலும் முன்னாள் போல் வருமாறு அவள் பணிக்கப்படுகிறாள்.

தெருக்களின் ஆழ்ந்த அமைதி. வீட்டின் முன் நிற்கும் பெண் தனது கைப் புத்தகத்தின் இடையில் இருந்து காசோலையை எடுத்துச் சரிபார்த்துக் கொள்கிறாள். இன்னும் சில பக்கங்கள் பிரித்து அச்சிறுவன் அன்னையர் தினத்துக்காகத் தனது தாய்க்கு என வரைந்த சித்திரத்தின் நகல் பிரதியை எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டு புன்னகைக்கிறாள். புத்தகத்தை மூடிவிட்டு, ஒரு கணம் வீட்டை நிலைத்துப் பார்த்துவிட்டு நடக்கத் துவங்குகிறாள்.

சிறுவன் வரைந்த சித்திரத்தின் அசல் அவனது அன்னை பார்க்கப்பட இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நகல் அன்னை யார்? நகர வாழ்வின் உறவுகளின் இயந்திரத்தனமும், அதனது மறுபக்கமாகப் பூத்து உதிரும் தாய்மையின் உன்னத தருணங்களும் குறித்த குறும்படம் **நகல்**. பெருநகர வாழ்வில் மறைந்திருக்கும் அற்புதமான தொரு தருணத்தை பொன், சுதா திரையில் படைத்திருக்கிறார். படைப்பு எனும் அளவில் தொழில்நுட்ப மேதை மையுடன் தேர்ந்த நடிப்பு, இயக்கம், இசை, படத்தொகுப்பு எனக் கச்சிதமாக உருவாகியிருக்கும் இப்படத்தில் எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. பெரும்பாலான ஐரோப்பிய நாடுகளில் குழந்தைகளை வகுப்பறைகளில் பெற்றோர்கள் அல்லது பெற்றோர்களால் அங்கீகாரம் தரப்பட்டவர்கள் அல்லாது எவருடனும் குழந்தைகளை வகுப்பறையிலிருந்து அனுப்பமாட்டார்கள். அதுவும் அனைத்துக் குழந்தைகளும் சென்றபின்பு வாகனங்கள் வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் சாலையருகில், குறுபூங்காவில் காத்திருக்கும் தனித்த குழந்தை எனும் காட்சி என்பது சாத்தியமேயில்லை. ஒருவகையில் அப்படி நேர்ந்தால்

3 இரவு 4 பகல்

கலாச்சாரம்

குழந்தையின் பெற்றோரும், பள்ளி ஆசிரியரும் தண்டிக்கப்படுவார்கள். பிரான்சில் நிலைமைகள் வேறா என்பது குறித்த பிரச்சினை ஒருறுமிருக்க, குழந்தை வளர்ப்பில் இது மிக மோசமான அணுகுமுறை என்பதனையும் என்னால் சுட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

பெற்றோர்களையும் சமூகத்தையும் பார்த்து, கண்களைத் திறவுங்கள் என்கிறார் இயக்குனர் பாஸ்கர். வாழ்வில் பொருளாதார ரீதியில் மேம்பாடு அடைவது எனும் இலட்சியம் கொண்ட குடும்பத்தலைவன். அவனது மனைவியும் அவனது நோக்குக்கு உடன்படுகிறாள். இப்போது கண்பார்வை மங்கிய நிலையில் இருக்கும் மகனுக்கு வரப்போகிற மனைவிக்கு எழுபது பவுனில் தாலி செய்கிறாள். தகப்பன் இப்போது செல்வம் கொழிக்கிற கோவில் ஒன்றின் சொந்தக்காரன். கண்பார்வை இழந்துவரும் மகனுக்குப் பெண்கொடுப்பார் யாருமில்லை. பணம் பணம் என

அலைந்த குடும்பத்தினர் சிறுவயதாக இருக்கும்போதே மருத்துவரால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட சிறுவனது மங்கிவரும் கண்பார்வை குறித்து அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. வீட்டிலிருந்து வெளியேற விரும்பும் கண்கள் மங்கிய இளைஞன் தானறிந்த தோழியொருத்தியைத் தன்னை மணந்து கொள்ளுமாறு கோருகிறான். அது நடக்காதபோது தனியனாகிறான்.

புகலிடம் தோற்றுவித்த முதல்தரமான நடிகன் பாஸ்கர். எந்தப் படத்தில், எந்த வேடம் ஏற்றாலும் அந்தப் பாத்திரமாகி இயல்பாக ஆகிவிடும் வித்தை தெரிந்த கலைஞன். பாஸ்கர் இயக்குனராக இதுவரையிலும் ஆரோக்கியமான மெலோ டிராமா படங்களைத்தான் உருவாக்கி வந்திருக்கிறார். **பாசமலர்**, **பாகப்பிரிவினை** போன்ற படங்களின் சொல்நெறிதான் பாஸ்கர் உருவாக்க விரும்புகிற படங்களின் சொல்நெறியும். இந்தப் பாணியும் உலக சினிமாவின், தமிழ் சினிமாவின் சொல்நெறிகளில் ஒன்றுதான். கருத்தேர்வினாலும், தொழில் நுட்ப மேன்மையாலும் மட்டுமே இத்தகைய படங்களை யதார்த்தமான படங்களாக உருவாக்க முடியும். பாஸ்கர்,

அனுஜனா மற்றும் தந்தையாக நடித்தவரின் தேர்ந்த நடிப்பைக் கொண்ட இப்படத்தில் இசை முற்றிலும் இசைவற்றதுப்பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, பாஸ்கரின் திருமணம் தொடர்பாக, பாஸ்கர் அடுத்த அறையில் தங்கியிருக்க, கல்யாணத் தரகரின் முன் கணவன் மனைவி உக்கிரமாகத் தர்க்கிக்கும் காட்சியின் இசை அக்காட்சிக்கு முற்றிலும் பொருத்தமற்றது. மனித உணர்ச்சிகள் மோதிக் கொந்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த இடத்திற்கு இசை அவசியமேயில்லை.

இயந்திரமயமான புகலிட வாழ்வில் கைவிடப்பட்ட பெற்றோர்களின், முதியவர்களின் இருண்ட வாழ்வைப் பேசும் **சருகு** (வி.அனுஜனா), உறவுகளின் பிரிவினாலும், வன்முறை வாழ்வினாலும், புகலிடக் கலாசாரச் சூழலை எதிர்கொள்ளும் பதட்டத்தினாலும் போதைப் பழக்கத்துக்கு ஆளாகித் தற்கொலை செய்துகொள்ள விழையும் இளைஞனது அனுபவங்களைச் சொல்லும் **அம்மாவுக்கு ஒரு கடிதம்** (எஸ்.வி.ஜெயபாஜ் : பிரித்தானியா), மரபுரீதியான பேசிவைத்த திருமணங்கள் உடைவதால் அல்லது புதிய கலாசாரம் தோற்றுவித்த சுதந்திரத்தினால் ஏற்படும் மனமுறிவினால் திருமணம் மீறிய உறவு மேற்கொள்ளும் ஈழப் பெண்களைத் தேடித்தேடிக் கொலை செய்யும் மனம்பிறழ்ந்த ஒரு கணவன் பற்றிப் பேசும் **கலாச்சாரம்** (பி.கேதாரன்), கைவிடப்பட்ட, ஊனமுற்ற பெற்றோர்களின் துயரைப் பகிர்ந்துகொள்ளும், தனித்து வாழும் மனிதர்களின் மானுடநேயம் பற்றிச் சொல்லும் **ஆகவாசம்** (கே.பிரேம்), வேலையற்ற இளைஞர்கள், கணவர்களால் சந்தேகிக்கப்பட்டு நள்ளிரவில் வீட்டைவிட்டுத் துரத்தப்படும் பெண்கள், அவர்களுக்கு அடைக்கலம் தரும் '**நள்ளிரவு**' இளைஞர்கள் என, பாரிஸ் நகரத்தின் ஈழமனிதர்களின் இரவு வாழ்வை அலசும் **தீரா இருள்** (சதா பிரணவன்), சமப்பாலுறவுத் தோழிக்காக முறைப்படி செய்யப்பட்ட திருமண பந்தத்தை உதறிக் கணவனை முதலிரவு அறையிலிருந்து வெளியேற்றும் பெண் குறித்த **இனி அவள்** (ஐ.வி.ரமணன்), மத நம்பிக்கையும் கலைசார்ந்த உன்மத்த மனநிலையும் பொதுச் சமூகத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்தும் ஓவியக் கலைஞனொருவனின் மனோநிலை குறித்துப் பேசும் **அம்மணம்** (ஐ.வி.ஜனா), திருமணத்திற்கு முந்திய உறவில் நேரும் கர்ப்பத்தை, காதலன் விபத்தில் இறந்தபின்னாலும் காப்பாற்ற முடிவெடுக்கும் பெண்ணின் தாய் குறித்த **நன்றி**, **அம்மா** (வி.அனுஜனா) என, புகலிட வாழ்வின் வேறுபட்ட நிறங்களைப் பேசும் குறும்படங்களும் புகலிடத்தில் உருவாகிவந்திருக்கின்றன. புகலிட அனுபவங்கள் குறித்த அரசியல்சாரா ஈழப்படங்களின் பொதுவான பண்புகள் என **கைப்பு**, **துயரம்**, **கையறுநிலை**,

மரபழிவு, வன்முறை, தற்கொலையுணர்வு போன்றவற்றை நாம் குறிப்பிட முடியும். உண்மையில் ஆழ்மனதில் புகலிட ஈழத்தமிழ் சமூகம் எதிர்கொள்ளும் இந்த இருண்ட சித்திரம், அவர்தம் கடந்த மற்றும் நிகழ்கால அனுபவங்களையும் மரபான உறவுச்சிதறல்களையும் வைத்துப் பார்க்கிறபோது எவருக்கும் அதிர்ச்சியளிப்பதாக இருக்கமுடியாது.

மிசுந்த அரசியல் பிரக்ஞையுடன் குறும்படங்களை உருவாக்குபவர்கள் பிரான்சைச் சேர்ந்த சதா பிரணவன், ஐ.வி.ஜனா மற்றும் ஐ.வி.ரமணன் போன்றோர். ஐ.வி.ஜனாவின் **வாக்குமூலம்** குறும்படம் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தமிழ் மாநிலத் துணைச் செயலாளர் தோழர்.சி.மகேந்திரன் ஆனந்த விகடனில் தொடராக எழுதிவந்த வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ? தொடரின் அத்தியாயமொன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஐ.வி.ஜனாவின் வாக்குமூலம் முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவின்போது இலங்கைப்படையினரால் கைதுசெய்யப்பட்டு கண்காணாத மறைவிடத்தில் வைக்கப்பட்டு இன்றும் சித்திரவதைக்கு உள்ளாகிவரும் ஈழத் தமிழ்ப் போராளிகள், அதனோடு போராளிகள் எனச் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்ட வெகுமக்கள் என இருதரப்பினரதும் வலிகளையும் பாடுகளையும் சொல்கிறது. தம்மோடு தொர்புகொண்ட தமது சக போராளிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கச்சொல்லிச் சித்திரவதைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இருண்ட கருங்கல் அறைகளின் சுவர்களூடல் சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்ட போராளிகளின் உடலின் மீது மேற்கொள்ளப்படும் சித்திரவதைகள் சாவின் ஓலத்துடன் தொடர்கிறது. கைவிரல் நகங்கள் குறுகுகள் கொண்டு பிடுங்கப்படுகின்றன. திருகாணி போன்றதொரு இரும்புக்கருவி முதுகிலும் வயிற்றிலும் இறங்குகிறது. இரத்தவிளாறாய் கத்தியின் கீறல்களிலிருந்து உடலெங்கும் குருதி கசிகிறது. சித்திரவதையின் பின் வாக்குமூலம் வாங்கும் படலம் தொடர்கிறது. யார் உன்னுடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள்? உண்மையைச் சொல்லிவிடு. உன்மத்த மனநிலையில் இறுகிய முகத்துடனும் தெளிவுடனும் போராளி உண்மையைச் சொல்கிறான். மகிந்த ராஜபக்ச, கோத்தபாய ராஜபக்ச, பசில் ராஜபக்ச, நாமல் ராஜபக்ச, கருணா என்பவன், கொஞ்சம் இடைவெளிவிட்டு பக்ச என நக்கலுடன் போராளி முடிக்கிறான்.

வாக்குமூலம் போராளியின் பின்புறம் வெள்ளைத்துணியால் நிறைக்கப்பட்டு வீடீபோ கமெராவினால் படம் பிடிக்கப்படுகிறது. இருள், படம் முழுக்கவும் இருள், பகல் விடிகிறபோது அடர்ந்த காடுகளுக்குள்

இட்டுச்செல்லப்படும் போராளிகளுக்கு இன்னொரு வேலை காத்திருக்கிறது. இதனை இலங்கைப் படைபிரிவு சித்திரவதையின் வடிவமாகக் கையாள, போராளிகள் அதனைத் தமது சக போராளிகளுக்கான தமது இறுதி அஞ்சலியாகச் செய்து முடிக்கின்றனர். சித்திரவதையின் பின் கொல்லப்பட்ட, தம்மால் யாரென அடையாளம் காணமுடியாத, இரத்தம் கசியும் வெறும் மூட்டைகளாக எஞ்சிப்போன போராளிகளின் பிணங்களை இந்தப் போராளிகள் எரித்து முடிக்க வேண்டும். சொந்தங்களைத் தமது கைகளால் எரிப்பது புனித மரபு. அடுத்து இந்த மூட்டைகளில் வரப்போவது தம்மில் எவராகிலும் இருக்கலாம், யாரென அறியாமலே அந்த உடலை எரிப்பவர்களில் ஒருவராக மிஞ்சியிருப்பவர்களில் எவரும் இருக்கலாம். உடல்கள் எரிகின்றன, எரிவதைப் பார்த்து நிற்கும் போராளியின் உடலில் துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் பாயும் உடலிலிருந்து தெறிக்கும் இரத்தம், நாம் பார்த்திருக்கக் கமெராவில் சிதறி முழுவதுமாகத் திரையில் படிந்து திரை கருமையாகிறது.

முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவின் இறுதி நாட்களில் பிடிபட்ட போராளிகளின் எண்ணிக்கை பதினோராயிரம் என்கிறது இலங்கை அரசு. கொல்லப்பட்ட போராளிகளின் எண்ணிக்கை இருபத்தியிரண்டாயிரம் என்கிறது அதே இலங்கை அரசு. கொல்லப்பட்ட, சந்தேகத்தில் பிடிபட்ட வெகுமக்களுக்கு எந்தக் கணக்கும் இல்லை, என்ன ஆனார்கள்? கைது செய்யப்பட்ட போராளிகளின் கதி என்ன? ரகசியமான சித்திரவதை முகாம்கள் இலங்கையில் செயல்படுகின்றன என்கின்றன மனித உரிமைக் கண்காணிப்பகத்தின் அறிக்கை. இந்தக் கண்காணாத இடத்தில் சித்திரவதை செய்யப்படும், கொல்லப்படும், எரிக்கப்படும் போராளிகளை, வெகுமக்களை அவர்களது இருண்மையான காணாமல் போதலை ஆவணப்படுத்துகிறது வாக்குமூலம் ஆவணப்படம். இவர்களில் பாலகுமாரன் மற்றும் அவரது புதல்வர், புதுவை இரத்தினதுரை போன்றவர்களும் இருக்க வேண்டும் அல்லது இருந்திருக்க வேண்டும். ஐ.வி.ஐனா திரைப்படம் இலங்கையின் அரசியல் வாழ்வின் இந்த இருண்ட அத்தி யாயத்தை இருண்மையான ஒளிப்பதிவுடன் இருண்மையான இசையுடன் நமக்கமுன் கொண்டுவந்திருக்கிறார். படத்தின் 5 நிமிடங்களில் கடைசி 3 நிமிடங்கள் தவிர குறுகிய இருண்ட அறையில் வியர்வையும் இரத்தமும் நனைந்த உடல்களின் அருகாமைக் காட்சியுடன் சகிக்க முடியாத வன்முறையைச் சகிக்கவொணாது நாம் முகம் திருப்பிக்கொள்ளும் குரூரத்துடன் காட்சிகள் விரிகிறது. கச்சிதமான திட்டவட்டமான படத்தொகுப்பு, கதைத்தேர்வு, தொழில்நுட்பம், அதனது இயங்கியல் ஒருமை என அனைத்தையும் சாதித்திருக்கும் குறும்படம் ஐ.வி.ஐனாவின் வாக்குமூலம்.

ஐ.வி ஜனாவின் வீட்டில் அப்போதுதான் பிரான்ஸ் விசா பெற்ற குடும்பஸ்தர் தமது நண்பர்களுக்கு மதுவிருந்து தரும் நிகழ்வுடன் துவங்குகிறது. அவர் தனது மனைவி குழந்தைகளை பிரான்ஸ் அழைக்கத் திட்டமிடுகிறார். அவரது 18 வயது மகளை அழைப்பதில் இருக்கிற சட்டச் சிக்கல் அவருக்குப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அன்றைய மதுவிருந்தில் அவரது அறைச் சகாவும் பிற இரு நண்பர்களும் கலந்துகொள்கிறார்கள். தனது திருமணம் என்பதனையே தனக்கான பிரச்சினையாகக் கருதும் அறைச் சகா அவரது மகளைத் தான் மணந்துகொள்வதாகச் சொல்கிறார். அது மிகப்பெரும் தர்க்கமாகி வந்த இரு நண்பர்கள் இடைநடுவில் விலகிச் செல்கிறார்கள். விசா பெற்றவர் மனக்கொந்தளிப்புடன் காற்றாடப் போய்விட்டுவர வெளியில் கிளம்பும்போது, அறைச் சகா அவரைப் பின்தொடர்கிறார். அவரைத் தவிர்த்துவிட்டு கதவைத் திறந்து வெளியேறி, கதவைச் சாத்துகிறபோது உள்ளகதவோடு ஒட்டிநிற்கும் அறைச்சகா தடுமாறிவிழுந்து தலையில் அடிபட்டு மரணமடைகிறார். வெளியில் சென்றவர் வீடு திரும்பும் வேளையிலேயே நடந்த மரணத்தை அறிகிறார். அவர் சரணடைந்தாலும், மூன்று நாட்களின் பின் அவர் தகவல் தெரிவித்ததால் அவருக்கு ஐந்து ஆண்டுகள் தண்டனையும் தண்டப் பணமும் விதித்துத் தீர்ப்பு வருகிறது.

இப்படித்தின் உள்ளார்ந்த செய்தி என நான் காண்பது இதுதான். அவரவரது மனஉளைச்சலுடன் வாழும் அறை நண்பர்களின் அன்றாட உறவுகள் முரண்களுக்கு இடையிலும் அவர்களுக்கு இடையில் அடிப்படையான பாசமும் நேசமும் அன்பும் கொண்ட நெகிழ்வான கணங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட மரணத்தின் முன்பு நடக்கும் தர்க்கத்தை தடுத்து வெளியேறும் நண்பர்கள் விசா பெற்றவர் தமது அறைச் சகாவைக் கொன்றுவிட்டார் எனக் கருத எல்லா நியாயங்களும் உண்டு. அது அப்படியாக நிகழவில்லை, பிணத்தை அறையில் வைத்துக் கொண்டு குழம்பும் அவர் தமது சகாவுடன் அன்பு பாராட்டிய தருணமொன்றினை நினைத்து அழவும் செய்கிறார். மறைந்த சகாவினது தலையை வாஞ்சையுடன் தடவவும் செய்கிறார். வீட்டில்கள் என்பது புகலிடம் வந்துவீழும் உளவியல் நெருக்கடி கொண்ட மனிதர்கள்தான். ஒரு சம்பவமாக நேர்த்தியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் இக்குறும்படம் எந்த இடத்தில் முழுமையான திரை அனுபவமாக அல்லது கலை அனுபவமாக ஆகிறது என்பதனை என்னால் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லமுடியவில்லை.

ஐ.வி.ஐனாவின் கிழக்கு-மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளைத் தாண்டி, சரக்கு வாகனமொன்றில் பிரான்ஸ் வந்துசேரும் ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளுமானாழ் அகதி மக்களின் அனுபவங்களைச் சொல்கிறது. எல்லை கடக்கையில் அகதிகளினொருவரின் கால்கள் தடுக்கும் மரணமுற்ற பெண்ணின் கொலுசுக் கால்கள் அவலத்தின் உக்கிரத்தைத் தெரிவிக்கும் படிமம். கறாராகக் காசு கறந்துகொண்டு இவர்களைக் கடத்தும் ஏஜெண்டுகள் குறைந்தபட்ச மனிதாபிமான உணர்வுகளைக்கூட இவர்களிடம் காண்பிப்பதில்லை. கைவிடப்பட்ட இடிந்த கட்டிடங்களில் பட்டினியுடன் இவர்கள் உறங்கவிடப்படுகிறார்கள். வன்முறைக்கு ஆட்படுத்தப்படுகிறார்கள். நோயில் வீழ்ந்து மரணத்தின் விளிம்புக்கும் சென்று மீள்கிறார்கள். நெடும்பயணத்தில் இவர்களுக்கிடையில் பரஸ்பரம் சகோதர உணர்வும் வளர்கிறது.

பெரும் சரக்கு வாகனத்திலிருந்து ஒரு காரின் டிக்கியினுள் இடம்மாற்றப்பட்டு பதின்ம வயதுச் சிறுவன் பிரான்சிஸ் அவனுக்காகக் காத்திருக்கும் தனது சகோதரனிடம் வந்து சேர்கிறான். காத்திருக்கும் சகோதரன் ஏஜெண்டுகளுக்குத் தரும் பணம் அவர்களுக்குப் போதுமானது இல்லை என்கிறார்கள். தனது அனைத்து வங்கிக்கடன் அட்டைகளில் இருந்தும் பணம் எடுத்துக் கொடுத்துத் தம்பியை மீட்கும் சகோதரன், அவனை அழைத்துக்கொண்டு சுரங்க இரயிலுக்குள் இறங்குகிறான். சட்டைப் பையினுள், பர்சினுள் துளாவித்துளாவிப் பார்க்கிறான். பதின்மவயதுச் சகோதரனுக்கு சுரங்க இரயில் நுழைவுச்சீட்டு வாங்க அவனிடம் காசு மிஞ்சியிருக்கவில்லை. இரும்புத் தடுப்பில் குனிந்து இரயில் நிலையத்தினுள் நுழைந்து நடக்கையில் நுழைவுச்சீட்டு பரிசோதகர்களிடம் மாட்டிக்கொள்ள, அவர்கள் காவல்துறையினரை அழைக்க, காவல் துறையினர் அவர்களிடம் குடியேற்றச் சான்றுகளை காட்டச் சொல்லிக் கேட்கிறார்கள். பிரான்சுக்குள் அன்றுதான் நுழைந்த பதின்மவயதுச் சிறுவனிடம் எந்தவிதமான குடியேற்றச் சான்றுகளும் இல்லை. காவல்துறையினர் அவனை இழுத்துச் செல்ல, அவனுக்காகத் தன்னையே இழந்த கையறுநிலைச் சகோதரன் கதறியாடியிருக்க படம் முடிகிறது. அரசியல் ஒடுக்குமுறை மற்றும் இனக்கதைக் காரணங்களால் இவ்வாறு ஐரோப்பாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் குடிபெயர்ந்த அகதிகளைப்பற்றிய ஆபிரிக்க இலத்தீன்அமெரிக்கப் படங்கள் தொகையாக இருக்கின்றன. ஈழத் தமிழர் பாடுகளை மிக நுட்பமாகவும் உக்கிரத்துடனும் சொன்ன படமாக ஐ.வி.ஐனாவின் 3 இரவு 4 பகல் குறும்படம் இருக்கிறது.

ஈழப் போராளிகள் குறித்து ஈழத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பெரும்பாலுமான படங்கள் போர்ச் சாகசம் குறித்த படங்களாகவும், விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தின் பிரச்சாரப் படங்களாகவுமே இருந்தன. அப்பா வருவார், செம்பருத்தி, காற்றுவெளி போன்ற வெகுசில குறும்படங்களே விதிவிலக்காகப் போராளிகள் வாழ்வின் மானுடப்பக்கத்தைச் சொல்லியனவாக இருந்தன. இந்தப் பிறிதொரு வகையினத்தில் வைத்துப் பார்க்கத்தக்க குறும்படம்தான் ரமணனின் களம். போர்க்காலம் என்பதும் போர்க்களம் என்பதும் வேறுவேறு பரிமாணங்களும் பன்முகப்பட்ட அனுபவங்களும் கொண்டது. கரும்புகையும் மரணமும்தான் போர்க்களம் என்று இல்லை. பாலஸ்தீனக் கவிஞன் மஹ்முத் தர்வீஸ் தனது லில்லிப் பூக்களைக் கனவு காணுமொரு போர்வீரன் கவிதையில் சொல்கிறபடி மரணித்த போர்வீரனின் முடிய கைகளில் இருக்கும் குழந்தையின் புகைப்படம் எழுப்பும் ஆற்றமுடியாத துயர்களையும் கொண்டதுதான் போர்க்களம். அப்படியானதொரு காட்சியை ஈழப்போர்க்களமொன்றின் பின்னணியில் படைத்துக் காட்டுகிறார் ரமணன்.

போர்க்களத்தில் உக்கிரமாகச் சமராடும் வீரனொருவன் குண்டுபட்டு வீழ்கிறான். மரணம் அவனை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கொடும் வலியிலிருந்து மீள்வதற்காக அவன் சயனைடு வில்லையைக் கடிக்க வேண்டும் என்கிறான். சக போராளிகள் அதனை மறுத்துவிடுகிறார்கள். போராளியாக இருக்கும் தனது அக்காவைப் பார்க்க வேண்டும் என்கிறான் அவன். அவனது அக்கா வரவழைக்கப்படுகிறாள். போர்க்களத்தில் இறுதிவரை நின்று போரிடுமாறு தனது அக்காவைத் தம்பி கேட்டுக்கொள்கிறான். அன்பான தருணங்களில் தனது அன்னை தனது நெற்றியில் முத்தமிடுவது போல அக்காவைத் தனது நெற்றியில் முத்தமிடுமாறு வேண்டுகிறான் மரணத்தின் விளிம்பில் இருக்கும் தம்பி. சகோதரி குனிந்து அவனது நெற்றியில் முத்தமிடுகிறாள். நிமிரும் அவளது கண்கள் மிரட்சியுடன் நிலைகுத்தி தம்பியைப் பார்க்கிறது. அவளது சயனைடுக் குப்பியைக் கடித்துத் தம்பி உயிர்விட்டிருக்கிறான். அவளுக்கு வேறு சயனைடு குப்பி தரப்படுகிறது. அவள் உக்கிரமாக நடந்துகொண்டிருக்கும் சமரில் தொடர்ந்து போரிட போர்முனைக்குத் திரும்புகிறாள்.

போர்க்களத்தின் உணர்ச்சிவசமான துயர்தோய்ந்த இன்னொரு முகம் இது. எடுத்துக்கொண்ட போர்க்களக் காட்சி, சுமந்து செல்லப்படும் போராளியின் காயம்பட்ட உடல், சகோதரியின் வருகை, அவள் திரும்பிச்செல்லும் காட்சி என கத்திமுனைப் பயணம்போல படத்தொகுப்பு கூர்மையாக இருக்கிறது. இசையின் அதிர்வு, அதிக

வசனங்கள் அற்ற போர்முனைக்கும் மனதின் ஆர்ப்பரிப்புக்கும் உகந்த இசை. ரமணனது முன்னைய குறும்படங்களின் வலிமையான அம்சம் அவர் காட்சியமைப்பை உள்வாங்கும் விதமும், காட்சிக்காகத் தேர்ந்துகொள்ளும் இடங்களும். இந்த வலிமையான அம்சங்களுடன் கச்சிதமான கதைமுடிச்சும், அதற்கியைந்த படச்சொல்நெறியும் கொண்டு நிமிர்ந்திருக்கிறது களம் குறும்படம்.

ரமணனின் பிறிதொரு படமான **செம்மலையான்** படம் ஒரு குறிப்பிட்ட தாக்குதல் நடவடிக்கையின்போது, விடுதலைப்புலிப் போராளிகளின் குழுவொன்று சிங்கள ராணுவத்துடன் போராடி வெல்வதைச் சொல்கிறது. சிங்கள ராணுவத்தினர் ஒவ்வொருவராகத் திட்டமிட்டபடி கொல்லப்படுகிறார்கள். ஒருவன் மிஞ்சுகிறான். விடுதலைப்புலிப் போராளிகளால் கொல்லப்படாமல் அவனாகவே அவன் மரணமுறுகிறான் அல்லது கொல்லப்படுகிறான். இது எவ்வாறு நேர்ந்தது? அடர்ந்த வனத்தினுள் ஊரந்து சென்ற **செம்மலையான்** எனும் பாம்பு தீண்டி இறந்தானா அல்லது வேறு ஏதேனும் வகையில் அவன் இறந்தானா? செம்மலையான் தான் அவனைக் கொன்றது. செம்மலையான் எனும் விஷம்பாம்பு அல்ல, செம்மலையான் எனும் பெயர் கொண்ட ஒரு மரணமுற்ற போராளியின் புதைக்கப்பட்ட உடலில் இருந்த சயனைடுக்குப்பி உடைந்து அது கிறிய காயத்தில் விஷம்பரவி இறந்திருக்கிறான் சிங்கள ராணுவத்தினன். செம்மலையான் எனப் பெயர் எழுதப்பட்ட மரத்துண்டு, விடுதலைப்புலிகள் இயக்க உறுப்பினர் இலக்கத்தாகு என அனைத்தையும் மீளவும் போராளியின் எலும்புக்கூட்டுடன் புதைத்துவிட்டு, அவனுக்கான இறுதி அஞ்சலியும் செலுத்திவிட்டு மீள்கிறது போராளிகளின் குழு. இறுக்கமான மனவுணர்வுகளுக்கு இயைந்த இறுக்கமான மிடுக்கான இசை, கத்திமுனை போன்ற படத்தொகுப்பு, இயற்கையான ஒளிப்பதிவு என்பன ரமணின் பட ஆக்கத்திலுள்ள வலிமையான அம்சங்களாக இருக்கின்றன.

சதா பிரணவனின் **போராளிக்கு 'இட்ட' பெயர்** முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவின் பின் நடந்தே தீரவேண்டிய ஒரு அரசியல் மறுபரிசீலனையை, எவரும் ஏற்றே தீர வேண்டிய ஒரு புதிய அரசியல் பிரக்ஞையைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அரசியலையும் கருத்தியலையும் சுயவிமர்சனமற்றுப் பற்றிப் பிடித்திருக்கும் அரசியல் சார்ந்தவர்களால் செய்ய முடியாததை விடுதலை அறம் குறித்து ஆழ்ந்த பிரக்ஞை கொண்ட கலைஞர்களே வரலாறு நெடுகிலும் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறத்தினது மறக்குரலே சதா பிரணவனின் குறும்படத்தில் வெளியாகியிருக்கிறது.

ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட அனைத்து விடுதலை இயக்கங்கள் சார்ந்தவர்களும் தமது கடந்த காலச் செயல்களை மறுவிசாரணைக்கு உட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய தருணம் இது. ஈழத்தின் அனைத்து பிரதான விடுதலை இயக்கங்களிலும் உட்பகைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதில், இயக்கங்களுக்கு இடையிலான முரண்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதில் படுகொலைகளும் சித்திரவதைகளும் அவர்களது செயல்களின் பகுதியாக இருந்தது என்பது இன்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைய அரசியல் பகுதியாக அது நியாயமானது என்று நிலைநாட்டுகிற அரசியல் தர்க்கங்கள் அன்றும் இருந்தன. இன்றும் இருக்கின்றன. முள்ளிவாய்க்காலின் பின் அது அனைத்தும் கடந்த காலமாகிப் போனது.

காலம் கடந்தாலும் சித்திரவதையின் வலிகளும் விளைவுகளும் உடலுக்கு நேர்ந்த ஊனங்களும் அவயவ அழிவுகளும் மறந்துவிடாது. அது உடல் இருக்கும் தோறும் வாழும். பழிவாங்கும் உணர்வு என்பதும் உடலில் நிரந்தரமாக உறைந்து கிடக்கும். இன்றும் இயக்கங்களுக்கு இடையிலான, அது சார்ந்த மனிதர்களின் பரஸ்பர வெறுப்புக்கான காரணத்தில் பிரதானமானது இந்த உணர்வு. இன்னும் இயக்க அரசியலில் இருந்து வெளியேறாத அரசியல் சார்ந்தவர்கள் பேசத் தயங்குகிற, பல்வேறு காரணங்களால் உரையாடத் தயங்குகிற ஒரு வெளியில் கலைஞனுக்கே உரிய விடுதலை அறத்தின் துணைகொண்டு மட்டுமே நுழைந்திருக்கிறார் சதா பிரணவன்.

தமது அரசியல் மேலாண்மையை நிலைநாட்ட சக இயக்கங்களைச் சார்ந்தவர்களைச் சித்திரவதைக்கு, படுகொலைகளுக்கு உட்படுத்தியது விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம். இலங்கைக்கு வந்த இந்தியப் படையினருடன் சேர்ந்து விடுதலைப் புலிப் போராளிகளை, அதனோடு புலிப்போராளிகள் எனச் சந்தேகம் கொண்ட இளைஞர்களை மாணவர்களை சித்திரவதைக்கும் படுகொலைகளுக்கும் உள்ளாக்கியது ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி. இந்த இரு தரப்பிலுமான சித்திரவதைகளுக்கு அரசியல் சூழலின் பகுதியாக இன்றும் தர்க்க நியாயங்கள் சொல்கின்றவர்களுக்கு அப்பால், விடுதலைப் புலிகளுக்கு அப்பாலான, விடுதலையின் பெயரிலும் தமிழ் மக்களின் பெயரிலும் போராட வந்த, துரோகி எனப் 'பெயரிடப்பட்ட' அந்தப் போராளிகளுக்கும் விடுதலைப் புலிப் போராளிகளுக்கும் இடையிலான, இருதரப்பு சித்திரவதைகளையும் முன்வைத்த ஒரு இணக்க உரையாடலை சதா பிரணவனின் படம் திறந்து வைத்திருக்கிறது. பின்-முள்ளிவாய்கால் காலத்தில் இலங்கைப் பேரினவாத அரசுக்கு எதிரான தமிழ் மக்களின் ஒன்றுபட்ட அரசியல் தேவையின் பொருட்டு நடந்தே தீர வேண்டிய உரையாடல் இது.

சதா பிரணவனின் படத்தின் கதை இவ்வாறு இருக்கிறது: பாரிஸின் லாச்சப்பல் வீதியில் யதேச்சையாகச் சந்தித்துக் கொள்ளும் இருவர். மத்தியதர வயதிலுள்ள ஒருவர் ஒரு இளைஞரைத் தொடர்கிறார். கலவரமடையும் இளைஞர் அவரிடமிருந்து ஓடித்தப்பி அவரைத் தாக்கவும் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்கிறார். இருவரையும் இணைக்கும் கடந்த காலம் ஒன்று இருக்கிறது. இந்தியப் படையினருடன் இணைந்த போராளிக் குழுவைச் சேர்ந்த ஒருவர் பள்ளிக்கூடம் விட்டுத் திரும்பும் ஒரு மாணவனைக் கடத்தி இந்திய அமைதிப்படை முகாமில் வைத்து புலிப்போராளியான அவனது சகோதரனின் இருப்பிடம் கேட்டுச் சித்திரவதை செய்கிறார். தனக்கு ஏதும் தெரியாது என அரற்றும் அந்த பள்ளி மாணவனின் குரல் அவர்களை எந்தவகையிலும் அசைப்பதில்லை. இரும்புக் கம்பியினால் வளைசெய்து மாணவனின் குறிவிரைகளை மிருகத்தனமாக அழுத்தி அவனைச் சின்னஞ்சிறு வயதில் ஆண்மையற்ற ஜடமாக ஆக்கிவிடுகிறான் சித்திரவதையாளன்.

இப்போது 2001 ஆம் ஆண்டு. கதை நடக்கும் காலமும் அதுதான். முடிதிருத்தகம் ஒன்றில் முடிவெட்டிக் கொண்டிருக்கும் அன்றைய மாணவன் பின்னால் நாற்காலியில் அமர்ந்தபடி பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். அன்றைய சித்திரவதையாளன், சித்திரவதைக்கு உட்பட்டவன் ஹாலந்து செல்லவிருக்கும் தமது நண்பர்களுடன் சென்று கள்ளமாகத் துப்பாக்கியொன்றினை வாங்கி வந்து சித்திரவதையாளனைச் சுட்டுக் கொன்றுவிடத் திட்டமிடுகிறான். அப்படியான மனநிலையில் அச்சம்பவத்தை மனதில் கச்சிதமாகத் திட்டமிடுகிறான். அது பேதலித்த மனநிலை. தன்னைத் தொடர்பவனிடம் தப்பிக்க ஓடிச்செல்லும் சித்திரவதைக்கு உட்பட்டவன் தன்னைத் தொடர்பவனின் நோக்கம் பற்றிய பதட்டத்தில் பழிவாங்கும் உணர்வில் தான் துப்பாக்கியைப்பதுக்கி வைத்த இடத்தில் தேடுகிறான். துப்பாக்கி அவனது பிரமை. அது அங்கு இல்லை. கிடக்கும் ஒரு கண்ணாடிச் சட்டகத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஓங்கியபடி கதவு மறைவில் நிற்கிறான். சித்திரவதையாளன் அவனை நெருங்கும்போது அவனைக் கண்ணாடிச் சட்டகத்தால் அடிக்க அவன் எதிர்திசையில் வீழ்கிறான்.

நகரத்தின் ஓதுக்குப்புறமான உடைந்த கட்டிடப் பாகங்கள் கொண்ட நீள் தெரு போன்ற வாகனத் தரிப்பிடம் அது. கட்டிப்புரண்டு பின் ஓய்ந்து எதிரெதிரில் சுவர்களில் சாய்ந்து கால்களை நீட்டியபடி மூச்சு வாங்க ஒருவரையொருவர் வெறித்தபடி வீழ்ந்திருக்கிறார்கள். இயக்க அரசியலுக்குத் தொடர்பில்லாத தன்னை ஒரு

மாணவனான என்னை ஏன் அப்படி சித்திரவதை செய்தாய்? என்கிறான் சித்திரவதைக்கு உள்ளானவன். நான் செய்தவைகளுக்கு உன்னிடம் மன்னிப்புக் கோரவே வந்தேன். நான் அச்சுழலில் அரசியலால் வழிநடத்தப்பட்ட, வேறு வழிகள் விட்டுவைக்கப்படாத நிலையில் அவ்வாறு இயங்க நேர்ந்தது என்கிறான் சித்திரவதையாளன். அல்லவெனில், நான் கொல்லப்படுவேன் என நான் அஞ்சினேன் என்கிறான், அவன்.

உரையாடல் இவ்வாறு தொடர்கிறது: உனக்கு மணமாகிவிட்டதா? குழந்தைகள் இருக்கிறதா? இல்லை. எனக்கு மணமாதலே முடியாது, என் ஆண்மையையே நீ சாகடித்துவிட்டாய் தெரியுமா? காலம் நகர்ந்துவிட்டது. இவர்கள் இருவருமே தோல்வியுற்றவர்கள். வாழ்வைப் பறிகொடுத்தவர்கள். அரசியல் சூழலுக்குப் பலியானவர்கள், மன்னிப்புக் கேட்கவும் மன்னிக்கப்படவும் ஆகி நிற்பவர்கள். இந்தப் பிரச்சினையை, உரையாடலை விடுதலைப் புலிகளின் பார்வையில் நின்று சதா பிரணவன் இப்படத்தில் பேசுகிறார். இதற்கு இன்னொரு புறமும் உண்டு. தமது தரப்பில் நின்று விடுதலைப் புலிகள் அல்லாதவர்களும் பேசுவதுதான் அந்தப் பக்கம். இச்சூழலில் போராளிக்கு 'இட்ட' பெயர் படத்தின் மிகப் பெரும் வலிமை என்று நான் காண்பது இரு

தரப்பு நியாங்களையும் அவரவர்கள் இயங்க நேர்ந்த அரசியல் சூழல்களையும் இருவரதும் உரையாடலில் இப்படத்தில் சதா பிரணவன் ஒரு கலைஞனாக வெளிப்படுத்தியிருக்கும் அந்த அறவுணர்வுதான். இது அரசியல் தாண்டிய தமிழ் மக்களின் விடுதலைத் தேட்டம் நோக்கி நடந்தே தீர் வேண்டிய உரையாடல் எனும் அறவுணர்வு.

பட்டம், பழிவாங்கும் உணர்வு, கோபம், கையறுநிலை, மனப் பேதலிப்பு, கருணை எனத் தனது பாத்திரப்படைப்பில் உயிர் வாழ்ந்திருக்கிறார். சித்திரவதைக்குள்ளானவராக நடித்த சதா பிரணவன், சித்திரவதையாளனாக நடித்தவர் தனது கடந்த காலம் குறித்த குற்றவுணர்வு, இன்றைய வாழ்வின் மீதான சலிப்பு மற்றும் சோர்வு, நிச்சயமின்மை போன்ற உணர்வுகளை மிகச் சரியாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். படத்திற்குத் தேவையான விரைவும் திகிலூட்டுவதுமான படத்தொகுப்பும் இசைக்கோர்ப்பும் இயைந்து வந்திருக்கிறது. மகன் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என வற்புறுத்தும் தாயுடனான விளக்கமுடியாத கையறுநிலை உரையாடல், சித்திரவதைக்குட்பட்டவனின் மன அமைவைரசியமாக நமக்குச் சொல்கிறது.

புகலிடம் உருவாக்கிய தனித்திறன் கொண்ட அரசியல் சினிமா இயக்குனர், சதா பிரணவன் எனலாம். இவரது தினப்பயணம் எனும் படம் 2009 மே முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவின் பின்பான புகலிட அரசியல் யதார்த்தங்களை விமர்சனத்துடன் பதிவு செய்கிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் என்பது புகலிடத்தில் பலகறுகளாக உடைகிறது. மாவீரர் நாள் என்பதனைப் பல குழுக்கள் நடத்துகின்றன. அரசியல் கூட்டங்களும் பலவாக நடக்கின்றன. விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரவின் கிழிர்ந்த கட்டுறுதி என்பது குலைந்து, இயக்கம் பலவேறாக ஆகிப்போகிறது. இந்த யதார்த்தத்தினை சதா பிரணவன் தினப்பயணம் மற்றும் இன்றிருபத்தியேழு எனும் இரண்டு குறும்படங்களில் பதிவு செய்கிறார்.

என்றும்போல அன்றும் நண்பர்கள் ஒரு இரயிலில் பயணம் செய்கிறார்கள். இப்போது அவர்கள் இருனிதமான யதார்த்தங்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இயக்கம் இரண்டாக உடைந்திருப்பது எனும் அரசியல் யதார்த்தம் ஒன்று; இதனால் இரு குழுக்களும் பகைமை கொண்டிருக்கின்றன; அதனால் வன்முறைச் சூழல் நிலவுகிறது. புறப்படுவதற்கு முன்னால், நண்பர்களின் தாய் ஒருவர், பத்திரமாகப் போய்வாருங்கள் என இதனை நினைவுட்டவும் செய்கிறார். பிறிதொரு யதார்த்தம் நண்பர்கள் கூட்டாக எதிர்கொள்ளும் தனிமனித யதார்த்தம். ஒரு திரைப்படமெடுக்க வாட்டிக்குக் கடன்வாங்கி அதனைத் திரும்பச் செலுத்த முடியாமல்

தினப் பயணம்

தேடப்படுபவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். கடன் கொடுத்தவனின் கையாட்களால் எப்போது வேண்டுமானாலும் அவர்கள் தாக்கப்படலாம். அவ்வாறு, இரயிலுக்குள் அவர்கள் செமையாகத் தாக்கப்படவும் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தாக்கப்படுவதைப் பார்த்தும், அவர்களைக் காப்பாற்ற முனைவதில்லை அவர்களது வேறு இரு நண்பர்கள். ஒருவர் தான் வேலைக்குச் செல்வதற்கு நேரமாகிவிட்டது எனச் சொல்லிவிட்டுப் போகிறார். பிறிதொருவர், இப்போது இயக்கம் பிளவற்று இருக்கிற நிலையில் தான் அவர்களுக்கு உதவினால், எதிர்த்தரப்பிலுள்ளவர்களால் தனக்குப் பிரச்சினை வரும் என்று சொல்லிவிட்டுப் போகி

றார். அன்று நடந்ததை பேஸ்புக்கில் பதிவு செய்ய வேண்டாம் என அடிபட்ட ஒரு நண்பர் பிறிதொரு நண்பரிடம் சத்தியம் வாங்கிக் கொள்வதுடன் தினப்பயணம் படம் முடிகிறது.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் நவம்பர் 27 ஆம் திகதி என்பதனை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மாவீரர் நாளாக, கொல்லப்பட்ட விடுதலைப் புலிப்போராளிகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் நாளாக அனுஷ்டித்து வருகிறது. இந்த மாவீரர் நாள் கொண்டாட்டங்கள் என்பது 2009 மே பேரழிவின் பின்பு புகலிட நாடுகளில் இரு வேறு தரப்பினரால் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்தப் பிளவுகள் வன்முறையாகவும் வடிவமெடுத்திருக்கிறது. சதா பிரணவனின் குறும்படமான இன்றிருபத்தியேழு இந்தப் பிளவைப் பற்றிப் பேசுகிறது. தனது மூன்று மகன்களைப் போராளிகளாக இயக்கத்திற்குத் தந்த தாய் ஒவ்வொரு மாவீரர் நாளிலும் மரணமுற்ற தனது மகவுகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவது வழமை. மூன்று மாவீரர்கள், இரண்டு தனித் தனி நிகழ்வுகள். நோயுற்று நலிவற்ற தாய் எங்கு செல்வாள்? எனது குழந்தைகளைக் கூறுபோடுகிறார்களே எனக் கவலையுறும் தாய், அவளை அழைத்துச்செல்ல வந்த வாகனத்தில் மயக்கமுற, அவள் மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறாள். எங்கு செல்வது என்பது குறித்து வாக்குவாதப்பட்டுக்கொண்டிருந்த, அந்தத் தாயை அழைத்துச் செல்ல வந்தவர்கள் இப்போது தாயின் நிலை கண்டு கலங்க, படம் முடிகிறது. தேசபனின் கச்சதமான படத்தொகுப்பில்

இன்றிருபத்தியேழு எனும் செய்தியைப்படம் சொல்கிறது.

இன்று பிரான்சில் வாழும் ஈழத்தமிழர்களான ஐ.வி.ஐனாவும், சதா பிரணவனும், ஐ.வி.ரமணனும் தேர்ந்த குறும்படக் கலைஞர்களாக உருவாகிவந்திருக்கிறார்கள். தமக்கான திரைமொழியை, திரைப்படக் கட்டமைப்பை அவர்கள் தொடர்ச்சியாக உருவாக்கிவந்தவர்கள். முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவு என்பது ஈழத்தமிழரின் அரசியல் வாழ்வில் மட்டுமல்ல, அவர்தம் கலை வாழ்விலும் ஒன்றின் முடிவுபிறிதொன்றின் துவக்கம். புதிய பிரக்ஞைக்கான தேவைகள் இன்று நிறைந்துகிடக்கின்றன. புதிய கருத்தியல், புதிய உரையாடல், புதிய சொல்முறை இன்று அவசியம். அந்தத் தேவையான புதிய பாதையில் வாக்குமூலம்- போராளிக்கு 'இட்ட' பெயர், களம் எனும் குறும்படங்களுடன் புகலிடத்தின் திரைக்கலைஞர்கள் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள். 2009 பேரழிவின் பின்பு, இலங்கையில் நிலவிவரும் எந்தவிதமான கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கும் இடமற்ற ஒடுக்குமுறைச் சூழலில், படைப்பாளர்களுக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்திக்கொள்ளச் சுதந்திரமற்ற வடகிழக்கிலும் கொழும்பிலும் பேசமுடியாத ஈழஅரசியலை இவர்கள் தமது குறும்படங்களில் பேசுகிறார்கள். இது புகலிட சினமாவினது மட்டுமல்ல. முழு ஈழத்தமிழ் சினமாவினதும் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கான நல்ல தொரு சமீக்கையாக இருக்கிறது.

***

வாசியுங்கள்...

NAZHIKAI
London

நாழிகை

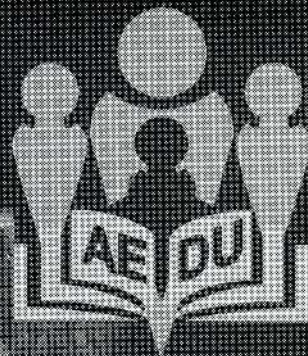
International Tamil Newsmagazine

pannews@hotmail.co.uk

Web: www.aeduuk.org

E-mail: admin@aeduuk.org

AEDU

எழுத்தறிவிப்போம்

ஏக்கம் தவிர்ப்போம்

வளமான வாழ்வளிப்போம்

UK charity N°: 1142552

**Uplifting the Lives of
Underprivileged Children**

வாசியுங்கள்...

The Onloine Magazine

தேவரை?

உரையாடலுக்கான பொதுவெளி

www.eathuvarai.net

07912 324 634

eathuvarai@gmail.com

ஆதவன் தொலைக்காட்சி

உலகத்தமிழரின் இல்லத்திரை

ஆதவன் தொலைக்காட்சி 2014 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1 ஆம் திகதி தொடங்கப்பட்ட தொலைக்காட்சி சேவையாகும். ஐரோப்பிய மற்றும் மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் செய்கோள் அலைவரிசை

eurobird 9a 11766

அலைவரிசையிலும் உலகம் முழுவதும் **Athavantv.com** எனும் இணையத்தின் வாயிலாகவும் 24 மணி நேரமும் ஒளிபரப்பாகிக் கொண்டிருக்கின்றது.

மக்கள் உள்ளங்களை கொள்ளை கொண்ட பலநிகழ்ச்சிகளை ஆதவன் தொலைக்காட்சி வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆன்மீக நிகழ்ச்சிகள், ஆலயதரிசனங்கள், பக்திப்பாடல்கள், காலநேர உரையாடல் நிகழ்ச்சி, திரைப்படங்களின் நகைச்சுவை, மருத்துவர் கேள்வி பதில், சமையல்குறிப்பு நிகழ்ச்சிகள், பழைய, இடைக்கால, புதிய திரைப்படங்கள், சினிமா தகவல்கள், தொடர் நாடகங்கள், இதிகாச புராண தொடர்கள், சமூகநடப்புக்கள் போன்றவற்றுடன் உடனுக்குடன் மணித்தியாலச் செய்திகள் ஒளிபரப்பாகின்றன.

குறிப்பாக தாயகத்திலும் புலத்திலும் நடைபெறும் கலைநிகழ்ச்சிகள் கோவில் திருவிழாக்களின் நேரடிஅஞ்சல்கள் இலங்கையின் அரசியல் நடப்புக்கள் தமிழ்மக்கள் சந்திக்கும் அன்றாட இடர்பாடுகள் குறித்த ஆவணத் தொகுப்புக்கள் முதலானவை ஆதவன் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பாகின்றன

ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் தமிழ்மக்கள் தாம் விரும்பி பார்த்து ரசிப்பது ஆதவன் தொலைக்காட்சியே என குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

மேலும் ஊடகத்துறையில் அனுபவம் வாய்ந்த ஊடகவியலாளர்களை கொண்டுள்ளதனால் பல தரமான நிகழ்ச்சிகளை ஆதவன் தொலைக்காட்சி வழங்குகின்றது.

இலங்கை, இந்தியா, மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருக்கும் செய்தியாளர்களின் உடனுக்குடனான செய்திகளைக்கொண்டு விரைவில் மனம்நலிவையாம் பாகாணசெய்தி உரிக்கை ஒளிபரப்பாகவுள்ளது.

இணையத்தில் ஓர் ஈழத்துத் தமிழ் நூலகம்

இலங்கைத் தமிழரின் 12,000 ஆவணங்களைக் கொண்ட

எங்கிருந்தும் எல்லோரும் எந்நேரமும்

பயன்படுத்தக்கூடிய மாபெரும் அறிவுக்களஞ்சியம்

NOOLAHAM
FOUNDATION

www.noolaham.org

நூலக வலைத்தளம் வெள்ளத்தால், வெந்தணலால் அழிக்கமுடியாத ஓர் எண்ணிம ஆவணக் காப்பகம் (Digital Archive) ஆகும். நூல்கள், இதழ்கள், பத்திரிகைகள், சிறுபிரசுரங்கள், நினைவு மலர்கள், விழா மலர்கள், ஆய்விதழ்கள், பாடசாலை மலர்கள், கல்வெட்டுக்கள் உள்ளிட்ட சகலவிதமான எழுத்தாவணங்களும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. எட்டு ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ 3,800 நூல்கள், 4,800 இதழ்கள், 2,000 செய்தித் தாள்கள், 1,300 பிரசுரங்களை நூலக வலைத்தளம் ஆவணப்படுத்தியுள்ளது. 1833 முதல் 2012 வரை 108 ஆண்டுகளில் 2100க்கும் அதிகமான எழுத்தாளர்கள் 1500க்கும் அதிகமான பதிப்பகங்களுடாக வெளியிட்ட நூல்கள் இங்கே பதிவாகியுள்ளன.

நூலக வலைத்தளம் இலங்கையில் பதிவுசெய்யப்பட்டு இயங்கும் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனமான நூலக நிறுவனத்தின் ஒரு செயற்றிட்டம் ஆகும். ஆர்வமுள்ளோர் இணைந்து செயற்படுவதனாலேயே இந்நிறுவனம் வளர்ச்சியடைந்துவருகிறது.

எழுத்தாவணங்களை ஆவணப்படுத்துவதோடு நின்றுவிடாது பாடசாலை மாணவர்களுக்கான தகவல் வளங்களைத் திரட்டி வழங்குதல் இடங்கள், ஆட்கள், நிறுவனங்கள் தொடர்பான தரவுத்தள உருவாக்கம் புகைப்பட, ஒலி, ஒளி ஆவணப்படுத்தல் பயிற்சிப் பட்டறைகள், நூல் வெளியீடுகள் என, பல தளங்களில் நூலக நிறுவனம் செயற்பட்டுவருகிறது.

நீங்களும் நூலக வலைத்தளத்தில் உங்களது வெளியீடுகளை ஆவணப்படுத்தலாம். புதிய ஆவணப்படுத்தம் செயற்பாடுகளைத் தொடங்கலாம். நூலகச் செயற்பாடுகளில் நேரடியாகப் பங்களிக்கலாம். நிதியுதவி வழங்கலாம். நூலகத்தினைப் பரவலாக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடலாம். நுட்பப் பங்களிப்பு வழங்கலாம். சிறுதுளி பெருவெள்ளம்.

தொடர்புகளுக்கு:

பத்மநாப ஐயர் (ஐக்கிய இராச்சியம்): +44 208 471 5636

சசீவன் (ஐக்கிய இராச்சியம்): +44 750 687 4355

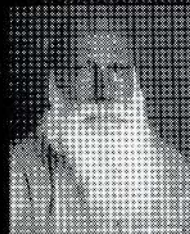
சேரன் (இலங்கை): +94 772 247 746

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மின்னஞ்சல்:

noolahamfoundation@gmail.com

Overall Best Film
A. Mark Memorial Award
 Sponsored by
 Digi Karuna (Canada)

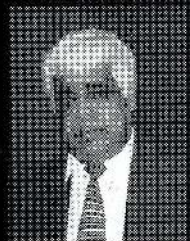

Best Cameraman
Mr. S. Sivapathasundaram Memorial Award
 Sponsored by
 Mrs. Y. Peribanathan

Best Film Exile
Mrs. N. Sivagengal Memorial Award
 Sponsored by
 Mr. N. Sabesan

Best Editor
Mr. A.J. Canagaratna Memorial Award
 Sponsored by
 Mr. R. Pathmanaba Iyer

Best Film Sri Lanka
Mr. S. Perinbanathan Memorial Award
 Sponsored by
 VIMBAM

Best Actress
Mr. S. Yogarajah Memorial Award
 Sponsored by
 Mrs. S. Yogarajah

Best Director
Mr. K. Kandasamy Memorial Award
 Sponsored by
 Dr. K. Sugumar

Best Actor
'Manithan' Anthiresupillai Wimalathasan Memorial Award
 Sponsored by a well wisher

Acknowledgment

Our Special thanks go to:

Professor Swarnavel Easwaran,
Mr Amshan Kumar, B H Abdul Hamed, Our Juries,
Mrs. Yoga Perinpanathan, Mrs. S. Yogarajah,
Dr. K. Sugumar, Dr. Mathy Baheerathan, Dr. A. Baheerathan,
Mr Kuganesan, Mr Gnanadas, Mr Manikkam Indusegaram,
Miss Thugitha Premathasan, Mrs Navaratnarani Chivalingam,
Mrs Chandra Raveendran, Mrs Mathavy Shivalaelan,
Mr A Jesurasa (Alai - Sri Lanka), Mr. P. Thirunavukarasu (Nizhal - Tamil Nadu),
Mr. Arun (Tamil Studio - Tamil Nadu)
Mr Rathan (IAFS - Canada), Mr Guna (Lift - France)

Our Sponsors:

Athavan TV, Athavan News, Aarti TV, Western Jewellers, Veena's Cash & Carry,
Soma & Co. Solicitors, Jeya & Co. Solicitors, Select - Estates & Lettings

Media Sponsors:

Athavan TV, Athavan News, Aarti TV, Veerakesari & Uthayan (Sri Lanka),
Thai Veedu (Canada)

& Trinity Centre Staff

VIMBAM, 4 Burges Road,
London E6 2BH, UK
Tel: (+44) 20 8470 7883, (+44) 20 8471 5636
Mobile: (+44) 07736 908 421, (+7883 573 337
E-mail: contact@vimbam.org
Web: www.vimbam.org

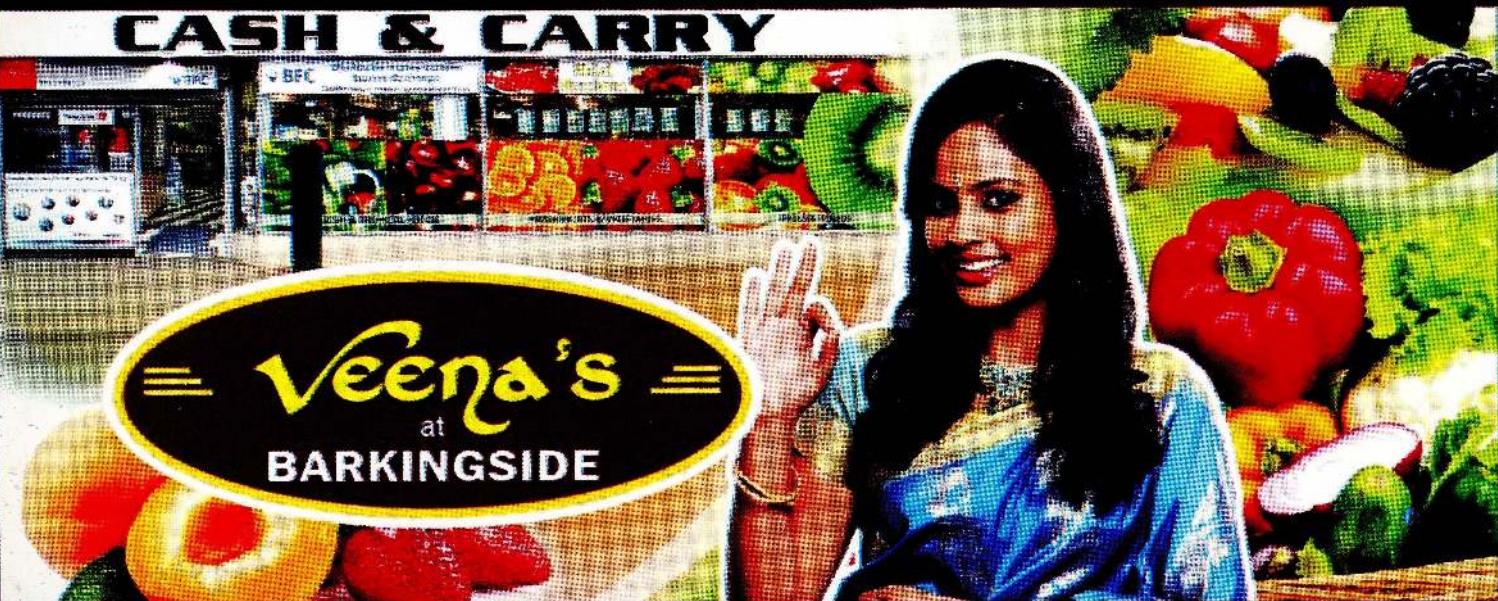
Designed by: www.vimbam.org
noolaham.org | aavanaham.org

≡ Veena's ≡

≡ Veena's ≡

Quality! Variety!! Satisfaction!!!

CASH & CARRY

A woman with long dark hair, wearing a blue sari, is smiling and making an 'OK' hand gesture. She is standing in front of a grocery store display filled with various fresh fruits and vegetables, including red bell peppers, kiwis, and strawberries. In the background, there are shelves with more produce and signs for 'BFC' and 'BARKINGSIDE'.

≡ **Veena's** ≡
at
BARKINGSIDE

020 8550 2700

www.veenass.com

Supported by Veena's Foundation
Newham.org / veenaham.org

24 HOUR FREE TAMIL CHANNEL

Dramas | Movies | Music | News | Sports | Live Events | Life Style | Religious

நம்ம நட்சத்திரங்களின் அணிவகுப்பு

- ✓ மூன்றுவேளை பிரதான செய்திகள்.
- ✓ மணித்தியாலச் செய்திகள்
- ✓ இலங்கையில் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் செய்தியாளர்கள்
- ✓ நேரடி களநிலைவரங்கள்
- ✓ 24 X 7 உடனுக்குடன் செய்திகள்
- ✓ செய்தியும் அவற்றின் பின்னணியும் ~ ஆவணப்படங்கள்

ஆதவனின்
திரைப்படங்கள்
Documentaries

ஆதவனின்
சிறப்பு பார்வை
SPECIAL REPORTS

இலங்கைப் மத்தியநிலைகளின்
கண்ணோட்டம்

விளம்பர தொடர்புகளுக்கு **Satellite** Eurobird 9a | Freq 11766 | Vertical Symbol Rate 27500 | FEC ¾

AUSTRIA 013 649 244	DENMARK 078 772 943	FRANCE 097 518 0123	GERMANY 0305 6837 0039	ITALY 0247 921 666	NETHERLAND 0202 410 161	NORWAY 021 988 897
SWITZERLAND 0435 082 375	SWEDEN 085 250 0208	SPAIN 0911 238 710	UNITED KINGDOM 0203 316 2004	WEBSITE www.athavantv.com	E-MAIL sales@athavantv.com	

